மற்றவிடத்தில் தேன் சேர்க்க வேண்டும். மத்ஸியத்திற்காகவும் மாம்சத்திற்காகவும் மாவையாவது சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

கிராம முதலானதில் அந்த பலியும் பரிசுத்தத் திரவ்யங்களால் விதிக்கப்பட வேண்டும். விரைவாக நடத்த வேண்டியதில் சந்தன புஷ்பங்களோடு கூடின அக்ஷதையாவது ஆகும்.

பலியாசிரியர்.

மகாவாஸ்துவில் விப்ர ச்ரேஷ்டர்களாயும் வெகுபேர்களாயும் சாத்திர சம்மதர்களாயும் விஸ்தாரமான கோசர முள்ளவர்களாயுமிருக்கிற சிவத்விஜர்கள் ஆசிரியர்களாகக் கூறப்பட்டனர். அந்த விஷயத்தில் சிவத்விஜர்கள் கிடைக்காவிடில் அநுசைவர்களாவது பிராம்மணர்களாவது ஆகும்.

தேவாலயத்திலும் கிராம முதலானதிலும் சிவத்துவிஜர் விசேஷப்பட்டவராக விருக்கிறார். தன்னுடைய வீட்டிலோ வெனில் அநுசைவர்களாவது, மகாசைவர் அவாந்தர சைவர்களாவது ஆசிரியர்கள். மூர்த்தியின் அதிபதிகளுடன் நான்கு திக்குகளிலும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். அவ்வாறன்றி மேதாவியாகிய ஆசிரியரால் ஓரிடத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

வாஸ்து ஹோமஞ் செய்யுமிட முதலியன.

மண்டபத்திலாவது, தண்ணீர்ப்பந்தலிலாவது சமித்து நெய் அவிஸு இவற்றுடன் கூடினதாயும், எள் அரிசியுடன் கூடினதாயும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்யலாம். ஐந்து முழம் முதற் பத்து முழம் வரை மண்டபத்தைச் செய்யலாம். இதிற் கூறப்போகிற குண்டமானது ஒரு முழமாவது அவ்வாறன்றி பிடி குறைந்த முழமாவது வாஸ்துப் பிரதேசத்தில் அல்லது பிரமஸ்தானத்தில் மண்டலத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சமித்து.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் இவையாவும் கிழக்கு முதலாக முறையாய் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டன. அல்லது இதில் இஷ்டமுள்ள தொன்றை கிரஹிக்கலாம்.

வாஸ்து நிர்மாணம்.

பொன்சரிகை வஸ்திரத்தோடு கூடினதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் மாவிலை தேங்காய் முதலானவற்ருல் மறைக்கப்பட்டதாயு மிருச்கிற கும்பத்திலாவது, அத்திமரத்திலாவது வாஸ்துதேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய லக்ஷணம்.

பூமியில் மணையின்பேரில் உட்கார்ந்தவராயும், சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும், மேல் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களை யுடையவராயும், அவ்வாருக விருக்கிற குல்லாய் (சிரோவேஷ்டனம்) முதலியதில்லாமலிருக்கிற மூர்த்தீசுரர்களோடு கூட தக்ஷிணையைப் பெற்றவராயும், சாந்தராயும், மனசு சந்தோஷத்தோடு கூடினவராயுமிருக்கிற சிவத்விஜர் ஸமஸ்தமாகிய மங்கள கார்யத்திலும், மண்டல முதலானதைச் சேர்ப்பிப்பதிலும் வேதத் த்வனியோடு கூடினதாகவும், தோத்திரத் த்வனியோடு கூடினதாகவும் அவ்வாறே மந்திரஜபத்தோடு கூடினதாகவும் பரிஸ்தரணத்தோடும், அக்நி கார்யத்தோடும் கூடின வாஸ்து ஹோமத்தையும், அதற்கேற்பாடான பலியையும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜா பலன்.

வாஸ்து பூஜைக் குறைவால் ஒவ்வொரு வீடும் கெடுதியடைகின்றது. ஆகையால் ஆசிரியரானவர் கிராம முதலானவை வீடு சாலை இவைகளிலும் தேவ கிரகத்திலும் ஸமஸ்த குற்றங்களையும் போக்குவதற்காக வருஷந்தோறும் வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பத்தொன்பதாவது-வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

க்ராமாதிலக்ஷணவிதி: ॥

வக்ஷ்யாமி லக்ஷணம் க்ராமநகராதேஸ் ஸமாஸத: ।
யதாவத்விஹிதம் வாஸ்து ந த்யஜந்தி ஹி தேவதா: ॥
விப்ராத்யவர்ணரக்ஷாம்ஸி வீராம் கதர்ப்பம் நபக்ஷ்யக: ।
தத்ர காமவர்ஜிதா த்ராமதவிதிநாத்யவரோக: ॥
விப்ரைர்விப்ரஹ்ராஹோமாத்யம் ஜனனம் வேதி கீர்த்திதம் ।
க்ஷத்ரஹாராஸ்த்தேவோக்தம் விப்ரைர்ஹ்ரா: காமிகாஹ்வயே ॥
விப்ரைராயாதைந்ருபார்த்தைர்வை ஹோமம்
க்ராமே உதாஹ்ருத: ।
ஸகோ க்ராமணிகோ யத்ர ஸஹ்ய த்ருவரிவாரக: ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௫
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌵𑌟𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌬𑍍𑌧𑌿𑌤𑍀𑌰𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌤𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌟𑍍𑌟𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌨𑌗𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌵𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௦
𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌃 𑌖𑍇𑌟𑌕𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌗𑌜𑌵𑌾𑌜𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌭𑍂𑌃 ॥
𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌠 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌗𑌰𑍀 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௭ 𑌆𑌕 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௭௮௭½

—o—

உ

சிவமயம்

கிராமாதி லக்ஷணவிதி படல சந்திரிகை.

சாஸ்திரப்படிச் செய்யப்பட்ட வாஸ்துவை (இடங்களை) தேவர்கள் விடுவதில்லை யாதலால் சமாதான நிலைமையில் கிராமம் நகரம் முதலியவற்றின் இலக்கணம் கூறப்போகின்றேன். கால பரீக்ஷை முதலானதை முன் கூறப்பட்ட விதியால் செய்ய வேண்டும். இதனால் பிசாசு பிரேதகணம் ராக்ஷதர் முதலிய துர்தேவதைகள் உபத்ரவத்தை செய்வதற்கு சக்தியற்றவராவார்கள்.

அக்ரஹாரம் கிராமம் முதலிய விபரம்.

ஓ அந்தணச் சிரேஷ்டர்களே ! இந்தக் காமிகத்தில், வித்வான்களாகிய அந்தணர்களால் அனுபவிக்கத் தக்கது மங்களம் எனக் கூறப்பட்டது. அதுவே அக்ரஹார மெனவுங் கூறப்படும். அந்தணர்களாவது அல்லது வேறு வர்ணங்களாலாவது அனுபவிக்கத்தக்கது கிராமம் எனக் கூறப்பட்டது. எவ்விடத்தில் ஓர் கிராமாதிபதியானவர், வேலைக்காரர் பரிசாரகர்களுடன் இருக்கிருரோ அதைக் குடிகம் என்பதாக அறியத்தக்கது; அதுதான் ஏகபோகம். திரவியங்களாற் கொடுக்கல் வாங்குதல் முதலானவைகளைச் செய்கின்ற ஜனங்களாற் சூழப்பட்டதும், அநேக ஜாதிகளோடு கூடினதும், அநேகத் தொழிலாளிகளோடு கூடினதும், ஸமஸ்த தேவதைகளோடு கூடினதும் நகரம் எனக் கூறப்படுகிறது. வைச்யர்கட்கு அனுபவிக்கத்தக்க விடமும் முன்போல் நகரம் என்று கூறப்பட்டது. புரத்தில் வசிக்கிற பிராம்மணர்களுக்கு யாது இடமோ அது கர்வடம். அந்தப் புரவாசிகளான பிராம்மணர்களுடைய வனவாசமானது அந்தக் கர்வடம் என்பதாகவே கூறப்பட்டது.

கொடுத்தல் வாங்குதலோடு கூடினதாயும், சமுத்திரக்கரையை யடைந்ததாயும், தேசாந்திரத்திலிருந்து வந்த ஜனங்களோடும் அநேக ஜாதிகளோடும் கூடினதாயு மிருப்பது யாதோ அது பட்டணம் எனக் கூறப்பட்டது. யாது வைசியர்களால் வாசம் செய்யப்பட்டதோ, யாது பட்டணத்திற்கு ஆவரணமோ அது கர்வடம் எனக் கூறப்படுகிறது. கேவலமான வனத்திலும் ராஜ்யத்திலும் சூத்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டது கண்டகை கேடகம் கிராமம் என்று முறையாக மூவிதமாக கூறப்படுகிறது. செல்வமுள்ளவர்களான சிற்றரசர்களுக்கு யாது இடமோ அது சிபிரம் என ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

யானை குதிரைகளோடு கூடிய விடம் யாதோ அது சேனாஸ் தானமாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினதாயும் அநேக ஜாதி களோடு கூடினதாயும் இரகச்யமான பிரதேசத்தோடு கூடினதாயு மிருக்குமிடம் சேனாமுகம் என இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

ஸமஸ்தமாகிய அதிதிகளுக்கும் ஸந்யாசிகளுக்கும் இருப்பிட மாய் அன்னம் தீர்த்தம் இவற்ருேடு கூடினது கேவலம் மடமெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது. வெகுசேனைகளோடு கூடினது வித்யாஸ்தான மாகும். இராஜகிரகத்தோடு கூடினது இராஜதானி யெனக் கூறப் படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குச் சமீபமாகியது யாது விடமோ அது குப்சமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அதுவே சேரிகையாகக் கூறப் பட்டது. கிராம முதலிய இந்த ஸமஸ்தங்களுக்கும் சேணியரிருப் பிடம் நகரி யெனக் கூறப்படுகிறது.

அநாதியாகிய கிராம முதலான ஸமஸ்தங்களுக்கும் அகல நிகளத்தின் பிரமாணம் இனி இந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்படுகிறது.

இருபதாவது-கிராமாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

விஸ்தாராயாமலக்ஷணவிதி:

விஸ்தாராயாமயோர்மானம் து க்ராமாதீனாமிஹோச்யதே ।
பஞ்சதண்டம் ஸமாரப்ய த்விதண்டாப்யாம் வர்த்தயேத் க்ரமாத் ॥
ஏகோனத்ரிஸஹஸ்ராந்தம் வர்த்தனம் சேஷ்யதே
புதை: ।
அதமம் து வர்த்தனம் து தத்ஸமம் சோத்தமம் பவேத் ॥

ஏவம் விஸ்தாரமாக்யாதம் க்ராமாதீனாம் ஸமாஸத: ।
குடும்பவஸதிஸ்தானம் து பாதமார்க்கம் விவர்ஜயேத் ।
க்ருஹாணாம் கதிதம் பாஹ்யே ஜனானாம் பாதமார்க்ககா ।
சதுரஶ்ரார்த்தபாகம் வா சதுர்பாகமதாபி வா ॥
த்ரிபாகம் வா த்விபாகம் வா த்ர்யம்ஶம் வா விஶாலத: ॥
பஞ்சஷட்ஸப்தமூர்த்த்யம்ஶபங்க்திபாகமதாபி வா ॥ ௫
சதுர்தண்டாத்ஸமாரப்ய த்விதண்டாப்யாம் வர்த்தயேத் க்ரமாத் ।
த்ரிபாகாம்ஶப்ரமாணேந சாயாமம் பரிகல்பயேத் ॥

ப்ராஹ்மணானாம் ஸமம் ஶஸ்தமன்யேஷாமாயதாஶ்ரகம் ।
ஸர்வம் தைவ ச விப்ரே ச ஸாமான்யமிஹ கீர்த்திதம் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே விஸ்தாராயாம
லக்ஷணவிதிர்நாம ஏகவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௭ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௭௯௪½

— :: —

உ

சிவமயம்.

விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் அகல நிகளப் பிரமாணம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து கோல் முதலாக முறையே இரட்டிப்புக் கோல்களால் விருத்தி செய்ய வேண்டும். புத்திமான் களால் ஒன்று குறைய மூவாயிரங் கோல்வரை விருத்திசெய்வதிச்சிக் கப்படுகிறது. அதற்கு மேல் இச்சிக்கப்படுகிறதில்லை. அதற்குமெல் அதமம். அதற்குச் சமமாகியது உத்தமமாக ஆகும். இவ்வாறு கிராம முதலானவைகளின் விஸ்தாரத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறப் பட்டது.

குடும்ப வாசத்திற்கு பூமியினளவு ஜனசஞ்சார பாதையை நீக்கி இருக்க வேண்டும். வீடுகளுக்குப் புறம்பே ஜனங்களின் வழி நடைப் பாதையானது சம்மதிக்கப்பட்டது. சாத்திரத்தில் இவ்வாறு பிரமாணம் கூறப்பட்டது.

நாற்கோணத்திற் பாதிபாகம் அல்லது நான்கு பாகம் அல்லது மூன்று அல்லது இரண்டு பாகம், அகலத்திலும் இரண்டு மூன்று பாகமாவது அவ்வாறன்றி ஐந்து ஆறு எழு மூர்த்தி யம்சங்களுடைய வரிசையின் பாகமாவது ஆகும், நான்கு கோல் முதல் இரண்டிரண்டு கோல்கள் முறையாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். மூன்று பங்கான பிரமாண அளவினுல் நிகளத்தை அளக்க வேண்டும்.

அந்தணர்களுக்குச் சம அளவு சிறப்பாகும். மற்றவர்கட்கு நிகளமாகிய கோணம் சிறப்பாகும். ஸமஸ்தமும் தேவதையின் விஷயமாகவும் அந்தணர் விஷயமாகவும் சாதாரணமாக இந்தச் சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டது.

இருபத்தொன்ருவது – விஸ்தாராயாம லக்ஷணவிதி
படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌂𑌹𑍌 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌃 𑌖𑌰𑌗𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ॥

𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌗𑌜𑌃 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍇 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌯𑍁𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌹 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍂𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌹 [illegible] 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௧௫

𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌶𑌗𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌕𑍈 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍈 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌹 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌮𑍇𑌵𑌾 𑌪𑌦𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌦 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌶𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑍈𑌃 ।
𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍
𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௬½ 𑌆𑌕 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௮௧௬

—oo—

௨

சிவமயம்.

ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஆயம் வகுக்கும் விபரம்.

இதன் பிறகு ஆயாதிகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். விஸ்தாரத்தோடு நிகளத்தை மூன்றிற் பெருக்கி எட்டாற்

பாகித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பாகித்த மிகுதி த்வஜ முதலான யோநியஷ்டக மென விச்சாத்திரத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டது. துவஜாயம் தூமாயம் சிங்காயம் சிவனுயம் விருஷபாயம் கராயம் கஜாயம் காகாயங்களோடு எட்டு யோநிகள். அதில் த்வஜாயம் சிங்காயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவை சிரேஷ்டமாகும். மற்ற தூமாயம் முதலான யோநிகள் நிந்திக்கப்பட்டவை.

நக்ஷத்ர விபரம்.

அதையே எட்டிற் பெருக்கி இருபத்தேழால் பாகிக்க வேண்டும். மிகுதியை அச்வனி முதலாகிய நக்ஷத்திரமாக இவ்விடத்திற் கூறப்படுகிறது. கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திர முதல் மூன்று ஐந்து எழு பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பதினெட்டு இருபத்திரண்டு இருபத்தேழாவது நக்ஷத்திரங்கள் விடத்தக்கவை. மற்றது கபமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. அரசர்கட்கும் கிராமத்திற்கும் கர்த்தாவிற்கும் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு யாது விரோதமாகாதோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது; அதற்கு வேறுபாடானதை விட வேண்டும். வாஸ்து சாஸ்திர முணர்ந்தோர் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது செய்ய வேண்டும். நாமநக்ஷத்திர ஜன்மநக்ஷத்திரங்களுடைய அநுகூலமானது உத்தமமாகக் கூறப்படுகிறது. அவற்றிலொன்று குறைவாயின் மத்திமமாகும். வித்யாசமானதை நீக்க வேண்டும்.

யாது நக்ஷத்திரத்தின் பலனே அதற்கு வயசு கூறப்படுகிறது. பிறகு த்வஜ முதலிய ஆயங்களின் வசமாக வயதை அவ்விடத்தில் கற்பிக்க வேண்டும். சகளபதத்தை எட்டால் பெருக்கி பாகிக்க, அது ஆயமாகும். சகளபதத்தை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆசாரியர் எட்டாற் பெருக்கிப் பன்னிரண்டாற் பாகித்து மிகுதியானதை ஆயமெனக் கூறப்படுகிறது. அதுவே வியம் எனக் கூறப்படுகிறது. புத்திமான் தனக்கநுகூலமான நக்ஷத்திரத்தை நன்றாக ஸ்தாபித்து எட்டால் பாகிக்க வேண்டும்; மிகுந்தது வியமாக விச்சாத்திரத்திற் கூறப்படுகிறது. வேறுவிதமாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆதாய விரய விபரம்.

சகள பதத்தை மூன்றிற் பெருக்கி அளவு நூல்களால் ஆயத்தைப் பாகிக்க வேண்டும், அதிக ஆயமானது சுபத்தைத் தரும். சமமாக விருப்பதையும் குறைவாக விருப்பதையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். புத்திமான் அகலநிகளமுள்ள ராசியை எட்டால் கணிக்க வேண்டும். மிகுந்ததை முப்பது அல்லது பதினைந்து அல்லது ஏழு குழிகளாலாவது பாகிக்க வேண்டும்.

வாரமறிய.

சகள பதத்தை மூன்றிற் பெருக்கி ஏழால் பாகிப்பது வாரம் எனக் கூறப்படுகிறது. புத்திமான் முன்கணக்கில் மிகுந்த குழியால் வாரத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும். யாதொரு ராசிகள் அம்சத்தையுடையனவாயிருக்குமோ அவை நக்ஷத்திரங்களின் வசத்தையடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

உத்தமம் அதமம் அறிய.

எட்டாவது பன்னிரண்டாவது ராசிகள் வர்ஜிக்கத் தக்கவை. மற்ற ராசிகள் சிறந்தவை. சுபக்கிரகங்களின் அம்சங்கள் சிறந்தவை. மற்றவையோ வெனின் இந்தச் சாத்திரத்தில் நிந்திக்கப்பட்டன. அகலத்தோடு நிகளத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மறுபடியும் அகல நிகளத்தோடு கூடினதாகிய ராசியையாவது பார்க்க வேண்டும். பிறகு நான்கு கோணங்களையும் நிகளமான கோணங்களையும் சகளபதத்தோடு சேர்க்க வேண்டும். பத்திமான் மற்ற ஆக்ருதிகளையும் பெருமன் நிகளம் விசாலம் இவைகளோடு சேர்க்க வேண்டும். கும்பகத்தின் விசாலத்தினுடைய பாதியை பெருமனின் பாதியுடன் சேர்க்க வேண்டும். சகளமென்பது குப்பகமாகக் கூறப்பட்டது. அதனுல் ஆயாதியைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இருபத்திரண்டாவது - ஆயாதிலக்ஷணவிதி படல
சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

——:0:——

நக்ஷத்ரவர்கவிதி: ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

ஐஶாநஶ்ச பதே பஞ்சவிம்ஶதிகோஷ்டகே ।
பஶ்சிமாபிமுகம் பூர்வம் லிகேந்நாம த்ருதீயகம் ॥ ௫

பஞ்சமம் நாமநக்ஷத்ரம் ஶேஷம் பூர்வந்து ஸமாந்யஸேத் ।
ஏகாதஶ ந்யஸேத்ஸ்வராந் ப்ராக்தே ந்யஸேத் த்ரயோதஶ ॥

அகாரஸ்ய இகாரஸ்ய உஸ்ய ஏகார ஏவ ச ।
க்ருத்திகா கதிதா தாவதோ வா வீ பூ ச தாஷயம் ॥

ரோஹிணீ கதிதா ஸௌம்யே வோ கா கீ ததைவ ச ।
ஆர்த்ரம் கஸ்ய ஶ்ரேஷ்டா ஸ்யாத்பஞ்சவிம்ஶதியோதிதே ॥

கே ச கோ ச ததா ஹா ச ஹீகாரஸ்ய புநர்வஸு: ।
ஹூஸ்ய ஹேஸ்ய ததா ஹோஸ்ய டஸ்ய புஷ்ய: ப்ரகீர்தித: ॥

அபரேஷு ரயா ஶ்லேஷா ஞாநாதேயம் ப்ரகல்பயேத் ।
அநேந க்ரமயோகேந ஸர்வதத்ர ஸமாசரேத் ॥ ௧௦

ஆர்த்ராயாஞ்ச கோஷ்டே ச மத்யாந்த நாயோஜயேத் ।
ஹஸ்தயாஞ்ச ச கோஷ்டே ச புஷ்பாணாந்து பரிகல்பயேத் ॥

பூர்வபாஷாணாம் பாகோஷ்டே ச ய டா டாந்து
விந்யஸேத்க்ரமாத் ।
ஸோத்தராஷாட்ரபதே ஜ்யேஷ்டாயாஞ்சாந்து ததா ந்யஸேத் ॥

நகாரஸ்ய ஹணேநைவ ஜகார: ஸ்வீக்ருதஸ்திஹ ।
அகாரஸ்ய ஹணேநைவ ஆகார: ஸ்வீக்ருதஸ்திஹ ॥

இகாரஸ்ய ஹணேநைவ ஈகார: ஸ்வீக்ருதஸ்திஹ ।
உகாரஸ்ய ஹணேநைவ ஊகார: ஸ்வீக்ருதஸ்திஹ ॥

ஏகாரஸ்ய ஹணேநைகாராத்யா: பஞ்ச ஸமாஹ்ருதா: ।
ஏவமந்த்ர யோஜயம் நாமநக்ஷத்ரகல்பநாத் ॥ ௧௫

ராமே க்ஷத்ரியவைஶ்யாநாம் யாகே ச வ்யவஹாரகே ।
நாமநக்ஷத்ரயோஜயேதிதாஞ்ஞாதாநாபரிக்ரஹாத் ॥

அந்யஸ்மிந் ஜந்மநக்ஷத்ரம் வா பாஸ்கராதிஷ்வஹாவலி ।
ஏவம் நக்ஷத்ரசக்ரஸ்ய லக்ஷணம் கதிதம் மயா ॥

அநேநைவ நக்ஷத்ரம் ச விஜ்ஞேயம் ஸ்யாதிலக்ஷணை: ।
விஷ்ணு ப்ரத்யேக ஏவ பயே ஏவ யதாக்ரமாத் ॥

ப்ரதமாம்ஶத்ருதீயாம்ஶாத்பூர்வே ஶேஷாஸ்து ஶோபநா: ।
த்ருதீயே சாபி பஞ்சாயே சோத்தமம் பரிவர்ஜயேத் ॥

த்விதீயே மத்யமே சைவ ப்ரதமம் சந்த்ரம் ஸ்ம்ருதம் ।
மணஞாஸ்ராதோ நக்ஷத்ரம் வர்ஜயேத் ஸ்வமதந்தயா ॥ ௨௦

ஏவம் ஜந்மநக்ஷத்ரகே நாமநக்ஷத்ரே ச ப்ரகல்பயேத் ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே நக்ஷத்ரசக்ரவிதி
நாம த்ரயோவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௨௦½   ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௮௩௪½

—o°—

௨

சிவமயம்.

நக்ஷத்திரசக்ரவிதி படல சந்த்ரிகை.

நாம நக்ஷத்திரத்தின் சித்திக்காக நக்ஷத்திர சக்ரத்தைக் கூறப் போகின்றேன். ஆதியில் நூறுபதத்தைச் செய்து சமீபத்திலிருக்கிற ஈசான கோணத்திலிருந்து ஆரம்பித்து பிரதக்ஷணக் கிரமமாக வர்ணங்களை முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே ஐந்து தத்துவத்தை ஆக்நேயமூலையிலிருந்து மேற்கு முகமாயும், தெற்கிலிருந்து வடக்கு முகமாயும், வாயுவிலிருந்து கிழக்கு முகமாயும், இவ்வாறு இருபது சங்கியை யுள்ளதாக வர்ணங்களை முறையாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அ-வ-ஹ-க-ஸ என்றும், அ-வ-ட-வ-ர என்றும், ந-ப-ஶ-ஜ-வ என்றும், ம-ஜ-ஷ-வ-ய என்றும் ஈசான மண்டலத்தில் நியசிக்க வேண்டும்.

இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் மேற்கு முகமாக முன்னமே எழுதப்பட்டவைகளுள் மூன்றுவது ஐந்தாவது வர்ணமாகிய நாம

நக்ஷத்திரத்தையும் அதோடு கூடின உயிரெழுத்துக்களையும் நியாசம் செய்யவேண்டும். மேற்கே பதினொரு வர்ணங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும். ஓரத்தில் பதின்மூன்று எழுத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

ஃ-ஐ-உ-ஊ கிருத்திகையாகக் கூறப்பட்டது. ஓ-வா-வீ-வூ ரோகிணியாகச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே வெ-வொ-கா-கீ என்பது மிருககீரிஷமாகும். கூ என்பது திருவாதிரை நக்ஷத்திரம் இருபத்தைந்தாவது கோணத்தில் இருக்க வேண்டும். கெ-கொ-ஹா-ஹீ புனர்பூசமாகும். ஹூ-ஹெ-ஹொ-டா பூசமாகக் கூறப்பட்டது. பிறகு எஞ்சிய ஆஶ்லேஷத்திலிருந்து நாமதேய வெழுத்தைக் கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கிரமயோகத்தால் ஸமஸ்தத்தையும் இந்த விஷயத்தில் செய்ய வேண்டும்.

திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தோடு கூடின கூ-காரத்தின் கோணத்தில் கு-ஙு-ஊ இந்த வர்ணங்களை சேர்க்க வேண்டும். ஹஸ்தத்தோடு கூடின பூ-காரத்தின் கோணத்தில் ஷ-ண-ஊ இந்த வர்ணங்களை கற்பிக்க வேண்டும். பூ-காரத்தின் கோணத்தில் பூராட நக்ஷத்திர ஸ்வரூபமாகிய பு-ப-ஊ இந்த வர்ணங்களை விந்யசிக்க வேண்டும். உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் தூ-ஶ-ஞா-ஊ இந்த வர்ணங்களை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சாத்திரத்தில் ந-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஞ-காரமானது கிரகிக்கப்பட்டதாகும். ஃ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஶூ-காரமும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். இவ்விடத்தில் ஊ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஶ்ரூ-காரமும் கிரகிச்கப்பட்டதாகும், உ-காரத்தைக் கிரகித்ததாலேயே ஊ-காரத்தையும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். ஊ-காரத்தை கிரகித்ததாலேயே ஔ-காரம் முதலிய ஐந்தும் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாறு மற்றதிலும் நாமநக்ஷத்திரத்தைக் கற்பித்து ஊகிக்கத் தக்கது.

கிராம விஷயத்திலாவது, இராஜசேவை விஷயத்திலாவது யுத்தத்திலாவது, விவகாரகாலத்திலாவது நாமநக்ஷத்திரத்தை வித்வானனவன் மாற்றி வேறு நாமத்தால் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற விஷயத்தில் ஜன்ம நக்ஷத்திரமாவது, வாஸ்து கர்மத்தில் இந்த இரண்டுமாவது பொருந்தச் செய்க. இவ்வாறு நக்ஷத்திர சக்கரம் எம்மால் உங்கட்குக் கூறப்பட்டது. இதனல் அநுகூலத்தை வித்வான்களால் அறியத் தக்கதாகும்.

நீக்கத் தக்கவை.

விபத்திலும் பிரத்யக்கிலும் வதத்திலும் இந்தத் தாராபலன்களில் முறையே முதல் அம்சம் மூன்ருவதம்சம் தவிர மிகுந்தவை சுபங்களாகும். மூன்ருவது பரியாயத்திலுங்கூட உத்தமமாகச்சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு மூன்றைப் பார்க்கிலும் முதற்பாகம் அதமமாக நினைக்கப்படுகிறது. மானுட ராக்ஷஸ கணங்களை நிக்கவேண்டும். தேவகணம் சுபமாகும். இவ்வாறு ஜன்மநக்ஷத்திர நாம நக்ஷத்திரங்களை யறிந்து கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இருபத்துமூன்ருவது - நாமநக்ஷத்திரசக்ரவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

உஷ்ணீகாவிதிஃ ॥

உஷ்ணீகாவிதிம் வக்ஷ்யெ ஶ்ரூணுத ஜூநகாங்க்ஷிணஃ ।
உஷ்ணீகம் ஸ்வஸ்திகஞாநந்த்யாவர்த்தகம் ச வர்த்தமாநகம் ॥

ஸம்புடாகாரகம் ச பத்மகம் ஶ்ரீவத்ஸகம் ததா ।
ஶ்ரீவத்ஸம் வெஷ்டிகம் சைவ நந்த்யாவர்த்தம் ச காஹளகம் ॥

ஸவம் பாதஶயா ப்ரோக்தா ஶ்ரேஷ்டா கார்யஸித்திஷு ।
காஹளகம் வெஷ்டிகம் சைவ உஷ்ணீகம் ச விஶேஷதஃ ॥

ஜாதீயாவத்தநாதஸ ததா ஶாஹமீதஞ ஸம்ஶயஃ ।
பூர்வபாகஸ்தாநாக்ரம் வா வீதிம் க்ருகொணமயோபவர்ஜயஃ ॥

க்ருஹாணி பார்ஶ்வயொஃ காபமாதெகஸ்மிந் பார்ஶ்வகெ ஹி
வா ।

ஸகவீதிஸமாயுக்தம் வீதிபயஸமாயுதம் ததா ॥ ௫

வீதித்ரயஸமாயுக்தம் பூர்வபாகஶ்ச ஸ்தாநகம் ।
கதகீக்ருத உஷ்ணாஹம் வாய காபமாத்ர உஷ்ணீகம் ॥

பூர்வபாகஸ்தாநாக்ரம் ச க்ருகவா வீதிபயம் பயம் ।
உதமெ ஶ்ரூமாநெ ந்யூந ஶாலெ ஶாலாயுக்தம் ததா தஸ்வெக

ஒக்ஷிணாஹிஜெவொ ஊுக்வா வாுவவீயாஷா நிமஜெ: ।
வஸ்நிஜாஹிஜெவஜெஹுவ ஒக்ஷிணஸாாம் தா நிமஜெ: ॥
உத்தாஹிஜெவொ ஊுக்வா வஸ்நிஜாயாம் விநிமஜெ: ।
ஷுாஜிஜெவஷா தமொ ஊுக்வா வெளஜீவீயாஷா நிமஜெ: ॥
ஸவம் ஹி யக்ஷ்ரும் வாஷா ஷுஷிக்ம் க்வஹியியஜெ ।
ஸவஜெவ தா ஸவெஷாம் ஜாஜாஜீநாம் தா நிமஜெ: ॥ ௧௦

ஜ்ராஜிவணஜமாஹாஹிராஜீவீநாஹிரநீதஜு ।
திவஜுஹி: ஷுாஜிஜெவாஹிஷா ஷுஷாம் க்விஹ கஜுஜெ ॥
ஞதாவீயி ஸஜாஸ ஸஷுஜமஸஜாவயி ।
உஜீவீஹிஸஜாயாக்தும் ஷுாஜிஜெவாஹிஸு தஸுஹி: ॥
ஸதக்ஷுகீண்கம் ஜெஷாக்தும் உஜீவிஜெநஷா வணஹி: ।
ஸக்விம்ம திஸம்வஜெத: ஷுாஜிஜெவாஹிஸு வணஹி: ॥
ஸம்வக்ஷாஜிஜெஹாஜிஷ்டம் வராகண வஜாஜுஹுஜு ।
ஷஷியிகாம் ஸஜாஸஜு ஜுயொவிம்மதிகாவயி ॥
ஸஜெகக்வியிவஜுஸுா தா உஜீவீநாஹிரநிதஜு ।
ஷஜிஸு ஷுாஜிஜெவாஹிஸு வராகம் க்விஹ கீதஜெதெ । ௧௫
ஸஷுஷியி ஸஜாஸஜு ஜெவகொநத்ரும்மகாவயி ।
உஜிஜெவாஹிவீயீஹியக்தும் ஷுாஜிஜெவஜாமஜெக: ॥
ஸஷுஹி: வஜுகம் ஜெஷாக்தும் ஸஷிஷ்டம் வஜிஜுஹுதாஜு ।
க்ஷஹி: ஷுாஜிஜெவஜொஜெஜஜீவிஜெநஷஜாஜித: ॥
ஷட்த்ரிம்மஜம்மஸம்வஜெத: ஷுாஜிஜெவொஜஷ
ஹியதஜு ।
ஸ்ரீஷுதிஷ்ஜதஜிதுக்தும் தஷிஹிஷ்டம் ஷுமுஹுதாஜு ॥
ஷுாமஜெஜஜமஜெஜு ஜாஜெஜஸிஜெஷஸஜ்நிதஜு ।
ஸ்ரீவஷஜிதி நிஜிஷ்டம் ஸவவாஷாஷா யொஜுகஜு ॥
ஞதாஜஜாயதாஜம் வா க்ஜுக்வா கொணெஷா ஜயஜெஜ ।
வாஷஜஹாஜிகெ வாவி யயெஷ்டம் ஜாஜஸஜிதஜு ॥ ௨௦

உஊயொ: வாஷியொவாவி ஸசுவாஜெஷியவா வாந: ।
ஜுஸவீயிஸஜாயக்தும் ஜெவதஜெஜிகஜெஜுஜெதெ ॥
தஜெவ விஷுஊுவாஜெவஜுமஜுஜுஹாவுதஜு ।
ஷுயாநம் வாஷுயாநம் வா ஸவஜு விஹிதம் க்விஹ ॥
கெஷஜாவுதம் தா வா கயஜாஜஜாஜாவுதம் தா வா ।
ஸதஜா ஜெவஜிகம் ஜெஷாக்ஜஜஜஹாஜுவிஹாமத: ॥
க்ஜெநகாவஜிஸம்யாக்தும் ஞாவி ஜெவஜிகஜெஜுஜெதெ ।
வஸிஜெதாZவி ஸஜம் க்ஜுக்வா ஜாஜெஜெ:
வாுவெஜாத்தாநஜெந: ॥
ஸகாஜெநஜெகயஜெ ஜெஷஷா ஷுாமாஜெக்ஷஷு
ஜெவஜிகஜு ।
வியாய வீயிம் நாஹுாவஜாம் நிமஜெஸு ஸஜ்நிதாஜு ॥ ௨௫
ஷஷுாகாஜெஜவஹிஷஸுா ஜஹாவீயிஸஜ்நிதாஜு ।
நாஊள விநிஜிதாஷஸ: வண ஸஷு நவாயவா ॥
யாஜாஹிஜெவ கதவும் நஜுாவதஜிதி ஷுதஜு ।
வுத்தாகாஜெஷா ஜாஜெஜெஸு ஸகாஜெநஜெகஸஜ்நிதஜு ॥
ஷுாமாத்தஜஜெவஜாஜெஜஜெநஜெகஜயஜெஜ
யதஜு ।
கம்ஹகஜெணதி நிஜிஷஜெநஜெக: கொணஜெகயதஜு ॥
க்ஷாஜெஜுவா பஹிஜாஜெஜயக்தும் கம்ஹக
ஜஜுஜெதெ ॥
நமஸீவத்நாஜள தா விஹிதம் க்விஹ காஜிகெ ॥

ஜதி காஜிகாவெஜஹாதஜெ க்ரியாவாஜெ ஜண்ஜிகாஜி
வியிநாஜ ஞதாவிம்ம: வடஜ: ॥

ஜெஷாகம் - ௨௧ ஆஜெஷாகம் - ௧௮௧௩ $\frac{1}{2}$

—:0:—

சிவமயம்.

தண்டிகாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ ஞானத்தை விரும்பின மகாருஷிகளே தண்டிகம் முதலான விந்யாசங்களின் விதியைக் கூறப்போகின்றேன் கேண்மின்.

தண்டிகாதி த்வாதச நாமம்.

தண்டிகம், ஸ்வஸ்திகம், ப்ரஸ்தரம், ப்ரகீர்ணகம், சம்பத்கரம், பராகம், பத்மகம், ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம். ஸ்ரீவத்ஸம், வைதிகம், நந்தியாவர்த்தம், கும்பகம் இவ்வாறு இந்தச் சாத்திரத்தில் கிராம முதலானவற்றின் உருவம் பன்னிரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டது. கும்பகமும், வைதிகமும், தண்டிகமும் பட்டண முதலான விஷயத்தில் விசேஷமாக அறியத்தக்கது; இது சுபத்தைத் தரும், சம்சயமில்லை.

1. தண்டிகம்.

பண்டிதன் கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது வீதியை ஏற்படுத்தி, இரண்டு பக்கங்களிலாவது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிறகு ஓர் வீதியோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு வீதியோடு கூடினதாகவாவது, மூன்று வீதியோடு கூடினதாகவாவது, கிழக்கு முனையாகவாவது வடக்கு முனையாகவாவது கத்திரி தண்டத்தைப் போற் செய்யும் தண்டிக விந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு முனையாகவாவது, வடக்கு முனையாகவாவது இரட்டையாகிய இரண்டு வீதியைச் செய்து அது வடக்கு மூலையாக விருக்கிற வேருன நூதன மார்க்கங்களோடு கூடினதாக இருத்தல் வேண்டும்.

2. ஸ்வஸ்திகம்.

தெற்கு முகமாயிருந்து கிழக்கு வீதியில் வெளிவருதலும், மேற்கு முகமாயிருந்து தெற்கு வீதியில் வெளிவருதலும், வடக்கு முகமாயிருந்து மேற்கு வீதியில் வெளிவருதலும் பிறகு, கிழக்கு முகமாயிருந்து வடக்கு வீதியில் வெளிவருதலும் இவ்வாறு யாது வாஸ்து செய்யப்படுமோ அது ஸ்வஸ்திக மெனக் கூறப்படுகிறது. ஸமஸ்தமாகிய கிராம முதலானவைகட்கு இவ்வாறு வெளிவருவதாகும்.

3. ப்ரஸ்தரம்.

மூன்று முதல் பதினைந்து முடிவாக விருக்கிற வடக்கு வீதிகளோடும் கிழக்கு முகமான மூன்று வீதிகளோடும் கூடினதானது இந்தச் சாத்திரத்தில் ப்ரஸ்தர மெனக்கூறப்படுகிறது.

4. ப்ரகீர்ணகம்.

நான்கு வீதி முதல் பதினேழு வீதி வரையில் வடக்கு வீதிகளோடும், கிழக்கு முகமான நான்கு வீதிகளோடும் ஐந்து வடக்கு வீதிகளோடும் கூடினதானது பிரகீர்ணக மெனக் கூறப்பட்டது.

5. சம்பத்கரம்.

இருபத்தொரு கணக்கிடப்பட்ட கிழக்கு முகங்களான ஐந்து வீதிகளோடு கூடினது சம்பத்கரம் என உத்தேசிக்கப்பட்டது. யான் பராகத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

6. பராகம்.

ஆறு விதி முதல் ஆரம்பித்து இருபத்து மூன்று வரை ஒவ்வொன்றுக விருத்தி செய்து, ஆறு கிழக்கு முகமான வடக்கு வீதிகளோடு கூடினது பராகமெனக் கூறப்பட்டது.

7. பத்மகம்.

ஏழு வீதிகளை யாரம்பித்து இருபத்தொன்பது வீதி வரையில் வடக்கு முகமான தெருக்களோடும், ஏழு கிழக்குமுக மார்க்கங்களோடும் கூடினது பத்மகம் எனக் கூறப்பட்டது. இவைகளில் இஷ்டப்பட்டது கிரஹிக்கத்தக்கது.

8. ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதம்.

எட்டு கிழக்கு முகமான மார்க்கங்களோடும், அது முதல் முப்பத்தாறு சங்கியை யுடைய வடக்கு வீதிகளோடும், கிழத்குமுகமான எட்டு வீதிகளோடும் கூடினது ஸ்ரீப்ரதிஷ்டிதமெனக் கூறப்பட்டது, அதில் யாது இஷ்டமோ அது கிரஹிக்கலாம்.

9. ஸ்ரீவத்ஸம்.

கிழக்கு முனையாகவும் வடக்கு முனையாகவும் இஷ்டமான மார்க்கங்களோடு கூடினதான ஸ்ரீவத்ஸ மென்பது ஸமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் யோக்யமாக நிச்சயிக்கப்பட்டது,

10. வைதிகம்.

நான்கு கோணமாயும், நிகள கோணமாயும். கோணங்களில் செய்த புஷ்பதந்த முதலிய நடுப்பாகத்தில் இஷ்டம்போல் த்வாரத்

தோடு சேர்ந்ததாயும், இரண்டு பக்கங்களிலாவது அல்லது ஓர் பக்கத்திலாவது வீடு தெரு இவைகளோடு கூடினதாயும் இருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

அதுவே அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் கிரகங்களாற் சூழப்பட்டதாயும், பிரதானமாகவாவது அப்பிரதானமாகவாவது இந்தச் சாத்திர முழுவதிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. க்ஷேத்திரங்களாற் சூழப்பட்டதாகவாவது, தோட்ட முதலானவற்றுற் சூழப்பட்டதாகவாவது செய்யத் தக்கது. இதுவும் உட்புறம் வெளிப்புறம் இவற்றின் விபாகமாக விருப்பது வைதிக மெனக் கூறப்பட்டது.

பலவான வரிசைகளோடு கூடினதாக விருப்பதும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு வடக்கு முகமாக விருக்கிறதாயும், ஒன்று பலவாயும் யதேஷ்டங்களாயு மிருக்கிற முன் கூறப்பட்ட மார்க்கங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சமமாகச் செய்யும் இதுவும் வைதிக மெனக் கூறப்படுகிறது.

11. நந்தியாவர்த்தம்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவமாய் வெளிவரும் வழிகளோடு கூடினதான பிரசித்தமான வீதியை விதியினுலேற்படுத்தி, அந்த வீதிக்கு வெளியில் மகாவிதியொடு கூடினதாயும், நாபியில் மூன்ருவது ஐந்தாவது ஏழாவது அல்லது ஒன்பதாவது நிர்மிக்கப்பட்டதாயும், அவ்வாறன்றி இரட்டைப்படையான விதிகளாலாவது செய்யத் தக்கதானது நந்தியாவர்த மென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

12. கும்பகம்.

விருத்தாகாரத்தை யுடை ஒன்று பல மார்க்கங்களோடு கூடினதும், கிழக்கு வடக்கு முகங்களாகிய பல மத்யமமான மார்க்கங்களோடு கூடினதும் கும்பகமென நிர்த்தேசிக்கப்பட்டது.

பலவான கோணங்களோடாவது, எட்டுக்கோணங்களோடாவது, வெளி மார்க்கங்களோடாவது கூடியிருந்த போதிலும் கும்பக மெனக் கூறப்படுகிறது. இந்தக் காமிகாகமத்தில் நகரம் பட்டணம் முதலானவற்றின் ஏற்பாடு இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

இருபத்து நான்காவது - தண்டிகாதிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

वीथिद्वारादिकानविधिः ॥

वीथिद्वारादिकानां तु प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ।
ब्रह्मस्थानावृता वीथी नालीवीथीति कथ्यते ॥
राजवीथीति विख्याता ग्रामादेर्बहिरावृता ।
सैव मङ्गलवीथीति रथवीथीति चोच्यते ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶூபாதம் க்ராமதண்டேந ஹஸ்தஶேஷம் விவர்ஜயேத் ।
சதுஶ்ஶாலக்ருஹம் ஶ்ரேஷ்டம் த்ரிஶாலம் மத்யமம் பவேத் ॥
த்விஶாலமதமம் ப்ரோக்தம் ஹீநம் ஸ்யாதேகஶாலகம் ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே வீதித்வாராதிமாந
விதிர்நாம பஞ்சவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௩½   ஆதிஶ்லோகம் - ௧௪௦௭

உ

சிவமயம்.

வீதித்வாராதிமாநவிதி படல சந்த்ரிகை.

தெரு த்வாரம் முதலானவற்றின் அளவைக் கிரமமாகக் கூறப் போகின்றேன். பிரமபாகத்தாற் சூழப்பட்ட வீதியானது நாபிவீதி யெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம முதலானவைகட்குப் புறத்திற் சூழப் பட்டது. ராஜவீதி யெனப் பெயர் பெற்றது. அதுவே மங்களவீதி யெனவும் ரதவீதி யெனவும் கூறப்படுகிறது. கிழக்கு முகமான ஸமஸ்தமாகிய வீதிகளும் நாராசங்கள் யென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. அவையே ஜனவீதிகளாக ஆகும். குறுக்கு வழியை யடைந்திருப் பவை சிறுவழி யெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

காற்கோ லாரம்பித்து, காற்கோல் காற்கோலாக விருத்தி செய்து பதினேரு தண்டமுடிவுரைச் செய்வது இந்த ஆகமத்துல் வீதி யளவாகும். மார்க்கத்தினளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு வீதியின் முன்பாக த்வாரம் கூடாது. மங்களவீதியின் முனையை விட்டு ஒரு போதும் நாபிவீதியைச் சேர்க்கலாகாது.

பல்லாடரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் மகேந்திரரிடத் திலும் கிரகக்ஷதரிடத்திலும் ஸமஸ்தமான வாஸ்துக்களுக்கும் நான்கு த்வாரம் செய்யத் தக்கது. மகேந்திர சாத்யகரின் பதத்திற் கிழக்கு த்வாரம் உத்தமம். கிரகக்ஷதரின் பதத்திலும் கந்தர்வர் பதத்திலும் தெற்கு த்வாரம் சுபம். அசுரர் விஷயத்திலும் புஷ்பதந்தர் விஷயத் திலும் மேற்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. முக்யர் பல்லாடரின் ஸ்தாநத் தில் வடக்கு த்வாரம் கூறப்படுகிறது. பர்ஜன்யரிடத்திலும் பிரு சரிடத்திலும் சூரியரிடத்திலும் பிருங்கராஜரிடத்திலும் ஜலேசரிடத் திலும், சேஷர் நாகர் அதிதிதேவர்களின் விஷயத்திலும் வடக்கு த்வாரங்கள் கூறப்பட்டது.

விசாலப்ரமாணம்.

மூன்று தண்டம் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு தண்டமாகப் பதி னைந்து தண்டம் வரை விருத்தி செய்வது கிரகக்ஷேத்திரங்களின் விசாலம் ஆகும். வித்வானுனவர் அவ்விடத்திலேயே கையினள வாகக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது கையளவாகக் கிரகத்தின் பாகங்களின் விசாலம் கூறப்படுகிறது. ஐந்து ஹஸ்தம் முதல் இரண்டிரண்டாக விருத்தி செய்து அறுபத்தொரு தண்டம் விசாலமுள்ளது கிரகக்ஷேத்ரங்களின் விசாலம். நிகளத்தைக் கிராமத் தின் அளவுகோலால் முழம்விடாம லிருக்கும்படி அளக்க வேண்டும்.

சாலாபலன்.

சதுர்சாலாக்ரகம் மிகச் சிறந்தது. திரிசாலாக்ரகம் மத்திம மாகும். இரண்டுசாலம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது. ஏகசாலக மென்பது மிகவும் தாழ்ந்ததாக ஆகும்.

இருபத்தைந்தாவது – வீதித்வாராதிமாநவிதி படல
சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

க்ராமாதிதேவதாஸ்தாநவிதி: ॥

க்ராமாதௌ தேவதாஸ்தாநம் வக்ஷ்யே ஸர்வம் ஸநாதநம் ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநஸ்ய வாயவ்யம் விஷ்ணுஸ்தாநம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥
வாருண்யாம் வாஸ்துநோ ப்ரஹ்மா ஸம்ப்ரத்யோத்தர
தேஶகே ।
க்ராமஸ்யைஶாந்யகோணாந்தே ஶிவோ ஸ்தித: ॥
ஹரிஹராயதநம் பாஸ்வ கேவலேந ஹரேண வா ।
ஸந்தத்த்வம் யதேஷ்டம் ஸ்யாதுத்தேஷாம் ஸ்தாந மிஹோச்யதே ॥
வாருண்யாதிஷு காஷ்டாஸு ஶாநாதேரேவவா ।
ரவிஸ்தாநம் ஸ்வேதத்ர ஸ்தாநம் வாபி ஶஸ்யதே ।
வாயவ்யாதிஷு காஷ்டாஸு பார்ஶ்வகாமேயநைருதே ।
ஸம்ப்ரீதே வாருணே வாபி ஷண்முகஸ்தாநமீரிதம் ॥ ௫

वारुण्यां नैर्ऋतावीन्द्रे शास्तृस्थानं प्रकीर्तितम् ।
वारुण्यां वायुनैर्ऋत्यां वायव्ये सोमगोचरेऽथवा ॥
चन्द्रे च गणेशस्य स्थानमुक्तं महामते ।
यमे वा नैर्ऋते सौम्ये वायव्यामिन्द्रगोचरे ॥
नैर्ऋत्याग्नेययोर्वापि दुर्गास्थानं प्रकीर्तितम् ।
वारुण्यां श्रीसरस्वत्योः स्थानमुक्तं शिवाश्रिताः ॥
ऐशान्यां सोमधामे वा तयोर्मध्ये तु मातरः ।
ऐन्द्र्यां चण्डिकास्थानं कामदेवस्य तत्र वै ॥
ज्येष्ठा पुष्करिणीतीरे स्थाप्या नद्यां बहिस्तु वा ।
कालस्थयोर्वास्तु षण्मुखस्थानमुच्यते ॥ ௧௦
षण्मुखस्य तु मातॄणां स्थानमैन्द्र्यां प्रशस्यते ।
सहस्राक्षदिके विप्रा मध्ये विष्णुगृहं तु वा ॥
शिवपूजार्थं वास्तु नान्त्यहास्यस्य निश्चयः ।
श्रीपतेः पूजया नित्यं प्रजावृद्धिर्विवर्धते ॥
सूर्यस्य पूजया नित्यं व्याधिवर्गो विनश्यति ।
इन्द्रपूजा तु नक्षत्राणां प्रभावं संप्रयच्छति ॥
सप्तमातॄणां नित्यं बालानां हितकृद्भवेत् ।
शास्तृपूजा सुखं देहे नियच्छेद्वास्तुवासिनः ॥
कामस्य पूजा कुरुते सौन्दर्यं वास्तुवासिनाम् ।
दुर्गापूजा विशेषेण विजयं संप्रयच्छति ॥ ௧௫
पूजिता चन्द्रहामोटी बालरोगविनाशिनी ।
सर्वसिद्धिरविघ्नेन विघ्नेशस्य च पूजया ॥
ज्येष्ठापूजा विशेषेण रोगघ्नी वास्तुवासिनाम् ।
लक्ष्मीपूजा श्रियं दद्यादक्षय्यं च प्रवर्धति ॥
वाक्सिद्धिं सरस्वत्याः पूजा नित्यं प्रयच्छति ॥
मातृपूजा सदा सर्वसंपदं कुरुते द्विजाः ॥

सर्वेषां पूजया यत्तत्फलं चन्द्रार्कसंप्लवाः ।
तावच्चन्द्रसंप्लवो नित्यं पूजनीयः समाधिभिः ॥
ऐशान्यां स्थापितं क्षेत्रेशं समिति कीर्तितम् ।
चन्द्रे मध्ये प्रोक्तं क्षेत्रं संस्थापितं द्विजाः ॥ ௨௦
ग्राममध्ये हरेः स्थानमुत्तमं परिकीर्तितम् ।
पश्चिमे मध्यमं विद्यादधमं चान्त्यदेशके ॥
अंशविष्णोस्तु मूर्तिः स्याद्द्विधा परिकीर्तिता ।
उग्रा शान्ता च तत्राद्या उग्रकर्मरता मता ॥
शान्तकर्मरता शान्ता मूर्तिर्भद्रा तु बाह्यगा ।
शान्ता तु मध्यगा प्रोक्ता ग्रामादौ सर्ववास्तुनि ॥
कपिलो वराहसिंहस्तु कालाग्निर्भैरवादयः ।
उग्रास्तु मूर्तयः प्रोक्ताश्शेषाश्शान्ता उदाहृताः ॥
विश्वरूपं नृसिंहं च वटशायिनमेव च ।
जामदग्न्यं च जानीयादुग्रं वैष्णवविग्रहम् ॥ ௨௫
ग्रामादेर्बाह्यदेशे तु काननादौ प्रकीर्तितः ।
रौद्राणामिह देवानां स्थापने समुच्यते ॥
पूर्वे चेद्ग्रामनाशं स्याज्जनानां चाश्रमाश्रयः ।
नाशस्तु याम्यदेशे तु प्रेतदैत्यादिहिंसकः ॥
रोगस्तु नैर्ऋते नाशं कोशस्याचरणं
शके ।
धनसिद्धिं पावके विद्यात्पुत्राष्टसंस्थां तु सौम्यके ॥
सर्वसंपत्तिरैशान्यां पुत्रपौत्रविवर्धनम् ।
ग्रामे केवलं सामान्यं सर्वत्रान्येषु वा मता ॥
ग्रामे खर्वाकारस्थानेष्वष्टदिक्ष्वपि शस्यते ।
न मध्ये स्थापयेद्रुद्रमूर्तिं ग्रामे विशेषतः ॥ ௩௦

மாத்ருசக்ரஸ்தி²தா வேத்³யா ப்ராகு³த்தரே தது³த்தரே ।
ஸாந்நித்⁴யம் ப்ரதிஷ்டா²ம் ச காரயேத்³தே³ஶிகோத்தம: ॥
தடாகம் காரயேத்³வாபி தேந ஶாந்திர்விதீ⁴யதே ।
க்³ருஹாராமாதி³நாந்யேஷு ஸ்தா²நீயாதி³ஷு வாஸ்துஷு ॥
ப்ராமாதி³ஷு ச தத்³தி³க்ஷு வாயாவீஶ ஶிவாலய: ।
தத்ரைவ ஸோமேஶ ச வஜ்ரிந்த்³ராம்ஶ ஜயந்தகே ।
பாதே³ நைர்ருதக்ஷணே தத்ர ஸர்வஸம்பத்ஸமுத்³ப⁴வ: ॥
ராக்ஷஸம் ஸகலாநாம் ச வைஹ்நிகாதி³ஷு காவஹம் ।
பாதே³பாத³ம் த்³வயம் வா த்ரிபாத³ம் பாத³மேவ வா ।
ஸகலஞ்ஜம் ஸதா³ ராஜ்ஞ: பஞ்சஞ்ஜாவஸாநகம் ॥ ௩௫
நீசா ச ஸ்தா²பயேத்³தே³வ்யா மாத்ருசக்ரம் ப்ரதிஷ்டி²தே ।
ஸர்வம் ச கதி²தம் மாத்ருசக்ரம் ஸ்தா²நேந ஸம்யுதம் ॥
ஸாந்நித்⁴யப்ரதிஷ்டா²யாம் ஸம்ஸ்த்²யம் நிஶாம்யதே ।
ப்³ரஹ்மஸ்தா²நே ஸ்தி²தம் லிங்க³ம் விப்ரக்ஷத்ரியஸாத⁴கம் ॥
வைஶ்யம் ஸவ்யே லிங்க³ம் யாம்யே ஶூத்³ராஸ்பதா³யஷ: ।
கோணாக்³ரம் வாருணம் லிங்க³ம் ஸௌம்யம் வித்³யாத் ஸதை³வ ஹி ॥
வஹ்நௌ ஶேஷ ஸர்வம் ஸஸ்யாதி³ஜயம் நிர்ருதௌ ஶிவ: ।
வாயவ்யே ஸம்பதோ³ ஸஸ்யாதி³ஸர்வம் ஈஶாநகோ³சரே ॥
ஸ்தா²நேஷு ஸர்வேஷு ஸமமேவம் விநிர்தி³ஶேத் ।
ஸாஹஸ்ரே தே³ஶமாநகே வாபி ஸாஹஸ்ரதூ³ராந்தகே ॥ ௪௦
யஸ்மிந் ஸ்தா²நாந்தரே ச ஶிவலிங்க³ம் ஸ்தா²பிதம் யதி³ ।
க்³ராமாதே³ர்ப்³ருஹத்ஸ்தா²நாத் க்³ராமாத்³யம் தஸ்ய வாஸ்து ஹி ॥
ஸர்வக்³ராமப்ரமாணாத்³யம் ஶ்ரேயஸ்ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய:

இதி காமிகாக்²யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே³ க்³ராமாதி³
தே³வதாஸ்தா²நவிதி⁴ர்நாம ஷட்³விம்ஶ: படல: ॥
ஶ்லோகம் - ௪௧½ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௬௧௮½

——:0:——

உ

சிவமயம்.

கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவற்றில் அநாதியாகிய ஸமஸ்தமான தேவதைகளின் ஸ்தானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். பிரமஸ்தானத்திற்கு வாயுமூலையில் விஷ்ணுஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மேற்கு திக்கில், வாஸ்துவின் சூத்திரத்திற்கு வடக்குத்தேசத்தில் பிரமாவானவர் இருக்க வேண்டும். கிராமத்தின் மத்தியில் ஈசான்யத்திக்கு முதலான எட்டுத்திக்குகளிலும் சிவஸ்தாபனம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விஷ்ணு உருத்திரரோடு கூடின வாஸ்து சாதாரணம். பரமசிவத்தோடு கூடின மற்றயாவும் இஷ்டம்போலாகும். இந்தச் சாத்திரத்தில் அவைகளின் ஸ்தானம் கூறப்படுகிறது,

மேற்குத்திக்கிலும் கிழக்குத்திக்கிலும் அவ்வாறன்றிக் கிழக்கு வடக்குகளின் மத்தியிலும் சூர்ய ஸ்தானமாகும். இந்திரருக்கும் அவ்விடத்திலேயே ஸ்தானமாகும். வாயுமூலையிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் தெற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு, சுக்ரீவரென்கிற மேற்கு திக்கிலும் ஷண்முகருக்கிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் தென்மேற்குத் திக்கிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சாஸ்தாவினிடம் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கிலும் அல்லது தென்மேற்கிலாவது, வடமேற்கு வடக்குத்திக்குகளின் நடுவிலாவது வேறிடத்திலாவது இந்த ஆகமத்தில் கணேசரின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. தெற்குத் திக்கிலாவது தென்மேற்குப் பாகத்திலாவது வாயுதிக்கிலாவது இந்திர திக்கின் நடுவிலாவது, தென்மேற்கு தெற்கு பாகத்தின் நடுவிலாவது துர்கையின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது.

ஓ பரமசிவத்தை ஆச்ரயித்திருக்கும் அந்தணர்களே! மேற்குத்திக்கில் இலக்ஷ்மி சரஸ்வதியின் ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. வடகிழக்கிலும் வடக்கிலும் அவற்றின் மத்தியிலும் சப்தமாதாக்களின் ஸ்தானம் ஆகும். தென்கிழக்கில் மோடிகையின் ஸ்தானம். அவ்விடத்திலேயே காமதேவருக்கு இடம். குளக்கரையிலாவது அதற்கு புறத்திலாவது மற்றவிடத்திலாவது ஜ்யேஷ்டையின் (மூத்தவள்) ஸ்தானம் கூறப்பட்டது. மன்மத சூர்யர்களை ஷண்முகரிடம் கூறப்படுகிறது, ஷண்முகருக்கு ஸப்தமாதாக்களுடைய ஸ்தானம் ஆகும். மற்றவர்களுக்கு இஷ்டம்போல் ஆகும், ஆயிரம் அடிக்கு அதிகமான ஸ்தானத்தில் சிவத்விஜருக்கு இடம் ஆகும், ஆலயத்தின் மத்தியில் திருமாலுக்கு இடமாகும். சிவபூஜையோடு கூடினவிடம் வாஸ்துவாகும். மற்றது வாஸ்துவாகாது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயம்.

தேவபூஜாபலன்.

பிறதிதினம் திருமாலின் பூஜையால் பிரஜையின் விருத்தியாகும். நாடோறும் சூர்யருடைய பூஜையால் கிரகங்களின் பீடை போய்விடும். இந்திரன் பூஜை மனிதர்களுக்கு மகிமையைக் கொடுக்கும். நாள்தோறும் சுப்ரமண்யஸ்வாமி பூஜையானது பாலர்களுக்கு அநுகூலத்தைச் செய்வதாக ஆகும். சாஸ்தாவின் பூஜை வாஸ்துவில் வஸிப்பவர்களைத் தம்தொழில்களில் ஏவவிடுகிறது. காமதேவருடைய பூஜையானது வாஸ்துவில் வசிப்பவர்களுக்கு அழகைச் செய்யும், உமை பூஜையானது விசேஷமாக வெற்றியைத் தரும். சாமுண்டிதேவிப் பூஜிக்கப்பட்டால் பாலர்களின் ரோகத்தை நாசம் செய்வாள். விக்நேச்வரருடைய பூஜையால் தடையின்றி ஸமஸ்த சித்தியுண்டாகும். ஜ்யேஷ்டாதேவியின் பூஜை வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு விசேஷமாக ரோகத்தைப் போக்கும். இலக்குமியின் பூஜையானது சம்பத்தைக் கொடுக்கும்; தரித்திரத்தையும் போக்கும். நாடோறும் ஸரஸ்வதியின் பூஜையானது வாக்கின் சாதுர்யத்தைக் கொடுக்கும்.

ஓ அந்தணர்களே! மாத்ருபூஜை எக்காலத்திலும் ஸமஸ்த சம்பத்தைத் தரும். ஸகல தேவதைகளின் பூஜையால் யாது பயனோ அந்தப் பயனை மஹேசுரர் கொடுப்பர். ஆகையால் பயனை விரும்பினவர்களால் மஹேசுரரானவர் எக்காலத்திலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவவிஷ்ணு ஸ்தாபனம்.

ஓ அந்தணர்களே! வடகிழக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் உத்தமமெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமானது மத்திமமாகக் கூறப்பட்டது. கிராமத்தின் நடுவில் திருமாலினுடைய ஸ்தானமானது உத்தமமாகக் கூறப்பட்டது. மேற்குத் திக்கில் மத்திமமாகவும் மற்றப்பிரதேசத்தில் மிகவும் தாழ்வாகவும் அறியத்தக்கது.

உக்ர சாந்த விபரம்.

ஹரிஹரர்களுடைய உருவமானது உக்ரமெனவும் சாந்தமெனவும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டதாகும். அவ்விரண்டில் முதலாவது கடூர கார்யங்களுக்குச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சாந்தமான கார்யங்கட்கு சாந்தமென்கிற மூர்த்தி ஆகும். உருத்திர மூர்த்தியானது புறம்பாக அடைந்திருக்க வேண்டும், சாந்தமாகிய மூர்த்தியானது நடுப்பாகத்தை யடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதமாய் கிராம முதலிய வற்றிலும் ஸமஸ்தமாகிய வாஸ்துவிலுங் கூறப்பட்டது.

கஜாந்தக காமாந்தக திரிபுராந்தக காலாந்தகாதி மூர்த்திகள் உக்ரமூர்த்திகளெனக் கூறப்பட்டது. மற்றவை சாந்தங்களென உதாகரிக்கப்பட்டன. விஸ்வரூபம் நரசிங்கம் வடபத்திரசாயி (ஆலிலை மேற் பள்ளி கொண்டவர்) பரசுராமர் இவற்றை உக்ரமூர்த்தமான விஷ்ணுவின் விக்ரகங்களாக அறியத்தக்கது. கிராம முதலானவற்றின் வெளிப் பிரதேசத்திலாவது வன முதலானவற்றிலாவது இப்பிரதிஷ்டைகள் கூறப்பட்டன.

உருத்திர மூர்த்தி பலன்.

உருத்திராம்சமான தேவர்களின் ஸ்தாபனத்தில் இந்தச் சாத்திரத்தில் பயன் கூறப்படுகிறது. கிழக்குத் திக்கிலாயின் கிராம நாசம் உண்டாகும். அக்நி திக்கிலாயின ஸ்திரீகள் கெட்டசீலத்தை யுடையவராவார்கள். தென்கிழக்கில் பிரேதகண அசுரகணங்களால் மிகவும் நாசமுண்டாகும். நிருதியில் ரோகங்களால் நாசமுண்டாகும். மேற்குத் திக்கில் சோகம் உண்டாகும். வாயு திக்கில் கெட்ட நடையை அறியத்தக்கது. வடக்குத் திக்கில் தேசபீடை யுண்டாகும். ஈசான்ய திக்கில் ஸம்பத்தும் புத்திரர் பௌத்திரரின் விருத்தியும் உண்டாகும். கிராம முதலிய வெல்லா விடங்களுக்கும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. உருத்திர மூர்த்தியை கிராமத்தில் ஆலயத்தின் நான்கு பக்கச் சுவர்களின் மத்தியிலும் எட்டுத் திக்கிலும் ஸ்தாபிக்க, விசேஷமாகக் கிராமத்தின் மத்தியில் உருத்திர மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கக் கூடாது. கிராம முதலானவற்றில் உருத்திர மூர்த்தி இருக்குமாயின் அதற்கு எதிரில் சாந்த மூர்த்தியின் பிரதிஷ்டையை உத்தமாசிரியரானவர் செய்விக்க வேண்டும். சாந்தியின் பொருட்டுக் குளத்தையாவது கட்டிவைக்க வேண்டும்.

அக்ரஹாரம் தவிர மற்ற ஸ்தானீய முதலான வாஸ்துக்களில் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் வாயு திக்கிலும் வடகிழக்கு திக்கிலும் அவ்வாறே அக்நி திக்கிலும் நைருதியிலும் கிழக்குத் திக்கிலும் சிவாலயம் ஆகும். சிவாலயத்திற்கு இடது பக்கத்தின் தரிசனம் சமஸ்த ஸம்பத்தின் சம்பூர்த்தியைத் தரும். சகளமூர்த்திகளின் தரிசனம் போக மோக்ஷ மிரண்டையும் தரும். முக்காலாவது பாதியாவது காலாவது வீசமாவது ஒரு தண்ட முதல் ஐந்து தண்டம் வரையில் அளந்து கொண்டு வந்து புறத்தில் உருத்திர மூர்த்தியின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவ்வாறு உருத்திரமூர்த்திகளின் ஸ்தான பலனானது கூறப்பட்டது.

சாந்தமூர்த்தியின் பலன்.

சாந்தமூர்த்தியின் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் பலன் இப்போது கூறப்படுகிறது. பிரமஸ்தானத்தில் இருக்கிற சிவலிங்கமானது அந்தணர் அரசர்கட்குச் சுபத்தைத் தரும். கிழக்கிலிருக்கிற சிவ

லிங்கம் ஸமஸ்தத்தையும் தரும். அவ்வாறே தென்கிழக்கில் ஆயுளின் விருத்தியையும், மேற்குத்திக்கின் லிங்கம் ஆரோக்கியத்தையுந் தருவதாகும். அக்நிதிக்கில் சுகத்தையும், தென்மேற்கில் சிவ பிரதிஷ்டை ஜயத்தையும் தரும். வடமேற்கில் சம்பத்துகளைக் கொடுக்கும். வடகிழக்குத்திக்கில் ஸமஸ்தத்தையும் தருவர். ஸமஸ்த மான மூலைகளின் பலனை இவ்வாறு நிர்த்தேசிக்கக்கடவன்.

வடக்குத் திக்கிலாவது வடகிழக்குத் திக்கிலாவது அந்த விரண்டு திக்கின் மத்தியிலாவது, கிழக்கு வடகிக்க்கு களின் மத்தியிலாவது சிவலிங்கம் இருக்குமாயின் கிராம முதலானவை கட்கும் அரசர்கட்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அபிவிருத்தி யுண்டாகும். அதிர்ஷ்டம் ஆரோக்யம் இவைகளுண்டாகு மென்பதிற் சந்தேக மில்லை.

இருபத்தாறுவது - கிராமாதிதேவதாஸ்தானவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

த்விஜஸங்க்யாவிதி: ॥

த்விஜாதீநாம் ச ஸங்க்யேஹ வக்ஷ்யதே ஶ்ரூயதாம் த்விஜா: ।
ஜ்யேஷ்டமத்யகநிஷ்டாஶ்ச க்ஷுத்ராஶ்சேதி சதுர்விதா: ॥
ப்ரத்யேகம் நவதா ப்ரோக்தா வக்ஷ்யமாணப்ரமாணத: ।
சதுர்தஶஸஹஸ்ராந்தம் ஷட்ஸஹஸ்ரத்விஜாதிகம் ॥
ஸஹஸ்ரஹீநம் நவகம் சதுர்வீதிஷூத்தமம் த்விஜா: ।
தத: பஞ்சஸஹஸ்ராந்தம் ஸஹஸ்ராந்தம் யதாக்ரமம் ॥
ஹீநம் பஞ்சஶதைர்நவ மத்யமம் நவகம் பவேத் ।
ஶதஹீநஸஹஸ்ராந்தம் யாவத்பஞ்சஶதாதிகம் ॥
ஶதார்த்தேந க்ரமேணைவ கநீயஶ்சாத்ர யோஜிதம் ।
அபராந்யப்ரகாரேண வக்ஷ்யதே ஶ்ரூயதாம் த்விஜா: ॥ ௫
அஷ்டோத்தரஶதம் சாத்யம் லக்ஷாந்தம் ஸங்க்யயா ।
வர்த்தநம் ஸங்க்ருஹீதவ்யம் தேஷு ஶக்த்யநுஸாரத: ॥
அஶக்தஶ்சேத்தஶாத்யஷ்டஶதாந்தம் பஞ்சஸங்க்யயா ।
வர்த்தயேததிஹீநம் சேதேகைகஶஸ்ததைவ வர்த்தயேத் ॥

தஶாத்யம் வா யதாஶக்த்யா தேஷு சேஷ்டம் ஸமாசரேத் ।
த்வாத்ரிம்ஶத்வா சதுர்விம்ஶத் ஷோடஶ த்வாதஶைவ வா ॥
சதுஷ்பஞ்சாஶத்ஸங்க்யாகா வா ப்ரகீர்த்திதா: ।
இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே த்விஜஸங்க்யாவிதி
ர்நாம ஸப்தவிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௮½ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௬௨௭

—°°—

உ

சிவமயம்.

த்விஜசங்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தக் காமிகத்தில் கிராமங்களில் பிராம்மணர் முதலான வரின் தொகை கூறப்படுகிறது. ஓ அந்தணர்களே கேண்மின்! உத்தமம் மத்திமம் அதமம் அதமாதமம் என நான்கு விதங்கள். கூறப் போகின்ற பிராமணனுசாரமாய் வெவ்வேறாக ஒன்பது விதமாகக் கூறப்பட்டன. அது பதினாலாயிரத்திலிருந்து ஆயிரம் அந்தணர் வரைக்குமாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! நான்கு வீதிகளிலும் ஆயிரம் குறைவாக ஒன்பது பிரிவு உத்தமம், பிறகு முறையே ஐயாயிரம் முதல் ஆயிரம் வரை ஐந்நூறு குறைவானது மத்திமமான ஒன்பது பிரிவாகும். ஆயிரத்திற்கு நூறு குறைவாக ஐநூறு வரையிலும் அதமமாகும் நூற்றிற்குப் பாதிகுறைவது அதமாதமம்.

ஓ அந்தணர்களே! அவ்வாறன்றி வேறு விதமாகவும் கூறப் படுகிறது கேண்மின். நூற்றெட்டு முதல் பத்து எண்களாக இலக்ஷம் வரையில் விருத்தி செய்யலாம். அவைகளில் சக்தியுள்ளவரையில் ஒன்றையாவது செய்யலாம். சக்தியில்லாதவராயின் பத்து முதல் எண்ணூறு வரை ஐந்தைந்து சங்க்யையாக விருத்தி செய்ய வேண் டும். மிகவும் குறைவாக விருக்குமாயின் ஒவ்வொரு எண் விருத்தி செய்க. பிறகு பத்துப்பத்தாகச் செய்யத் தக்கது. அவற்றிலும் முப்பத்திரண்டு இருபத்து நான்கு பதினாறு பன்னிரண்டு இதில் இஷ்டப்பட்ட தொன்றை செய்யலாம். ஐம்பத்து நான்கு சங்கியை யுள்ளவைகளாவது கூறப்பட்டது.

இருபத்தேழாவது - த்விஜசங்யாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

ஶ்ராத்3தவி ந்யாஸவிதி4ஃ

விந்யாஸஸ்ய விஶேஷோऽயம் ஶ்ராத்3தா4தி3ஷு ஹோமவ்யதே ।
ஶ்ராத்3த4ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தம் ஸாதேவத்3ர்யவிதிஹஃ ॥

உபாஞ்ஜிதி பொஸவ்யம் விதானவனாதிகம் ।
பவித்ராயஸித்தே வா தயொஸித்தாஸயேவி ச ॥

கண்டஸித்தாஸயே வாபி உபாஞ்ஜம் நைவ காரயேத் ।
வீய்யஞரெ ஶ்ருஹஶ்ரேணம் வீர்ந வா ஸித்தவயந்த ॥

யதாஹவேத்தயா காயம் ந காயம் ஸித்தவீசனம் ।
தணேஷு ந கதவ்யா ஶ்ராத்தே வாபி ஶ்ருஹாயதள ॥

உபாஞ்ஜாயாதிவிஷாம தண்டேஷுஷாஸவி யோஜ்யதே ।
சந்த்து தண்டம் ந ஹித்யாஷ்ரெ து விஶேஷதஃ ॥ ௫

பாஹ்யேஶ்ரேணீஷு வ்ருஷிஶ்ச தண்டேஷுஶ்ச வீயீஷு ।
வக்ஶேஷயதம் வெஶ்ஷு ஹிஜதண்டம் ஶ்ருஹாதிகம் ॥

ஜஷ்டானம் வ வீயீநாம் வாஷ்தகத்ணி ஶஸ்யதே ।
ஶ்ரேண்யஞரெஷு தத்ரைவ வதஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥

வண்டாஷாநாம் வுவேஶாய நிதீயாய தயஸ்ய ச ।
ஜயஸ்ய நிதீயம் து கஷ்டாஷதாஃ வுஶம்ஸிதாஃ ॥

ஶ்ராத்தேஷு யஃ க்ருதோ ஷோஷோ ஶாஜ்ஞா ஶ்ராதஸ்ய
ஸவதஃ ।

சஜ்ஞேஷு யஃ க்ருதோ ஷோஷோ ஶ்ராதஸ்ய ஹி ஜநஸ்ய து ॥

வ்ருத்யஜ்ஞே யஃ க்ருதோ ஷோஷஸ்த்யஷாநாம் விஶேஷதஃ
ஷாஷ்தநஸ்வதீதாதி தத்தவாநத்து வஸெஞாஃ ॥

த்ரிஶஸ்தெ ஶதநாஶம் ஸ்யாஷ்டதக்ஷெ வைஷ்யநாஶநம் ।
தாணம் தத்ணி ஜெஷ்யம் ஸாஸள தித்ராயநாஶநம் ॥

வதக்ஷெ நித்யரோகஸ்யாஜ்ஞாஜ்ஞெ தித்ரநாஶநம் ।
தாணம் ப்ரஹ்மஸித்தெ து கண்டஸித்தேஸயநாஶநம் ॥

பவித்ராஸித்தே ச வாநாஶோ ஹவேத்தவம் ।
யஷ்தாயஷ்தவிஹாநேந விந்யாஸோ விவிதோ தஃ ॥

யஷ்தாதாஷ்த ஸித்த்யா கயஷ்தாஃ வதயமாஃ ।
கந்யாந்யஸம்கரோ யஷ்தாஷஶஹம் ஸ்யாஜ்ஞேந ஷ ச ॥

கயம் விஹாஃ கதிதா வாஷ்தள தண்டகஸஜ்ஞகெ ।
ப்ரஹ்மஷாநெ ஸஹாதீநி கல்பயெத்திதிநா பயஃ ॥ சு௫

ஸோதஶாநாஞரெ ஸித்தம் யாத்ரைநதயஸ்ய ।
த்நதா வாஷ்யோஃ காயம் ஸஹாஷாநஸ்ருஷயே ॥

வ்யொஹ்ய தயத்ம் ஹாகம் வாவீகஸ்வஞ தணவும் ।
வாயவ்யெ நைதெ வெஶ கயாதெ வெவதாஷயம் ॥

வெஶம் வெதீஶஹாகெ து வாநஷ்ஷிநு வெஷ்ணவம் ஹவேத் ।
ப்ராஹ்ம் வா தயதெ ஹாகெ வீடம் வா வஸிகல்பயேத் ॥

ஶ்ராத்தெப்ரஹ்மஸித்தஸ்ய வஶ்சிதாயாம் விஶேஷதஃ ।
உத்தரெ தாநஷெ ஹாகெ விஷ்ணும் ஸம்ஸ்தாபயேத் பயஃ ॥

யதஸ்ய வஸித்தெ ஸ்யாத்தாநஷெ ஸநு ணவ ச ।
ஜநஸித்தாதாதீவ்யாம் து ஸயம் ஸம்ஸ்தாபயேத்தயீஃ ॥

ஸோதஸித்தம் கதஃ வஸித்தாநஷெ ச விநாயகம் ।
தகா வா தத்ர கதவ்யா ஸநுவாஶ்வயவா ஹவேத் ॥

பஹிதிஜ்ஞஜவீயாஷ்த வைஶாவெ வா வ்ருகல்பயேத் ॥

இதி காஶிகாவெய் தஹாதஜெ க்ரியாபாதெ ஶ்ராத்தவிந்யாஸ
விதிநாம் கஷ்டவிம்ஶதிதமஃ படலஃ ॥

ஶ்லோகம் - உக$\frac{1}{2}$ ஆஶ்லோகம் - ககூச அ$\frac{1}{2}$

உ

சிவமயம்.

கிராமாதிவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இனி கூறப்போகிற கிராம முதலானவற்றின் விந்யாசத்தினுடைய விசேஷமானது கூறப்படுகிறது. தேவர் மானுடர்கட்குக் கிரகிக்கக் கூடுமானதான கிராமமானது சரீரமாகவும் அங்கமாகவும் ஆகும். விமானம் கிரகம் முதலானவை உபாங்கமென அறியத் தக்கது. பதப்பிரஸ்தர சூத்திரத்திலும், நடுவிலிருக்கிற சூத்திரத்வயத்திலும், இரண்டு கர்ணசூத்திரத்திலும் உபாங்கத்தைச் செய்யக்கூடாது.

சூத்திர நியமன முதலியவை.

வீதியின் மத்தியிலாவது, கிரகங்களின் வரிசையிலாவது, கிராமத்தின் எவ்லையிலாவது சூத்திரத்தின் விருத்தி எங்ஙனம் ஆகுமோ அங்ஙனம் செய்யத் தக்கது. சூத்திரச் சேதமானது செய்யக் கூடாது கிராமத்திலாவது கிரகங்களின் விசாலத்திலாவது தண்டச் சேதம் செய்யக் கூடாது. உபாங்கத்தின் தீர்க்க விஸ்தாரத்தில் தண்டச் சேதமும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மற்ற விடத்தில் தண்டத்தைச் சேர்க்கப் படாதது. சரீரத்திலோவெனில் சிறிதுங் கூடாது.

வெளிவீதிகளில் விருத்தியும், வீதிகளில் தண்டச்சேதமும், மிகுதி பதத்தோடு கூடின கிரகமும், சேதிக்கப்பட்ட கிரகம் முதலானவையும், வீதிகளின் இஷ்டமான அளவும் வாஸ்து கர்மத்தில் கூறப்படுகிறது. அவ்விடத்திலேயே வீதியின் மத்யங்களிலும் மிகுதி பதத்தைச் சமாபனம் செய்விக்க வேண்டும். சண்டாளர்களின் பிரவேசத்திற்காகவும், மலத்தின் விசர்ஜனத்திற்காகவும் சந்துவீதிகள் கூறப்பட்டன.

கிராமலோப பலம்.

கிராமங்களின் யாதொரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது அரசனுக்கும் கிராம முழுமைக்கும் ஆகும். அங்கங்களில் யாது குற்றம் செய்யப்படுமோ அது கிராமத்திற்கும் ஜனத்திற்குமாகும். உபாங்கத்தில் யாதோரு குற்றம் செய்யப்படுகிறதோ அது விசேஷமாக அவ்விடத்தில் இருப்பவர்கட்கு ஆகும்.

அசுப ஸ்தானங்கள்.

வாஸ்துவின் சமஸ்த மர்மத்தையும் விட்டு வேறிடத்தில் மனிதன் வசிக்க வேண்டும். திரிசூலத்திற் கர்ப்பநாசம் உண்டாகும்.

நாற்சந்தி மார்க்கத்தில் சேவகர்கட்கு நாசம் உண்டாகும். மர்மஸ்தானத்தில் மரணம் என்று அறியத்தக்கது. சந்தியில் சினேகிதர் பொருள் இவற்றிஞசம் உண்டாகும். மேலும் நாற்சந்தியில் நித்ய ரோகம் உண்டாகும். லாங்கல பதத்தில் சினேகித நாசமும், பிரம சூத்திரத்தில் மரணமும், கர்ணசூத்திரத்தில் கெடுதலும், பதப்பிரஸ்தார சூத்திரத்தில் பட்டணத்திற்கு நாசமும் உண்மையாக உண்டாகும்.

ஒற்றை யிரட்டையின் விபாகத்தால் அநேகவித விந்யாசம் சம்மதிக்கப்படுகிறது. சூத்திரத்தி லிருக்கும் தேவர்கள் ஒற்றைப் படை யிரட்டைப்படைகளாகவும், ஒற்றைப்படையில் பதத்தின் மத்தியத்தை யடைந்தவர்களாகவும் ஆகும். எந்தக் காரணத்தால் ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கையோ அந்தக் காரணத்தால் ஜனங்களிடத்தில் அசுபம் உண்டாகும்.

சபஸ்தானம் கிணறு தேவாலய முதலானவை.

இந்தப் பிரிவு தண்டக மென்கிற குறிப்புள்ள வாஸ்துவில் கூறப்பட்டது. பண்டிதன் பிரமஸ்தானத்தில் சபை முதலானவைகளை சாஸ்திரப்படி செய்விக்க வேண்டும். வடக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், தெற்கு தென்மேற்குத் திக்கில் சூத்திரம் யாதோ அதை விட்டு இரண்டு பார்சங்களில் சபையின் ஸ்தானம் சம்பூர்ணமாகச் செய்யத் தக்கது. நடுப்பாகத்தைப் போக்கி நடைகிணறு கிணறு மண்டபம் இவைகளையும், வாயுதிக்கு நிருதிதிக்கு ஈசானதிக்குகளில் தேவாலயத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

திரிமூர்த்தியம்ச ஸ்தானங்கள்.

பரமசிவத்தின் சம்பந்தமாயின் ஈசான்ய திக்கில் அகும். மற்ற திக்கில் விஷ்ணு சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். நடுப்பாகத்தில் பிரமசம்பந்தமான பீடத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பண்டிதனுனவன் கிராம முதலானவற்றின் விஷயத்தில் விசேஷமாக பிரமசூத்திரத்திற்கு மேற்கு பாகத்திலும், வடக்கு திக்கில் மானுடபாகத்திலும் விஷ்ணுவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். கிழக்கு சூத்திரத்தில் மானுட பாகத்தில் சுப்பிரமணியர் இருக்க வேண்டும். புத்திமானுனவன் இந்திர சூத்திரத்திலிருந்து வடக்கு திக்கில் சூரியரை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சோமசூத்திரத்திலும், அதற்கு கிழக்கு மானுடபாகத்திலும் விநுயகரை ஸ்தாபிக்க. அவ்விடத்திலேயே துர்க்கியை ஸ்தாபனஞ் செய்ய வேண்டும்; அல்லது சுப்ரமணியரின் பார்சத்திலாவது ஸ்தாபிக்கக் கூடும். மங்களவீதியின் புறத்தில் பைசாச ஸ்தாபனம் செய்யலாம்.

இருபத்தெட்டாவது – கிராமாதி விந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍇 𑌨 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥

𑌪𑌦𑍇 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌭𑌿𑌷𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇 1𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௯½ ஆ𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௯௫௮

—:※:—

𑌪𑌾 - 1 𑌗𑍃𑌹𑌂

உ

சிவமயம்.

பிரஹ்மதேவ பதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு பிரமதேவர் பதமுதலானவற்றைக் கூறப் போகின்றேன். கிராமத்திலிருந்து பத்தாவதம்சமாவது ஒன்பதாவதம்சமாவது எட்டாவதம்சமாவது ஏழாவதம்சமாவது இவற்றின் புறத்திற் பைசாசபாகமாகச் செய்து அதனுள் மானுடபாகம் செய்யக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் தேவர்களின் பாகமாகக் கூறப்படுகிறது. அதனுள் ளிருப்பது பிராம்மமென ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஆசாரியரானவர் கிராமத்தின் நாலாவது பாகத்தை எழுநூற்று முப்பத்தெட்டுப் பாகமாகச் செய்து அவைகளில் ஓர் பாகத்தை நாலுபக்கத்திலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் புறத்தில் மார்க்க மென அறியத்தக்கது. புறத்திலிருக்கும் பாகம் பிசாச ஸ்தான மேதான்.

ஸ்தான விபரம்.

தேவர் மானுடர்களின் பாகத்தில் நான்கு வர்ணங்களுக்கும் இருப்பிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. பிரம பிசாசுகளின் பாகத்தில் தேவதைகளின் இல்லிடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளிகளுக்குப் பிசாசுகளின் பாகத்தில் வாசம் செய்தல் கூடாது.

ஓ பண்டிதர்களே! அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாய்க் கூறப்படுகிறது. வர்ணங்களுக்கு வாசம் என்று கூறப்படுமளவில் பிரம பைசாசாம்சத்திலாவது பைசாச ஸ்தானத்திலாவது சோதிடர் வைத்யர்களுக்குக் கிரகத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்றத் தொழிலாளிகட்கு இல்லிடமாகிய வாஸ்துவானது பிசாசஸ்தானத்தில் சம்மதிக்கப்பட்டது. வைத்தியர்கட்கு கிரகம் கிராம மத்தியிலாவது புறத்திலாவது ஆகும். தேவாலயத்தின் பாரிசத்தில் பூஜகர்களுக்கு இல்லிடம் இருத்தல் வேண்டும்.

பிசாசு பாகத்தின் வெளியில் சாஸ்தா உருத்திரர் சாமுண்டி மாத்ருகைகள் ஆகும். மற்ற வாஸ்து தேவர்களுக்கு பிசாசபத ஸ்தானத்தில் பதம் ஆகும். புறத்திலாவது உட்புறத்திலாவது கணேசர் சுப்ரமண்யர்களுக்கு ஆலயமாகும்.

இருபத்தொன்பதாவது - பிரஹ்மதேவபதாதிவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—o—

ஶ்ராத்³த⁴யோக்³யஸ்தா²நநிர்ணயவிதி⁴: ॥

இதா³நீம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்தா²நாந்யோபஜீவிநாம் ।
தை³வஜ்ஞா க³ணகா வைத்³யா ஸம்பேஷா பே⁴ஷஜப்ரதா³: ॥

விஷாபஹா: கர்மகாரோ தை³வோ ஶ்ராத்³தே⁴ஷ்வயா ।
வணிஜஶ்ச குஶீலவாஶ்ச நாபிதா: பஶுஜீவிந: ॥

வாதி³த்ரஜீவிந: ப்ராணிஜீவிநஶ்சக்ரஜீவிந: ।
தைலோத்பாதகாஸ்தந்துவாயா: கர்மகா ரஜகா அபி ॥

ஸ்வர்ணகா அபி ஸேத்யேதே தா³ஸ்யோபஜீவிந: ।
வாராங்க³ணாம் வணிஜாம் ஸ்தா²நஶூத்³ரஸ்ய வா ப⁴வேத் ॥

குஶீலவஸ்தா²நதே³ஶாந்யம் ஸௌத்யே வேத்ரஸ்ய வா க்ஷிதி ।
நாபிதாநாம் அபேதி ஸ்யாத்³தே³வீநிந்த்³யஸ்ய வா க்ஷிதி ॥ ௫

தே³ஶாந்தரிஷ்யதே பஶுஜீவிநாம் ஸ்தா²நமேவ ச ।
வாதி³த்ரஜீவிநாம் ஸ்தா²நம் ஸோமதே³ஶே ச கல்பிதம் ॥

வாராங்க³நாய வாயவ்யாம் நைர்ருத்யாம் ப்ராணிஜீவிநாம் ।
பாஶ்சாத்யாம் அபி ஸௌம்யாயாம் சக்ரிணாம் ஸ்தா²நமிஷ்யதே ॥

வைஶ்யகாநாம் வாயவ்யாம் ஸ்தா²நம் ப்ரோக்தம் ஶிவாலயே ।
ப்ரோக்தம் ச தந்துவாயாநாம் ஸ்தா²நம் யாம்யேऽபி ஸ்தி²தம் ॥

ஜாத்யந்த்யவர்ணேஶ்வேவ ஸ்தா²நம் ப்ரோக்தம் ப்ரகல்பயேத் ।
உத்க்ருஷ்டாநாம் ஸமீபே ஸ்யாந்நிக்ருஷ்டாநாம் ச தூ³ரத: ॥

ஶூத்³ரஸ்யாக்³நேய வாயவ்யாம் பஶ்சிமம் ப்ரோக்தமேவ ச
கர்மகாணாம் தி³வாவஸ்த்ராஜகாநாம் ததா² ப³ஹி: ॥ ௧௦

ஸ்வர்ணகாநாம் ச கர்தவ்யம் பஶ்சாத்³வஸ்த்ரம் விதி³ஶாஸு ச ।
ஸ்வர்ணகாநாம் க்ஷேத்ராணி கோ³ஶாலாயாம் ப்ரகல்பயேத் ॥

தே³ஶாந்தராய வாயவ்யாம் ஶ்மஶாநம் ப்ராசி வோத்தரே ।
நத்³யாஶ்ச விந்த்⁴யாத்³யே ச ஶ்மஶாநம் தீரதே³ஶகே ॥

ப்ராச்யாம் ப்ரதீச்யாம் வாயவ்யாம் தே³ஶாந்த்யாம் வோத்தரஸ்ய ச ।
தடாகம் காரயேத் கூபவாபீந்யஶ்ச விவர்ஜயேத் ॥

ஶோபநா த³க்ஷிணே தே³ஶே பஶ்சிமாத்³ தயோத்தரே ।
அத²வா ஸர்வகார்ஷ்ட²ஸ்ய வாபீ கூபதடாககா: ॥

தே³வாநாம் பர்வதே வாஸஸ்ரோத்ராணாம் விதி³க்ஷு ச
ப⁴வேத் ।
ஸ்வர்ணகர்மகாராணாம் ஶ்மஶாநேநோத்தரே ப்ரதே³ஶயோ: ॥ ௧௫

ஹீநவர்ணவ்ருத்திஶ்ச ஶ்ராத்³தா⁴நாம் விஶேஷத: ।
தே³வவேஶ்மக்³ருஹாதீ³நாம் கர்மஸ்ய ச விஶேஷத: ॥

ஶாலாநாம் ஸம்ஶயே கர்ம நிக்ஷிப்தேத்யந்ததே³ஶகே
ஶ்லேஷ்மாதகம் வடம் ஸாலம் கடுகஞ்ஜாதமாம்ரகம் ॥

க்ஷீரத்³ருமம் கபித்த²ம் நிம்பம் வ்ருக்ஷம் வர்ஜயேத் ।
ப்ரதக்ஷிணக்ரமாதே³தாநீஶாநாத்³யஷ்டதி³க்ஷ்வபி ॥

வ்ருக்ஷா ஸ்தா²ப்யா ப³ஹிர்க்³ராமாத் தே³வவ்ருக்ஷா ஸமந்தத: ।
ஸந்தே தோ³ஷஹரா: ப்ரோக்தா ஶ்ராத்³தா⁴நாம் விஶேஷத: ॥

ஸஹஸ்ராத³யிகே விப்ரே விப்ரஶக்த்யா ந தோ³ஷபாக் ।
ப³ஹிர்க³ர்ப⁴தீ³ர்க்⁴யாம் ச பாத³வாத³யவர்ஜநாத் ॥ ௨௦

வர்ணாஶ்ரமக்³ருஹாராமாஶ்ரிதா ஶரத்ஸ்தி²ரம் ।
சதுராதி³ சதுஷ்டயம் ஷண்மாஸ்யவர்ஜமுபம் பவந: ॥

நீத்வா க்³ருஹமவஶ்யார்த்²யம் ஸப்ராகாரம் ஸதோரணம் ।
தே³வம் ச ரக்ஷிதேவாநாம் விநாஶம் பரிகல்பயேத் ॥

இதி காமிகாக்²யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே³ ஶ்ராத்³த⁴யோக்³யஸ்தா²ந
நிர்ணயவிதி⁴ர்நாம த்ரிம்ஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௨௨ ஆதி³ஶ்லோகம் - ௧௬௮௦

உ

சிவமயம்.

கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல சந்த்ரிகை.

இப்பொழுது கிராமத்தின் அங்கங்களை யடுத்துப் பிழைப்பவர்களின் ஸ்தானங்களைக் கூறப்போகின்றேன். சோதிடர், கணக்கர், வைத்தியர், அம்பட்டர், மருந்து கொடுப்பவர், விஷத்தைப் போக்குகிறவர், தொழிலாளி, தெய்வங்கொண் டாடுவோர் இவ்விதமாகக் கிராமத்தினங்கம் எண்விதமாகும்.

வைசியர், குயவர், அம்பட்டர், புஷ்பவிற்பனையால் ஜீவிப்பவர், வாத்யக்காரர், பிராணிகளால் ஜீவிப்பவர், பண்டிக்காரர், வைதேக வர்த்தகர், சேணியர், கூலி வேலைக்காரர், வண்ணார், சண்டாளர் என்கிற இப் பன்னிருவரும் அங்கத்தை யடுத்துப் பிழைப்பவர்கள்.

ஸ்தான நிர்ணயம்.

மேற்கு திக்கில் வர்த்தகருக்கு இடம். அவ்வாறன்றி கிழக்கு திக்கிலாவது ஆகும். ஈசான்ய திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது குயவரிருக்குமிடம். நாவிதர்கள் அக்நிமூலையிலாவது கிழக்குத்திக்கிலாவது அவ்விரண்டு திக்கிலாவது இருக்க வேண்டும். ஈசான்யத்தில் புஷ்பவிற்கிரயக் காரர்கட்கு இடம் இந்த சாஸ்திரத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது. வாத்யக்காரர்களுக்கிடம் வடக்கு திக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேற்கு திக்கில் அவ்வாறன்றி வாயு திக்கில் அல்லது நிருதி திக்கில் பிராணி ஜீவனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும்; தெற்கிலாவது வடக்கிலாவது வண்டிக்காரர்களுக்கும் இடம் இச்சிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிவாகமத்தில் வைதேக வர்த்தகர்கட்கு வாயு திக்கில் இடம் கூறப்பட்டது. சேணியர்கட்கு இடம் தெற்கு திக்கில் இருப்புக் கூறப்படுகிறது. உயர்ந்தவருக்கு வசமாகவே யுக்தியாய் ஸ்தானத்தை சேர்க்க வேண்டும். உயர்ந்தவர்கட்கு அருகாமையிலும் தாழ்ந்தவருக்கு தூரத்திலும் இடம் இருக்க வேண்டும்,

அக்நி திக்கிலும் வாயு திக்கிலும் நூறு தண்டப் பிரமாணம் போக்கிக் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். வண்ணார்களுக்கு அதன் புறம்பாக இருப்பிடம் இருக்க வேண்டும். சண்டாளர்களுக்குக் கிழக்குத் திக்கிலும் விதிக்குகளிலும் செய்யத் தக்கது. சண்டாளர்களுக்குக் கொட்டாரங்களை (குரோச) எண்ணூயிரமுழ தூரத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஈசான்யதிக்கிலாவது வாயுதிக்கிலாவது கிழக்கிலாவது வடக்கிலாவது ஆறு முதலானவை இருந்தால் அந்நதிக்கரையில் மயானம் கூறப்படுகிறது. கிழக்கிலாவது மேற்கிலாவது வாயுவிலாவது ஈசான்யத்திலாவது அவ்வாறன்றி வடக்கிலாவது குளம் அல்லது கிணற்றை செய்விக்க வேண்டும். வேறு திக்குகளில் வர்ஜிக்க வேண்டும். தென் பாகத்தில் பசுக்களின் சாலை. அவ்வாறே வடக்குத் திக்கில் புஷ்பத்தோட்டம்.

அவ்வாறன்றி ஸமஸ்த திக்குகளிலும் நடைபாவி கிணறு குளங்கள் இருக்கலாம். வைசியர்களுக்கு இருப்பிடம் நான்கு பக்கத்திலும். சூத்திரர் தென் திசையில் இருக்க வேண்டும். இழி தொழிலையுடைய சண்டாளர் கூலி வேலைக்காரர்கட்கு இருப்பிடம், மயானத்திலும் வடக்குப் பிரதேசத்திலும் இருக்க வேண்டும்.

விருக்ஷ விசேஷம்.

விசேஷமாக கிராமத்தினங்கங்கட்கும், தேவாலயம் வீடு முதலானவைகட்கும், மார்க்கத்திற்கும், சம்சயமான மார்க்கத்திற்கும், சூன்யமாகிய பிரதேசத்திற்கும் மேற் கூறப்போகிற விருக்ஷங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

நறுவில்லி ஆல் சடகம் அத்தி கொன்றை அவ்வாறே அரசு வேம்பு கல்லால் இவற்றை ஈசான்ய முதலான எட்டுத் திக்குகளிலும் பிரதக்ஷணக் கிரமமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். வாஸ்துவிற்குப் புறம்பாகவே விருக்ஷங்கள் ஸ்தாபிக்கத் தக்கவை. இவை மேடையோடு கூடிய விருக்ஷங்களாக இருக்க வேண்டும். இவை விசேஷமாகக் கிராமாதிகளின் குற்றங்களைப் போக்கும்.

ஆயிரத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமான விப்ரஸ்தானத்தில், அந்தணரின் சக்தியால் தோஷத்தை யடையமாட்டாது. மங்கள வீதிக்குப் புறத்தில் அரைக்கால் கால் அறையாக விருத்தி செய்க. இதரவர்ண வீட்டுத்தோட்டங்களால் மறைக்கப்பட்ட தேவாலயத்தையுடையதாகவும் நான்குமுதல் நான்கைந்து தண்டமும் அதிற் பாதி பாதியுமாக அடைவிப்பித்து வீட்டிற்குத் தக்கபடி பிராகாரத்துடன் தேவாலயமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு உருத்திர சம்பந்தமான தேவர்களுக்கு ஆலயத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பதாவது – கிராமாதி அங்கஸ்தான நிர்ணயவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—(0)—

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌿𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 ।
𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

𑌹𑍈𑌮𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌯𑌃 ।
𑌸𑌹𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌹𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௦

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌾𑌠𑌾 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇𑌣 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌹𑍈𑌮𑍀 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌥 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௫

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑌾𑌲𑌾𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌹𑍋𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌦𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

வேத்யா: பஶ்சிமபாகே து கோமயேநாவலிப்தே ஶுபே ।
ஸ்தண்டிலே ஶாலிபிஶ்சைவ தண்டுலாம் ஸதிலை: ॥ ௨௫

ஸப்ததீபஸமாயுக்தம் ஸஸ்த்ரம் ஹேமவிபூஷிதம் ।
ஸம்பூர்ணம் ஶுத்ததோயேந தர்பநாரிகேலஸம்யுதம் ॥

கூர்சஸ்ய பித்தஹேமஸ்ய ஸஹ்யதாய கண்ணிதம் ।
ஸௌவர்ணம் பூர்ணகும்பம் து ஸம்வேஷ்ட்ய ஸாத்ய விந்யஸேத் ॥

தேஶிகஸ்ஸஹஜப்ரஜப்த்யா ஸ்வயம் தேஹ: பஞ்சாங்கஸம்யுதம் ।
ஸகலீக்ருதகாத்ரஸ்து ஸமாய: பூர்வவிக்ஷிதம் ॥

ப்ராங்முகம்: ப்ரயதோ பூத்வா விந்யஸேத் கலஶாநி து ।
மத்யகோஷ்டே ந்யஸேத்கும்பம் ஸிந்தூராதிவிபூஷிதம் ॥

பூர்வாதிஷ்வஷ்டகோணேஷு பூர்ணகாஷு விந்யஸேத் ।
கலஶாதி விஸர்ஜநம் ப்ரஹ்மகோணேஷு விந்யஸேத் ॥

த்ரிமார்ஜநம் ச தத்பாத்ரம் ஸர்வாபரணநம் ।
ஸம்பூர்ணம் ஸௌம்யம் ஜலாஞ்ஜலிபூர்ணிதம் ॥

ஸௌவர்ணம் து ராஜதம் பாத்ரம் வஸ்த்ரம் த்ரவ்யாணி விந்யஸேத் ।
பூர்வோக்தவிதாநேந ஸம்பூர்ய த்ரவ்யாணி து விந்யஸேத் ॥

கலஶாநாம் த்ரவ்யாணாம் ஸமாப்தீம் விந்யஸேத்க்ரமாத் ।
நாரிகேளம் ததாக்ஷதம் பூர்வம் ததைவ ச ॥

கபிலாமிஶ்ரகம் சாபி ஸுவர்ணத்ரவ்யஸம்யுதம் ।
கஜதந்தகம் சாபி க்ருஷ்ணதம் த்ருதம் ந்யஸேத் ॥

பூர்வாதிஷு க்ரமேணைவ சாஷ்டௌ சாஷ்டதிஶாஸு ச ।
ஸம்யோஜ்ய தான் த்ரவ்யாணி ஸர்வாந் ப்ரஹ்மபதே ந்யஸேத் ॥

அத பஞ்சத்ரவ்யாணி சாபி விந்யஸேத் தந்பூர்வஶ: ।
த்ரவ்யஸம்யுக்தம் ஸம்பூர்ணம் தத்ஸர்வம் ஜலாந்தகம் ॥

ந்யாஸ்த்ரம் ச பஞ்சதா மத்யே திக்ஷு த்ரவ்யாணி ந்யஸேத் ।
பஞ்சகாவ்யகலஶாநாம் தத்த்வகலஶஸ்ய சைவ ॥

ஶங்காதாஸ்யஸ்ய பூர்வஸ்ய பஞ்சஸ்ய ச கலஶாஸநம் ।
ததா காலஶஸ்யாபி தந்த்ராவாஹநே பதந: ॥

ஸர்வம் ஶுத்தம் கவ்யம் ஸர்வமோகஶ ஶுத்தயே ।
விந்யஸேத் பஞ்சபூர்ணேந தத்வாதேஹ்ய வாஸ்து ஶுத்தயே ।

ஶ்ரீவத்ஸம் பூர்ணகும்பம் ச ஸ்வஸ்திகம் தர்பணமேவ ச ।
ஶ்வேதச்சத்ரம் சாமரே சைவ ஶங்கசக்ரே ததா ॥ ௩௦

ஜலாதிஷு க்ரமேணைவ விந்யஸேத் ததந்யகை: ।
ஸஹ பூர்வாதிநிர்தேஶாத் ஸர்வதிக்கு பாத்ரகாந் ॥

த்ரோணார்த்தம் பூர்வபட்டம் திர்யக்ஸக்தம் ஸ்ருஜேத் விந்யஸேத் ।
அதவா பஞ்சதாநி விந்யஸேத் தத்பூர்வஶ: ॥

ஶாலிக்யம் ஸர்வதோத்ரம் ச பூர்வபட்டம் ச பூர்வாஹகம் ।
ஶுத்தம் ஶுத்யம் ச ததாதிக்ஷு பஞ்ச ப்ரஹ்மாணம் ந ஸ்ருஜேத் ॥

ஹரிதாமக்ஷகாம் ஸுகந்தாம் ஸம்பூர்ணாநி க்ருஹீத்வா ।
தாதந்து ஸகலம் ஸம்பூர்ணாந் ப்ருதிவீபர்த்தகாந்
ந்யஸேத் ॥

ஹேமாரணாநதயோ ஸஹஸ்ரா தாரநிபூர்ணாந் ।
பூர்வாதிஷு ஸர்வத்ர தாதஸக்தம் ஸ்ருஜேத் ந்யஸேத் ॥

பாஹ்ய ஸர்வாவரணே திக்ஷு சாத்ரமே து தேவஶ: ।
பீஜாநி வ்ரீஹிமாயம் ஶுத்திமாஷாந் பூர்வக்ஷிணம் ॥

ஶுத்த யவ நீவாரஶ்யாமாகாந்தராமவிதாந் ।
ந்யஸேத் த்ரவ்யாதிகாநேதாந் ஶுத்தஶுத்தோக்த
வாசகை: ॥

ஸௌவர்ணராஜிகம் ராஜ்யம் ஹிம் சாபி ஸகோதயம் ।
த்ரிபாணா கங்காவதீ ஸ்நாநம் ஸர்வஸ்நாநஸமந்விதாந் ॥

ப்ரோக்ஷணம் சாபி ஸம்ஸ்காரம் நிமித்தம் ச காலதஸ்ததா ।
விஷ்ணுகாந்தித்ரயம் ஶ்ரீ: ஸகலம் பூர்வம் ச ஸம்ஜ்ஞகம் ॥
கலாஸாதனகலத்வாஜ்யனிஷேவை: ப்ராக்தனாஸ்து ந்யஸேத் ।
அந்தராமானகம் கர்மாதிபஞ்சவத்ஸ்வஹோமானந்தராஹவம் ॥ ௫௦

தத்காலேனாப்தமஸ்யோப்ய ந்யஸேத்பூர்வாதிஷ்வனுக்ரமாத் ।
ஸவர்ணாதி ஸாதனம் ததத்திஸ்ஸம்யூஹ ஶக்தித: ॥
கலாயுக்தப்ரவர்த்தனாஸ்து பாதஹம் வர்ஷஸம் ததா ।
விநாஶம் ஸர்வம் பாதம் ஸேஷம் ஸேஷே ச
விந்யஸேத் ॥

யஸ்ய தேவஸ்ய யந்த்ராஸ்தம் தத்ஸ்தம் ஶக்தௌ ந்யஸேத் ।
ஸம்ஸ்காராணாம் ஹிதாயார்த்த யஜ்ஞஸ்ய த்ரவ்யம் கல்பயேத் ॥
ஸ்பர்ஶம் ச பூர்வவாசாரம் ஸர்வகர்ம ஶக்தௌ ந்யஸேத் ।
ரத்னம் ரஜம் ஹேமம் வேதே பாதேந்த்ரம் சாமரம் ச ॥
க்ஷீரிகாம் ச ஸுவர்ணேன விந்யஸேத்ப்ரத்யகே ।
தாம்ரம் ச ரஜதம் ச பஶ்சிமம் ரௌப்யம் ந்யஸேத் ॥ ௫௫

ஸர்வகர்ம ஶக்தௌ ந்யஸேத் விந்யஸேத்ஸர்வதோமுகே ।
வ்ருஷம் ஹஸ்தேன வேதிகம் ஸம்ஸ்தாப்யம் தத்ர ஸாதகம் ॥
ஸர்வகர்ம ஶக்தௌ தேவே ப்ரதிஷ்டாப்ய பூர்வவத் ।
ஸ்வர்ணம் ரஜதமயம் ரத்னமயம் பத்மம் ॥
பத்மாஸ்யம் ஸுவர்ணாக்ஷம் ச க்ருஷ்ணமேகம் ஸுவர்ணகம் ।
ரக்தமே ஸ்வேதம் சாமரம் ஸுவர்ணதகம் பஞ்சமம் ததா ॥
யந்த்ரஸ்ய நிமஜ்ஜனம் ஸாமான்யம் கல்பிகா ஸவேத் ।
பஞ்சகம்பலம் பத்மம் விஶேஷம் பூர்வவத் ॥
ஸாக்ஷாதம் ஸர்வேஷ்வஹம் த்ரவ்யாதிகம் ।
ப்ரதிஷ்டாப்ய தேவதாம் ஸம்ஸ்தாப்ய ப்ராதஸ்ஸந்த்யாம் ॥ ௬௦
பாதாஞ்ஜலம் ஸர்வத்ர பாதாஞ்ஜலமாவிஶேஷ்யதாம் ।
கஷாயஞ்ஜலம் பூர்வேண பிம்பமாத்மனி ப்ரக்ஷாள்ய ஶக்தித: ॥

தத்பஞ்சாங்கம் ஸமந்தாத்ஸம்ஸ்தாப்ய ஸாதனம் வா ஸ்வஸ்தாய வா ।
ஸர்வம் த்ரவ்யாணி விந்யஸ்ய விதானேனைவ ஶக்தித: ॥
வஸ்த்ரேணாவேஷ்ட்ய ஸம்வேஷ்ட்ய கர்மண்யாவேஷ்ட்ய பூஜயேத் ।
ஶயனாஷ்டாக்ஷதைஸ்தைலைர்வேஷ்டிதைர்வேஷ்ட்யகாதிபி: ॥
ஹோமாதிபூர்வம் ஹஸ்தாஹஸ்தம் விந்யஸேத் ஸ்வர்ணாதிபி: ।
கூர்மாஸனம் பீடம் பூஜயித்வா ஹோமாதிகம் ஸமாசரேத் ॥
வஸ்த்ரம் ஹோமாஞ்ஜலிம் யாதிதம் பலிதைஸ்ததா ஸோமாஸ்த்ரீயகை: ।
விதிநா ஸ்நபனம் க்ருத்வா ததா த்ரவ்யாணி ஹோமயேத் ॥ ௬௫
பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாம்ருதம் த்ரயாத்: ப்ராக்திமாதிபி: ।
ஸமிதாஜ்யசருபிஸ்தஜ்ஜலைஸ் ஸஹஸ்ராதி யவாக்ஷதைஸ்ததா ॥
ப்ரத்யேகம் ஶதஸங்க்யம் பலம் தத்ஸம்ஸ்தம் ।
ஶிவாக்ஞானம் ஸதாஜ்ஞானம் தத்பூர்வகம் யதாவிதி ॥
பஞ்சகவ்யம் ததா ஹோமம் கலஶம் ஶிவாஜ்ஞாயனம் ।
ஸம்பூர்ணம் த்ரிதத்த்வாதி ஶக்தித்ரயம் பாவயேத் ॥
ஹோமாந்தே பூர்ணாஹுதிம் தத்வா பூஜயேத் தத்பஶ்சாத் ।
ஸம்ஸ்தாப்ய ஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா தம்பதாம் ப்ரதிஷ்டயேத் ॥
த்ரவ்யம் ந்யாஸம் ஸர்வஸ்ய ஶமனஸ்தாபனாதகம் ।
ப்ரமாணம் யுக்தம் காலம் கோணேஷு ஸ்தாபயேத் ॥ ௭௦
ப்ராஸாதிஸர்வத்வாரஸ்ய ஶமனஸ்தானந்யாஸநிதி ஹி ।
பிம்பஸ்யைவ ததா விவஸ்திதம் யதா ॥
இந்த்ரம் ச வாயும் சைவ ஸோமம் ச வாயவ்யே ।
பாஶ்சிமே ச தக்ஷிணே ச ஹரம் ச ஸ்தாபயேத் ॥
ஸர்வத்ரைவ பூர்வம் ப்ராஸாதிகம் ஸ்தாபயேத்ஸ்வயம் ।
த்ரவ்யஸ்தானம் ததைவ நயேதம்ஜலிம் ததா ॥
ஶிரோஹஸ்தம் பாதம் கண்டம் ஹ்ருதயம் ப்ருஷ்டம் பூஜயேத் ।
ஷடங்கம் பூர்வவத் பஞ்சவிம்ஶாங்கமாதிகம் ॥

𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌤𑌯𑌾𑌶𑍂𑌨𑌾 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌕𑍌 ॥ ௭௫

𑌚𑍋𑌰𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍇𑌷𑌨𑌾𑌗𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍂𑌪𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 ।
𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌗𑍋𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌸𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌦𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌕𑌃 ।
𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
1𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂𑌡𑌿𑌲 𑌸𑍍𑌥𑌂𑌡𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௫

𑌸𑌭𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌕𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌰𑍁𑌶𑌿𑌲𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌣𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌯𑍋𑌗𑌕𑍇 ௯௦

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌜𑌙𑍍𑌘𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।

𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍋𑌪𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚 ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑍇 𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥ ௯௫

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌪𑌾𑌕𑍍𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌥𑌂𑌭𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌕𑌣𑍍𑌟𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥

த்³வாராணாம் ச ஸர்வேஷாம் பாத³மூலே நிவேஶயேத் ।
அத²வா மத்⁴யபி⁴த்தௌ ஸ்யாத் த்³வாரஸ்யோர்த்⁴வே ச மத்⁴யமே ॥ ௧௦௦

ஶாலாஸு பஞ்சஸ்தா²நாநி ஶாலாநாம் ச க்³ருஹேஷு ச ।
வாபீகூபதடாகாதௌ³ தீ³ர்கி⁴காஸேதுப³ந்த⁴நே ॥

ஶங்க²ம் வேத்ரத்³ருமஜம் பூர்வோக்தம் பாத்ரம் விந்யஸேத் ।
பாத்ரஸ்வல்பம் ச விஸ்தாரம் க³ர்ப⁴ந்யாஸே விதீ⁴யதே ॥

ஶோப⁴நம் பரிஶுத்³த⁴ம் ச த⁴ர்மார்த²நிரீக்ஷணம் ।
த⁴ர்மாணாம் தே³வம் ஶாஸ்த்ரோக்தம் ஸர்வஸித்³தி⁴ பரிகீர்திதம் ॥

ஸித்³த்⁴யர்தா²ய ச பாஷாணம் ஸம்ஹிதம் ஶத²ஷட்பதம் ।
ஸுஸ்தி²ரம் நக்ஷத்ரே தீக்ஷ்ணே ஶங்க²ம் ஸந்நிதிஷேத் ॥

இதி காமிகாக்²யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே³ க³ர்ப⁴ந்யாஸ
விதி⁴ர்நாம ஏகத்ரிம்ஶத்தம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௦௪ ஆஶ்லோகம் - ௨௦அ௪

௨

சிவமயம்.

கர்ப்பந்யாஸவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவைகட்கும் வீடுகட்கும் கர்ப்பந்யாஸ விதியைக் கூறப்போகின்றேன்.

கர்ப்பந்யாச பலன்.

கர்ப்ப நியாசத்தோடு கூடினவிடம் சமஸ்த சம்பத்தையும் கொடுப்பதாக ஆகும். ஆகையாற் புத்திமான் சமஸ்த முயற்சியுடன் கர்ப்பந்யாசத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

உத்தமாதிபலன்.

தேவதையின் ஸ்தாபனத்திற்கு முன் ஸ்தாபிப்பது உத்தமம். தேவதா ஸ்தாபனத்தின் முடிவில் ஸ்தாபிப்பது மத்திமம். கிராம

விந்யாசம் முதல் ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட காலத்தில் கிராமாதிகளின் ஸ்தாபனம் அதமமாகக் கூறப்பட்டது.

கர்ப்பந்யாச காலம்.

அடியிற் கூறப்பட்ட சுபகாலத்தில் விசேஷமாக சுக்கில பக்ஷத்திற் கர்ப்பநியாசம் செய்க. கிராமாதிகட்கு இரவில் கர்ப்ப நியாசம் ஆகும். கிரகத்திற்குப் பகலில் ஆகும். தசமியோடு கூடின பகலில் கிராமத்தின் கர்ப்பத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். மானுடர்களுக்கு இரவில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும் தேவர்கட்குப் பகலில் ந்யாசஞ் செய்ய வேண்டும்.

பேழை செய்யும் விபரம்.

மனைவியைக் கர்ப்பிணியாகச் செய்வதற்காவது, சுகப்ரசவதாவதற்காவது அப்போது பண்டிதன் பொன்னினால் அல்லது மாம்பரத்தினால் பேழையைச் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு அங்குலமுதல் ஒவ்வோரங்குலம் விருத்தி செய்வதால் இருபத்தினான்கு அங்குலம் அகலம் நிகளம் கூறப்பட்டது. அதிற்பாதி உயரம் இருத்தல் வேண்டும். முக்காற் பாகமாவது அல்லது அதற்குச் சமமாகவாவது இருக்கலாம். ஸ்தூபியின் உயரம் முக்காற்பாகம் இருக்க வேண்டும். மெற் கூரையினுடைய உயரமானது ஓர் பாகத்தோடு கூடினதாகவாவது, இரண்டு பாகமாவது, ஐந்து பாகத்தில் இரண்டு பாகத்தை யுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். ஓர் யவை முதலாக பாதிபாதியவையாய் விருத்தி செய்து, சுவர்களின் கனமானது ஐந்தரை யவைதான்யப் பிரமாணம் செய்ய வேண்டியது. வீட்டின் ஓரறையின் விருத்தியானது அதிற்பாதி இருத்தல் வேண்டும். மூன்று பாகமாவது ஸமஸ்தமுமாவது நாலிலோர் பாகமாவது எட்டிலோரம்சமாவது உயரத்தாலும் கனத்தாலும் இருக்க வேண்டும்.

கிரகங்கட்குப் பேழை ஐந்தங்குலமானது கூறப்பட்டது, அதிகம் கூடாது. உத்தமாசிரியர் விருத்தக்கிருத்தியாகவாவது, நாற்சதுரமாகவாவது, இருபத்தைந்தரை (அரை-கோஷ்டம்) யோடு கூடினதாவது, ஒன்பதரையோடு கூடினதாவது செய்ய வேண்டும். சிலாமயமான பாத்திரமாவது அரை யவைதானியப் பிரமாணத்தாலும், அது கொண்ட அங்குலத்தாலும் புத்திமானானவன் பாதி கனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபிக்கும் விபரம்.

சங்கு பாத்திரத்திலாவது அவ்வாறன்றிக் கரண்டகத்திலாவது ஸ்வல்பமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கிற பாத்திரத்தில் தாது முத

லானவற்றையும் மணிகளையும் அந்தந்த தேவஸ்தானத்தின் உற்பத்தியை யறிந்து அவ்வவற்றைப் புதைக்க வேண்டும். புத்திமானுனவன் இவ்வாறறிந்து கர்ப்பஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபனத்திற்குப் பேழையைத் தேய்த்து, வெளியிலிருக்கும் அழுக்கைப் புளியோடு கூடின ஜலத்தினுல் சோதித்துப் பஞ்சகவ்யத்தினுல் நன்ருகப் புரோக்ஷித்து பிறகு புண்யாகவாசத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஷ அங்குரார்ப்பண முதலியவை.

பண்டிதனுனவன் சுபகரமாகிய அங்குரார்ப்பண கிருத்தியத்தை விதியுடன் செய்ய வேண்டும். கர்ப்பஸ்தானத்திலாவது கிரகத்திலாவது கிராமத்திலாவது கர்ப்பாதிவாசத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபம்.

ஆலயத்திற்கு வடதிசையிலாவது கிழக்குத்திசையிலாவது மற்றத்திக்குகளின் ஸ்தானத்திலாவது நூற்றுப்பத்து முழங்களால் மண்டபத்தை விஸ்தாரமாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில் அதன் மூன்றுபாகத்தி லோர் பாகத்தால் ஒட்டை ஜாண் உயரம் மேடையைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வேதிகையில் நான்கு திசைகளிலும் வெவ்வேருக முழப் பிரமாணமுள்ளதும் நான்கு கோணமுள்ளதுமான குண்டங்களாவது, திரிகோணமுள்ள குண்டங்களாவது, அவ்வாறன்றி கிழக்குத் திசையில் ஓர் குண்டமாவது இருக்க வேண்டும்.

பிறகு மண்டபத்தை அஸ்மானகிரி துவஜம் இவைகளோடு கூடினதாகவும், தர்ப்பமாலைகளாற் சூழப்பட்டதாகவும், புஷ்பமாலைகளோடு கூடினதாகவும், த்வார தோரணங்களோடு கூடினதாகவும், சுபகரமான அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடினதாகவும், பெரிதாகிய தாமரை புஷ்பத்தால் சூழப்பட்டதாகவும் இவ்வாறு அலங்கரிப்பித்து மீட்டும் புண்ணியாகவாசனத்தைச்செய்ய வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனக் கிரியாவிபரம்.

ஆசாரியர் அவ்விடத்தில் அந்தத் தினத்திற்கு முன்பாக மூன்று தினம் பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு பதக்கு நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும் மேடையைச் செய்து, கர்ணிகையின் தாதுகளுடன் கூடின தாமரை இதழை எட்டுத்திக்கினு மடைந்ததா யெழுதி, தர்ப்பங்களைப் பரப்பி மேடையைப் பூஜித்தல் வேண்டும்,

பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகப்பட்டதாயும் சுபகரமாயும் அரிசிமாவால் சித்திரிக்கப்பட்ட வேதிகையின் மேற்றப் பாகத்தில்

நான்கு பக்கத்திலும் நாற்கோணமா யிருக்கிற பூமியை ஏழு த்வீபங்களோடு கூடினதாகவும், ஏழு சமுத்திரங்களோடு கூடினதாகவும், அஷ்டமலைகளோடும் அஷ்ட திக்கு கஜங்களோடும் கூடினதாகவும், படத்துடன் கூடிய அஷ்ட நாகங்களுடனும் புவனத்துவாவின் கிரமத்தோடும் கூடினதாகவும், வெள்ளைக்கடல் நுரைப் பொடியால் கோலமிட்டுப் பேழையைப் பஞ்சகவ்யங்களாற் சுத்திசெய்து ஸ்தாபித்துச் சித்திரவர்ணமாகிய மண்டலத்தில், ஆசாரியரானவர் வஸ்திரங்களாலும் ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷணங்களாலும் நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவராய்ச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய்க் கிழக்கு முகமானவராய் நியமனமுள்ளவராய் அக்ஷரங்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழைக்கு அக்ஷர நியாசம்.

நடுக்கோஷ்டத்தில் பிரணவத்தை நாதபிந்துக்களோடு கூடினதாக நியாசம் செய்ய வேண்டும். கிழக்கு முதலான எட்டுக் கோணங்களிலும் ய காரம் முதல் ஹ கார முடிவாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அகாரமுதல் விசர்க்க முடிவாய் வெளிக்கோணங்களில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சிவத்தியானம்.

மூன்று கண்களை யுடையவராயும், நான்கு புஜங்களை யுடையவராயும், வரதாபயக் கைகளையுடையவராயும், சூலம் கல்லுளியைத் தரித்தவராயும், சாந்தமூர்த்தியாயும், சடையிற் சந்திரனுல் புஷிக்கப்பட்டவராயும் தியானித்து பிறகு திரவியங்களை நியாசிக்க வேண்டும்.

மிருத்திகை நியாசம்.

கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருந்துக்கொண்டு மண் முதலானவற்றை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். உள்ளாவரணத்தில் கிழக்குத் திசையில் சமுத்திரத்தின் மண்ணை நியாசிக்க வேண்டும். பிறகு ஆற்றின் மண், குளத்தின் மண், தர்ப்பையின் கீழிருக்கு மண், நண்டுவளை மண், புற்றுமண், எருதுக் கோட்டினுல் கிளறிய மண், யானைத்தந்தத்தாற் கிளறிய மண் இந்த மண்களை முறையாக நியாசிக்க வேண்டும். கிழக்கு முதலான திக்குகளின் கிரமமாக எட்டுத்திக்குகளிலும் எட்டு மண்களைச் சேர்த்து, அந்த ஸமஸ்தமான எட்டுவித மண்களை பிரம்மபதத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு ஐந்து மிருத்துக்களையாவது முறையாக விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். எருதின் கொம்பு, யானையின் தந்தம், தர்ப்பை

யடி, ஜலத்தின் மத்தியம் ஆற்றங்கரை என்னும் இவ்வைந்தின் மண்களையும் திக்குகளின் மத்தியில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

மூலவர்க்க நியாசம்.

தாமரை நெய்தல் செங்கழுநீர் இவற்றின் கிழங்குகளும், ஆம்பற் கிழங்குகளும், செந்தாமரை வெண்டாமரை திராக்ஷை அவ்வாறே கருநெய்தற் புஷ்பம் இவற்றின் கிழங்குகளும் அந்த ஆவரணத்திலேயே மத்திமமாகிய சர்வலோகபாலர்களின் மண்டலத்தில் கிரமமாக விந்யசிக்க வேண்டும்.

அதற்குப் புறத்தில் அஷ்டமங்கலமாகும்.

லக்ஷ்மியின் பதுமை, பூர்ணகும்பம், பேரி, கண்ணாடி, இரண்டு மத்ஸியம் போன்ற அடையாளம், அங்குசம், சங்கு, சிங்கம் ஆகியவற்றை இந்திரன் முதலான திக்குகளில் முறையாக இந்திர மந்திரம் முதலானவற்றால் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நவரத்ன நியாசம்.

வஜ்ரம் பவழம் நீலம் இந்திர நீலம் முத்து புஷ்பராகம், சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட பத்மராகம் வைடூரியம் இவற்றை ஜ்வலிக்கிற சக்தியுள்ள பரமசிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி பஞ்சரத்தினங்களை முறையாக விந்யாசம் செய்யலாம். மாணிக்கத்தையும் இந்திரநீலத்தையும் வைடூரியத்தையும் பவழத்தையும் முத்தையும், நடுவிலும் நான்கு திக்குகளிலும் பஞ்சபிரம்ம மந்திரங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு நியாசம் செய்க.

தாதுவர்க்க நியாசம்.

அரிதளம் சிலாசத்து தாளகம் பாதரசங்களையும், ஏலம் வால்மிளகு, ச்ருங்க மென்னும் திருநாற்பாலைகளையும், தைர்ய வீரிய சொரூபமாகிய மலையிலுண்டான தாது விசேஷங்களையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சக்திதியானம்.

பொன்மயமாகவும் சிவந்த வர்ணமாகவும் அளவிடக் கூடாத படத்தை யுடையதாகவும் ஆனந்தத்தோடு கூடிய உயர்ந்த தொனியுள்ள சர்ப்பங்களைச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மத்திய பாகத்தில் ஸமஸ்தமான தேக சக்தியையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

தான்ய நியாசம்.

வெளியாவரணத்திலும் திக்குகளிலும் மத்தியபாகங்களிலும் நெல் கோதுமை எள்ளு உளுந்து இவை முதலான பதினாறு விதை

தானியங்களையும், பிரதக்ஷிணமாக பயறு தான்யத்தையும் யவை செந்நெல் சாமை யிவற்றை மத்தியிலும் அமைத்து, ஸமஸ்தமாகிய திருப்திஸ்வரூபங்களாகிய இவற்றை லோகபாலர்களின் வாசகங்களாகிய மந்திரங்களால் நியாசிக்க வேண்டும்.

உலோக நியாசம் மூலிகா நியாசம்.

பொன்மய சம்பா, வெள்ளி நெல்லு, தகரத்தின் வரகு, காரீயத்தின் ஜடாமாஞ்சி புஷ்பம், எமுகுமயமான எள்ளு, இரும்புமயமான பயறு, செம்பின் அடையாளமான கொள்ளு, விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலீ, கற்றாழைமடல், மருக்காரை, நாயுருவி, ஒரிதழ்த் தாமரை இந்த மூலிகைகளைக் கிழக்கு முதலாக வரிசையாய் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

அஷ்டகந்த நியாசம்.

சந்தனம் அகில் கற்பூரம் லவங்கம் ஏலக்காய் தக்கோலத்துடன் அஷ்டகந்தங்களை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

ஆயுத நியாசம்.

ஸமஸ்த தேவர்கட்கும் சாமானியமாகிய அடையாளங்களால் அவரவர் ஆயுதம் கூறப்படுகிறது. சிவசம்பந்தத்தில் கபாலம் சூலம் கட்வாங்கம் கோடலி விருஷபம் அவ்வாறே பினாகம் (வில்லு) மான் சுவர்ணமயமான பாசம் இவற்றை விந்யசிக்க வேண்டும். தேவர்களின் அஸ்திரங்களை நடுப்பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிராம்மண நியாசம்.

மத்தியில் அந்தணர் பாகத்தில், அநுகூலத்திற்ாக யஞ்ஞோபவீதம் கமண்டலம், பிரணவாகிருதியும் சுவர்ணமயமாயுமுள்ள ஸ்ருவம் விந்யசிக்க வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய நியாசம்.

தேர் யானை குதிரை புலி வில்லு, சுவர்ணமயமான கத்தி இவற்றை அரசனுடைய பிரதேசத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

வைச்ய நியாசம்.

தராசு படி எருமை, சுவர்ணமயமான பசு, இரண்டு எருதி இவற்றை நடுவரையில் வைசிய பாகத்தில் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

சூத்திர நியாசம்.

இடபம், இரண்டு கலப்பை, இரண்டு மத்ஸியம், பொன்மயமான நெல் தானியம் இவற்றை நடுப்பாகத்தில் சூத்திர ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

பாகசாலா நியாசம்.

ஸ்தாலி பாத்திரத்தையும் அதன் மேல்மூடித் தட்டையும் துடுப்பையும் அரிசியையும் கடத்தையும் (பதக்கு அளவுள்ள பாண்டம்) களமென்று பிரசித்தமான விறகுக் கட்டையும், கறுப்பு சிவப்பு வர்ணமான பாகசாலையில் வைக்க வேண்டும்.

கிரக நியாசம்.

தெற்குக் கிரகத்தில் புதிதாகிய நெல்லினாலும் ஜலத்தாலும் பூரிக்கப்பட்டதா யிருக்கிற கும்பம் இருக்க வேண்டும். தனகிரகத்தில் கர்ப்பந்யாசம் செய்ய வேண்டும். திறவுகோலானது பூட்டு தாழ்ப்பாளோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டில் தீபம் படுக்கை இவற்றையுடைய சுாலயமும் கர்ப்ப நியாசத்திற்குரியதாக அறியத்தக்கது.

திரவியப் பிரமாணமும் ஸ்தாபன விசேஷமும்.

உளுந்து பிரமாணம் முதல் ஒரு பலம் வரை திரவியத்தினளவாகும். நாற்கால் ஐந்துக்களும் தேவர்களும் உட்பக்கம் முகத்தையுடையவர்களாக ஸ்தாபிக்கத் தக்கவர்கள். காலங்குலம் ஆரம்பித்து காற்காலங்குலமாக விருத்தி செய்து எட்டங்குலப் பிரமாணத்தினால் பிம்பங்களி னுனி கூறப்பட்டது. வாகனத்தி னுயரங்கள் தாழ்ந்திருந்தாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் அந்த எட்டங்குலத்திற் பாதி இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு திரவியங்களை விந்யாசம் செய்து ஈசான மந்திரத்தால் மறைத்து இரண்டு வஸ்த்திரத்தால் சுற்றித் தர்பங்களாலும் சுற்றிப் பூஜிக்க வேண்டும். சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளாலும் தூப தீப நைவெத்திய முதலானவைகளாலும் பூஜித்துப் பேழையையெடுத்து இரண்டு கரங்களால் மேடையின் பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும்.

ஹோம கர்மம்.

ஆசாரியர், வஸ்திரம் பொன் மோதிரம் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவர்களாயு முள்ள மூர்த்திபர்களோடு ஹோமகர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும். விதிப்படி அக்நிமுகத்தைச் செய்து பிறகு திரவியங்களை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பலாசு அத்தி அரசு ஆல் இவை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் நியாசிக்க. சமுத்துகளையும் நெய் அவிசுகளையும் பொரிகளையும் கடுகுகளையும் யவதானியங்களையும் எள்ளுகளையும் வெவ்வேறாக சிவமந்திரத்தால் நூறு முறையாவது ஐம்பது முறையாவது அதிற் பாதியாவது ஹோமம் செய்க. சிவமந்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பத்திலோர் பங்கு அங்கமந்திரங்கட்கும் திருப்தி செய்து, பிறகு விதிப்படிச் சிவமந்திரத்தினால் வௌஷட் முடிவாகப் பூர்ணாகுதியைச் செய்து, ஈச்வராதிகளுடன் கூட மூன்று தத்துவங்களையும் மூர்த்திகளின் அதிபதிகளையும் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

பேழையைப் புஷ்பம் சந்தன முதலானவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். சம்பத்து மந்திரமாகிய இலக்குமி பீஜத்தால் சம்ஸ்காரம் செய்து, பத்துமுறை மூலமந்திரத்தால் திரவிய நியாசம் ஆரம்பித்துக் கர்ப்பஸ்தாபனம் வரை, ருக்கு முதலான மூன்றுவேத அத்தியயநம் செய்யத்தக்து. மூலைகளில் அஸ்திர மந்திர ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பஸ்தாபன ஸ்தானங்கள்.

கிராம முதலான ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் இந்தக் கர்ப்ப ஸ்தாபனங்களைச் செய்தல் வேண்டும். புத்திமானானவன், பிரமதேவர் அரியமர் விவஸ்வரின் பாகத்திலும் அவ்வாறே யமர் இந்திரர் வருணர் சோமர் பிருதிவீதரர் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மஹேந்திரர் கிரகக்ஷதர் சௌம்யர் பாகத்திலும், தேவக்கிரகம் கிராமம் முதலானவற்றில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஸ்தாபன மந்திரம், பேழை ஸ்பான இடப்பிரமாணம் முதலியன.

பிறகு சிரோமந்திராந்தமாகவாவது கர்ணமந்திராந்தமாகவாவது இருதய மந்திராந்தமாகவாவது கற்பிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் சிறங்கை பிரமாணத்தாற் பள்ளம் வெட்ட வேண்டும். பாத்திரத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் ஆறங்குலப் பிரமாண முதல் இருபத்துநான்கு அங்குலப் பிரமாணம் வரை மத்தியி லிடைவெளியுடன் கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது பேழைப் பிரமாணமாகப் பள்ளத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பசுவின் சாணத்தால் மெழுகி புண்ணியாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச கவ்வியத்தாற் புரோக்ஷித்து அதன் நடுவில் எட்டு மிருத்துக்களை நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

சேஷர் நாகரின் ஊர்த்துவ பூமிகளில் எட்டுத்வீபங்களோடு கூடினதாயும், திக்கஜங்களோடும், பர்வதங்களோடும் கூடினதாயுமுள்ள பூமியைக் கந்தபுஷ்ப முதலானவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும்,

தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் ஆசாரியரை வஸ்திரம் சொர்ண மோதிரம் முதலான ஆபரணங்களால் பூஜிக்க வேண்டும். ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையோ வென்றால் ஐந்து வராகன் அதமமாகவும், பத்து வராகன் மத்திமமாகவும், பதினைந்து வராகன் உத்தமமாகவும் கூறப்பட்டது. பசு பூமி தாசர் தான்ய முதலான கிரகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளை விசேஷமாகக் கொடுப்பித்துப் பிறகு ஆசாரியரைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு அத்யயனம் செய்தவர்களையும், மூர்த்தியதிபதியாக ஜபித்தவர்களையும், சோதிடரையும் பூஜிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திற் சிற்பியை வஸ்திராபரணங்களாற் சந்தோஷிப்பித்துச் சதாசிவ மூர்த்தி யுருவத்தைத் தியானித்து மூலமந்திரத்தை யுச்சரிக்க வேண்டும்.

பேழை ஸ்தாபனம்.

ஆதிசைவர், பேழையைக் கிழக்கு முகமாக யிருந்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும். புழுதினால் பள்ளத்தை நிறைத்தல் வேண்டும். மிகவும் லக்ஷணமாகவும் கெட்டியாகவும் கெட்டனை செய்ய வேண்டும். அதன்மேற் சபையையாவது கற்பித்தல் வேண்டும். அல்லது மேலான பிம்பத்தையாவது செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பரமசிவமுதலான தேவர்கட்கும் தேவிகட்கும் துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் தூணடியிலாவது அவ்வாறே சந்திகளிலாவது பள்ளஞ் செய்து கர்ப்பநியாசம் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஹோமம் செய்கிற தூணை யுடைத்தான ஸ்தம்பத்தில் பாதாவரணம் கூர்ச்சாவரணம் என்னும் ஸ்தான விசேஷத்தின் அடியில் அதைப் பார்க்கிலும் மிகவும் மேடாகவும் பள்ளமாகவும் கர்ப்பநியாசம் சம்பத்தை நாசம் செய்யும். அவ்வாறன்றி பிரமகர்ப்பத்தை பிரம ஸ்தானத்தில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். சபை தண்ணீர்பந்தல் மண்டபம் இவைகளுக்கு, கர்ணசூத்திரத்தின் பாதத்திலாவது பிரதக்ஷிணத்திலாவது இரட்டைத்தூண்களிலாவது துவாரத்திற்குத் தெற்குப் பாகத்திலாவது கர்ப்பநியாசம் செய்யலாம்.

புத்திமானானவன், நாட்டிய சபையிலாயின் பந்தல் முதலான பாகத்திற்கு முனையில் கர்ப்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், அல்லது அலங்கரிக்கப்பட்ட தூணடியிலாவது கர்ப்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வீட்டின் கர்ப்பத்திலும் சபையின் கர்ப்பத்திலும் துவார ஸ்தம்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. சிரசின் உருவம் போன்ற பாகத்தில் அவைகட்குக் கர்ப்பம் விதிக்கப்படுகின்றது. துலாபார அபிஷேகத்

திற்காக மண்டபமும் அவ்வாறிருத்தல் வேண்டும். சகலமான மண்டபங்கட்கும் கர்ப்பஸ்தாபனம் சொல்லப்படுகிறது. துவாரத்திற்குத் தென்பக்கத்திலாவது இடது தூணிலாவது அவ்வாறன்றி முற்றத்திலாவது, முன்கூறப்பட்ட கர்ணசூத்திரத்தின் பாகத்திலாவது, துவாரத்திற்குத் தென்பாக சந்தியிலாவது, மண்டப ஸ்தம்பத்தி னடியிலாவது முதலாவரணத்திலாவது நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

நாலிலொருபாகம் அஸ்திவார மிடப்பட்ட உப்பரிகையிலோ வெனில் வீட்டின் கர்ப்பத்தின்பேரில் விந்யசிக்க வேண்டும். அதற்கெதிராகக் கட்டப்பட்ட உப்பரிகையிலோ வெனில் ஆவரணத்தின் மேல் விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். அந்தணர்கட்கு ஆவரணத்தின் மேலும், அரசர்கட்கு ஆம்பற் புஷ்பத்தின் மீதும் வைசியர்கட்குப் பூமியின் மீதும் சூத்திரர்கட்குப் பாதக்குறட்டின் மீதும் நியாசம் செய்ய வேண்டும். யாவருக்கும் சமஸ்த காரிய சித்திக்காக பூமியிலும் புஷ்பதந்தர் பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதரிடத்தில் வலது பாகத்தில் சுவரில் நேத்ராகிருதியாக செய்த ரந்திரத்தில் வடக்கு முதலான நான்கு கிரகங்களிலாவது துவாரப் பிரதக்ஷிணத் தூணி னிசைப்பிலாவாது கர்ப்பநியாசம் விதிக்கப்படுகின்றது.

பரிவார தேவதைகளின் ஆலயங்கட்கும் மூலஸ்தானத்தின் கிருத்தியத்தைச் செய்ய வேண்டும். சாலைகளின் நான்கு மூலைகளிலோ வெனின் இஷ்டமான இடத்தில் கிரகிக்கலாம். மாலையைப் போன்ற பிரகாரமாயின் முதலாவரணத்திலாவது இரண்டாவதாவரணத்திலாவது இரட்டிப்பான மூலைத் தூணில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வெளியே இருந்து புறம்பாக நான்கு பக்கத்திலும் பார்த்து, இடது வலது பாகங்களை விகற்பித்து மாற்றி, அகத்திலும் புறத்திலும் முகத்தையுடையதான கர்ப்பத்தை வாஸ்துவின் மத்தியில் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஆலயத்திலும் மண்டபத்திலும் வெளிவருவதற்கு வலது பாகத்திலும், சமஸ்தமான கோபுரங்கட்கு உட்பிரவேசத்திற்கு வலது பக்கத்திலும், ஸ்வாதி யென்று பிரசித்தமான நாட்டிய ஸ்தானமில்லாத சாலைகளின் நெத்ராகிருதியாகச் செய்யப்பட்ட சுவற்றிற்கும், அதனோடு கூடின ஸமஸ்த ஸ்தலத்திற்கும் அடிப்பாகத்திலும் கர்ப்ப நியாசம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி நடுச்சுவரிலாவது துவாரத்தின் இடது பாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி நடுப்பாகத்திலாவது செய்யக் கூடும்.

கர்ப்பத்தின் வாசத்திற்கு ஐந்து ஸ்தானங்கள். அவை யாவையெனின் சாலைகளிலும் கிரகங்களிலும் நடைபாவி கிணறு குளம் முதலானவை. துரவு அணைக்கட்டு இவற்றிலும், கர்ப்ப நியாசம்

செய்ய வேண்டுமாயின் அதன் வடபாகத்திலாவது அவ்வாறன்றி கிழக்குத்திக்கிலாவது விந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பூஜை ஹோமம் இவை கர்ப்ப நியாசத்தில் விதிக்கப்படுகிறது. கோபுரமும் பரிவாராலயமும் மூலஸ்தான வாஸ்துவிற்குப் பார்வையாக இருக்க வேண்டும். மண்டபங்கட்கு முகம் சுவரின் விஸ்தாரத்தில் எட்டிலோர் பாகமும், புறம்பான பாகத்தில் நாலிலோர்பாகமும் சமஸ்த சாத்திரத்திலும் கூறப்பட்டது. உள்ளாக மூன்றடி மத்தியில் தள்ளி கிர்பத்தை நன்ருக நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்தோராவது - கர்ப்பந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை
முற்றிற்று.

—:※:—

वास्तुशान्तिविधिः ॥

अथ वक्ष्ये विशेषेण वास्तुहोमस्य लक्षणम् ।
वास्तुशान्तिं विना विप्र उत्सवान्तं न कारयेत् ॥

वास्तुप्रशान्तिहीनं तु उत्सवप्रशान्तिकं नहि ।
अयं विनाशो राष्ट्रस्य राजराष्ट्रस्य वा नृप ॥

वास्तुप्रशान्तिहीनं वा तद्व्यत्यस्तं वा समाचरेत् ।
उत्सवान्तस्य शेषान्ते तद्वा पूर्वपर्ययोः ॥

गृहप्रवेशने वा कार्यार्थी वास्तुमण्डपं मनः ।
नवदृष्टं यत्नेनैव कार्यार्थाय विधानतः ॥

त्रिपादनक्षत्रदोषे सप्तमदोषे वा मनसम् ।
यथा कारयेदेव उत्सवान्तं प्रकल्पयेत् ॥

वास्तुशान्तिं ततः पश्चान्महोत्सवं भवेत् ।
उत्सवाद्यविनाशेन सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥

शेषाणां महोत्सवस्य प्रारम्भं वा समाचरेत् ।
तस्य मण्डपमार्गं तु हीनपुण्यफलं भवेत् ॥

उत्कृष्टमध्यमाष्टांशन्यूनं प्रकीर्तितम् ।
त्रिहस्तायामं सर्ववृत्तं स्यान्न्यूनाधिकं समे समे ॥

चित्राहिम्भिरघोषितं सत्ताहीनं तु कारयेत् ।
पात्रादं समारभ्य विप्रज्ञाद्विवर्जनम् ॥

शुष्कपर्णादिकं यावत्तावत्सर्वं तु वा भवेत् ।
तत्त्वज्ञं प्रति तत्कालं सम्यगेव तु निवेशयेत् ॥ ௧௦

उत्सवार्थं दृश्यते मध्ये हीनप्रयोगतः ।
पवनास्पृष्टे तत्र नवप्रज्ञापया कृताः ॥

वास्तुमण्डपं समारभ्य विप्रज्ञाद्विवर्जनम् ।
तालमात्रान्तरं तु नवयाम्याद्गतम् ॥

समे समं कार्यार्थिवृक्षे चैव निक्षेपम् ।
उत्सवबिम्बाद्यन्तं तु शेषं पञ्चाशतः ॥

हीनप्रयोगके मध्ये नवमं तु वारकम् ।
निक्षेपस्य विनाशेन चासनं चोत्तमं भवेत् ॥

हीनं स्यात्तत्रैव मध्ये नवमकम् ।
प्रयोगवशेनापि पीठं च पश्चिमे ॥ ௧௫

सोमोत्सवकाले बलिप्रज्ञावेरं वीथिके ।
क्षीरवृक्षैः प्रासादवर्जं पटोलम्बरवितानकैः ॥

अयुतिकं पञ्चदक्षिणे पूर्वादिरिः ।
सरयारवृक्षोद्भवं प्रज्ञवेरं समाचरेत् ॥

हर्म्ये च जीर्णे च हीने च विकलाङ्गके ।
सर्पदंष्ट्रादोषेषु वास्तुशान्तिं तु कारयेत् ॥

प्राग्रेव बालस्थापने चान्यैः प्रज्ञवेरयोः ।
तत्पश्चात् प्रतिष्ठानन्तरं तथैव स्थापयेत् तथा ॥

वास्तुयागे कर्तव्यं उत्सवं महोत्सवं ।
तत्समं वा तदयनं वा त्रिपादं वाऽर्धं उत्सवम् ॥ ௨௦

வஷுகாமிநாரூணிஷாஸ்ரா கையஹாரூயாவிமி ।
விஷாஸஸ தாஜாஸ்ரா ஹுஷிகாவமெஷிகா நிதழு ॥
ஊமெஷாநீஸ்ரா யயாஹாஸ தயொவ தாணாவமெ ।
தாயஹாஸ வெஷுவரூதீரோ வா தியா வீராகுகீஷா ॥
ஷிஜு நாஹுரோ தா விஷாஸ வீ௦ வாயெஹாணதிஷா ।
ஜஷுகா ஹிஸவக்ஷாஹி: ஷிஜுரோ ஷ்யாதஸயயா ஞூஹா ॥
ரதநாஹொ நகதவூஷ: வாஹஹெமாஷிகரோ நஹி ।
பூஹமெவ கையஹாதஜீஹஷ விமிநா வா௦கஹாவணழு ॥
பாஹாவமயொமெ கதவூ௦ உணவ௦ வதாஸ்ஸகழு ।
ஹஸாஸாஷு ஹமெஷவஹா உணவஸஷஹுஷிதஃ ॥ உரு

விஷாஸஷூ௦ஹஸ௦யஸதீ௦ ஷாநஷு௦ஹஸதீ௦ தா வா ।
வஜிதிபவஸாயஸதீ௦ வதாஸஸ்௦ ஸமாஸஸணழு ॥
ஹவஹாவாஸாயஸதீ௦ விதாநாமெஷூஸஹிதழு ।
ஊயூா௦ஸ வெஷிகா௦ கையஹாதஷுதாயஹா௦ஸகொஷதழு ॥
வஷூஜூவ௦ தா விஷாஸஹமெஷயஸ தாஜாஸஃ ।
தவஸாஷ வமிதஷாஷுஷிஷூ கூணாமி கலுயெஷ ॥
ஷிஸாஸ வதாஸஸாணி கொணெஷஸ்மா மி கவியெஷ ।
௦ஸ௦ஸா நஸகயொஹஹயெ வூயாந௦ வூதிகணகழு ॥
கூவா வணகணா மி மெவக௦ வா வாமெஹதஃ ஷிதஃ ।
உணவமெஷாதமெ வாமெஷ ஷாநஷூஹ௦ வூகவியெஷ ॥ ௩௦
வஸாஹிஷூநீஹாஸு வாணூாஹூ௦ வாவயெதகஃ ।
ஜஷஹயெ வூவா௦ கையஹாதவஷணக்ஷண ஸ௦யாதாழு ।
வூக்ஷாஷ வணமவெநஷிஜுணாஷூண ஷெஸிகஃ ।
ஸஸஷொதாமெந மஸாமெஷாஸ௦ஸாவ வ ஹூஷாவஹாயெஷ ॥
வஷூயஷெந ஸ௦வெஷு ஷ௦பகஷவஹஸஹிதழு ।
ஜமெ தா ஸாயமெஷூஜுா௦ ஸஷெமொவ கஸமெஸாவமி ॥

தீராதூ௦ வெஷுகாதூ௦ வா வெஷயாஹாவஸாநகழு ।
வூஷெமதவஹமவெஷந ஷவந௦ வா ஸஹாவமெஷ ॥
வமிதஃ கமஸாநவெஷு மொகவாவாயிமெவதாஷ ।
ஸவஷாஷ ஸஹிஸணா௦ஷு ஸஸாமெஷாஷ ஸாவியாநகாஷ ॥
பாவஜணாஷ மொஜயெதஷ உணவெ ஸஹஜூயெத ।
வாஷூஸமொஹ௦ தகஃ கையஹாகஷாவஸாமெ உணவெஷவி வா ॥
வயஷிகாண௦ கூகவா வாஷூஸ மொஹஷு வஹிநா ।
ஜமஹாநீய ஷிஜுரோ தா ஷாநஷுஜெஷூவமி நஷவெக ॥
வஷூ௦ விஷூஜூ ஷிஜெ தா வாமெஷவஷுஜிஹவமெஷ ।
கணதாஸக௦ பாஸமெஜீஹஷ ஹூஷயெந தா உஜு தஃ ॥
வஷெஷண வெஷு மெஷூஜுா௦ வாஹெஷவெந ஷெஸிகஃ ।
ஸாஷி ஹிவெஹிகாஹயெ கஷு ஷெணாயஹமிஷிஹமெதஃ ।
தணமெவெஷு திமெஷஹமெஹஃ வாமெஷெஷு
ஸாவமிஷமெஷ ।
ஸயந௦ கவியெஷ ஹயெ வஹஜாமெஷாநா கஹாஷ ॥ ௪௦
ஸவஹமெகாஷஸாயஸதீ௦ ஷொஜாதஜூவாவமெகஃ ।
ஸவஷகணஸ௦யஸஷாஷிமெஸவஸஸிஷகஃ ॥
ஷிவூமஸா நஸஷிவாஜுஃ வாஷூஹாவிஷமெஷிதஃ ।
ஸகவஷூஷ மொஹணீஷஸஸகவஷெஷா தமீயகஃ ॥
வணாஜுஷமெஷணொவெத ஷகணீகூதவிம ஹஃ ।
௦ஸஷூமெஸவகஷணெயஹஸஷாவயஹெஷாதாநஹ ॥
வெஷெஷெயெஹ ஸாயமெஷூஜுா௦ வூராஷிஸகயொஹவழு ।
கஷூவஹ ஹூஷயெ மெஷெவ மஸாமெஷெ ஸவவாமெகஃ ॥
ஷெணா௦பவமிதா௦ வாமெதவெஷிதா௦ கமெவஹ
ஸ௦யாதழு ।
வணாதஸாயஸதீ௦ ஷாவியாந௦ ஸவஷுகழு ॥ ௪௫

शिवकुम्भं न्यसेत्तस्य [illegible] वर्धनीम् ।
वर्धनीं वामतः स्थाप्य [illegible] ॥
शिवमन्त्रं न्यसेत्कुम्भे देवदेवं सदाशिवम् ।
अष्टत्रिंशत्कलोपेतं पूजयेत्पूर्वमन्त्रतः ॥
पूजयेत्तु स्वमन्त्रेण वर्धनीं तु मनोन्मनीम् ।
[illegible] प्रपूजयेत् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௦

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

समिदाज्यान्नलाजैश्च तिलैर्होमं समाचरेत् ।
सहस्रं वा तदर्धं वा शतमष्टोत्तरं तु वा ॥
पूर्णाहुतिं ततः कुर्यात् [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
पूर्णाहुतिं ततः कुर्यात् [illegible] ॥

1 [illegible] ।
[illegible] ॥

पूर्णाहुतिं [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
पूर्णाहुतिं [illegible] ॥

प्रायश्चित्तास्त्रमन्त्रेण होमं सम्यक् समाचरेत् ।
अघोरेण शतं हुत्वा [illegible] ॥ ௬௫
पूर्णाहुतिं ततः कुर्यात् [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

अथवा [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

पा - 1 [illegible]

ज्वालार्धस्य च तन्मध्ये ईशाने दक्षिणे तथा ।
सर्पयन्नाभिकापङ्क्तिं ग्रहस्थापनमारभेत् ॥ ७०

उत्तरस्य शयनाग्निजं वायुस्थानं प्रवेशयेत् ।
स्थापयेद्वंशयोस्तु शिवमन्त्रमुदीरयन् ॥

मन्त्रयित्वा त्रिवारेण हृदयं मन्त्रमुच्चरन् ।
मन्त्रेण संनयेत्प्राज्ञः शालावे सन्निवेशयेत् ॥

शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैर्गीतनृत्तसमायुतम् ।
बहुघोषसमायुक्तं नानावाद्यसमन्वितम् ॥

छत्रध्वजवितानैश्च पञ्चवर्णैः समाकुलम् ।
वस्त्राभरणसंयुक्तं मन्त्राङ्गसमाहितम् ॥

कुम्भानन्तस्य शिरसा धृत्वा प्रदक्षिणम् ।
कृत्वा गर्भगृहे चैव स्थापयेत्स्थण्डिलोपरि ॥ ७५

आसनं कल्पयेत्तत्र पञ्चवक्त्रविधिना सह ।
मूर्तिन्यस्य पवित्राणि मन्त्रेण विन्यसेत् ॥

अष्टत्रिंशत्कलान्यासं कृत्वा तु परिकल्पयेत् ।
ध्यात्वा सदाशिवं तत्र विद्यादेहेन पूजयेत् ॥

संहारबीजं समादाय हृन्मन्त्रेण शिवं स्मरन् ।
पिण्डिकायां न्यसेद्बीजं शक्तिमन्त्रस्य समीपके ॥

संस्थाप्य कुम्भमन्त्रस्थापयेद्बीजं च पीठिकाम् ।
अष्टविद्येश्वरांस्तत्र पीठे पञ्चादिषु न्यसेत् ॥

अनन्तं सद्योजात्य शेषं यथाक्रमं समाचरेत् ।
पश्चिमस्य बीजानि स्वस्वस्थानेषु विन्यसेत् ॥ ८०

स्नपनं कारयेत्तोयैः पञ्चगव्यं तु हविषेचयेत् ।
नित्योत्सवादिकान्सर्वान्वायुस्थाने तु कारयेत् ॥

अन्येषामपि देवानां वायुस्थानस्य निर्णयम् ।
पौराणं च हर्म्याणां कर्मार्धारेण वर्त्मना ॥

नयनोन्मेषं रक्षाभिषेकं शयनं तथा ।
कुम्भस्थापनं पूजा होमं च स्थापनादिकम् ॥

ध्यानमन्त्रं च नित्यार्चा नैवेद्यैः कालसारादिभिः ।
तत्तद्देवप्रतिष्ठाग्रमार्गेणैव समाचरेत् ॥

स्थस्थानेऽन्यलिङ्गे तु विशेषः किञ्चिदस्ति हि ।
द्वितीये स्थापनारम्भे पञ्चवर्णान्तु मन्त्रेश्वराः ॥

मण्डपे गृहाग्रके तत्र पञ्चवर्णस्य स्थण्डिलोपरि ।
कुम्भं तु स्थाप्य पञ्चवक्त्रविधिना देशिकाधिपः ॥

मन्त्रबीजं तु संपूज्य हृदयाद्यैर्हविषा सह ।
पूर्णात्यैर्देवदेवेशं कृत्वा कर्मविचक्षणः ॥

स्वस्थानादस्य [1]यावत्स्यात् प्राक्शालकम् ।
तद्दैवं नवीकृत्य पादस्थापनमाश्रयम् ॥

इति विज्ञाप्य तत्तत्र देशिकेन सहैव तु ।
मन्त्रेणैवं समावाह्य कुम्भमध्ये न्यसेद्गुरुः ॥

पीठेऽपि च समावाह्य वर्णाद्यैर्न्यसेत् ।
तदग्रे स्थण्डिलं कृत्वा प्राग्वदग्निमुखं नयेत् ॥

समिदाज्यान्नलाजैश्च तिलैः क्षैरान्नं शतम् ।
मूलेन होमयेद्विद्वानङ्गानां च दशांशतः ॥

त्रिःसन्ध्यासु तथार्चाभिः सन्त्यज्य मन्त्रमुच्चरन् ।
सहस्रं वा तदर्धं वा शतमष्टोत्तरं तु वा ॥

एवं हुत्वा तदन्ते तु क्षणहोमं समाचरेत् ।
वारुणं रविपञ्चैव नक्षत्रैस्तारकादिभिः ॥

शेषादिकासकैश्चैव तिथिभिः प्रयोगादिभिः ।
जाड्यादिदोषनाशाय प्रत्यक्षं समाचरेत् ॥

पा - 1 यावत्प्राक्शालकम्

ஹஸ்தே ஹஸ்தே காயேஷ்வபாதே ஸாதகோத்தம: ।
பூர்ணேஹார்த்தம் ததா ஷட்வா ஸப்தவ ஸபூர்வம்
ஸமாசரேத் ॥ ௩௫

கர்ப்பஹார்த்தம் த்ரிபாகம் வா ஞானமேவ ஸபூர்வகம் ।
ஸமானம் வா ஸமாசாரம் கர்த்தவ்யம் பாலபிம்பகம் ॥

வ்ருத்திமானம் வா கர்ப்பகேஹ வா பீடே வா வேஷ்டகாமயே ।
பரிவாரேஷ்வபி சைவம் ஸ்யாத் பாலபிம்பம் ப்ரகல்பயேத் ॥

கர்த்தவ்யம் ஸமானம் ஸ்யாத் பூர்வவச்சைவ ஸமாஹித: ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே பாலஸ்தாபன
விதிர்நாம த்ரிம்சத்தம: படல: ॥

ச்லோகம் - ௩௫ ½ ஆதிச்லோகம் - ௨௧௮௧½

உ

சிவமயம்.

பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு பாலஸ்தாபனுலயத்தின் இலக்கணத்தை **விசேஷமாக** கூறப்போகின்றேன்.

பாலஸ்தாபன பலன்.

வித்வானுனவர் பாலஸ்தாபனமன்றி மூலஸ்தாபனத்தைச் செய்யலாகாது. பாலலிங்க முதலியவை குறைவுபடுமாயின் மூல லிங்கம் முதலியவை கிடையாது (அவ்விடத்தில் மூர்த்தி யிராவாம்). கிராம விர்த்திக்குத் தொடக்கத்திலும் வேறு விஷயத்திலும் இந்தப் பிரிவு வேறுவிதமாகும். அதாவது பாலலிங்க முதலானவை யில்லா மலாவது அதோடு கூடினதாகவாவது செய்யலாம்.

பாலஸ்தாபன விடம்.

மூலஸ்தானத்திற்கு ஈசான்ய பாகத்திலாவது வடக்கிலாவது கிழக்கு தெற்கிலாவது ஆக்நேய திக்கிலாவது இஷ்டமான திக்கிலா வது குருவானவர் பாலஸ்தாபனுலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும்.

அளவு.

ஒன்பது தண்டப் பிரமாணத்தை நீக்கிப் பெரிதான யிடை வெளி யுடைய கிரகத்தை இவ்வாறு செய்ய வேண்டும். மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஹஸ்தங்களாலாவது ஏழு ஹஸ்தத்திலுலாவது பாலஸ்தாபன ஆலயத்தைச் செய்ய வேண்டும். அல்லாவிடின் மூலஸ்தானத்திற்கு இருமுழப்பிரமாணத்திலாவது செய்யலாம். பிறகு கர்ப்பக்கிரகத்தைப் பார்க்கிலும் பாதியாவது அவ்வாறேயாவது பாலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். சுவரோ வெனில் மூலாலய பாகத்தின் விசாலத்திலுல் இரண்டு பங்காவது மூன்று பங்காவது சம்மதிக்கப்பட்டது.

அக்ரமண்டப அளவை.

கர்ப்பகிரகத்திற்கு மிகுதியான பாகம் மண்டபமாகவாவது சபையைப் போன்ருவது ஆகும். அதற்கு கர்ப்பக்கிரகத்தின் பாதி கால் அரைக்கால் பாகத்தை யுடையதாகிய அளவு யாதோ அது உத்தமம், மத்திமம், அதமமாகும். அது நந்தமான மென்று கூறப் பட்டது.

பாலலிங்கப் பிரமாணம்.

பாலாலய லிங்கத்தின் விசாலமானது மிகவும் வுருட்சியாக இருக்க வேண்டும். அகல நிகளம் சமமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சித்திரப்பட சர்ப்பத்தையுடைய சிரசுடன் கூடினதாகவும் சூத்திர மில்லாததாகவும் செய்ய வேண்டும். ஒன்பது அங்குல முதல் இரண்டிரண் டங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பத்து மூன்று அங்குலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு பாலலிங்கமாக ஆகும்.

அந்த லிங்கத்தை மூன்று நான்கு பாகத்தி னளவிலுற் பீடத்திற் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். அடியும் சிரசும் சமமாயிருத் தல் சிறந்தது. குறைவுபட்டது மத்திமம். இடைவெளி யுள்ளது அதமம். எட்டுப் பாகமாகப் பகுக்கின் ஒன்பதாவது பாகம் லிங்கத்தி னுயரமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பாலப் பிரதிமைகட்கு ஏழங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டங்குல மாக ஒன்பது பாகம் அளவு கூறப்பட்டது. சகளத்திற் சகளத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிஷ்களத்தில் நிஷ்களத்தைச் செய்ய வேண் டும். லிங்கபேரகமோ வென்னில் மூலபிம்பத்தின் பாதியளவில் நாலிலொரு பாகத்தாற் சிறந்தது. எட்டில் ஓர் பாகம் மத்திம மாகும். ஒன்பது அளவைப் பிரமாணத்தையுடையது அதமமாகும்.

நிஷ்கள லிங்கத்திற்கு ஆசனமானது விசாலத்திலுல் உத்தம மாக ஆகும். நாலிலோர் பாகம் மத்திமமாகும். ஒன்பதள வுள்ளது

அதமமாகும். லிங்கத்தி னளவு வசமாகவாவது பீடத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

லிங்கமியற்றத்தக்க வஸ்துக்கள்.

உலோகம் கல் மரம் இவற்ருல் பாலலிங்கத்தின் பேரமானது விதிக்கப்படுகின்றது, பால் மரங்களாலும் பலாச மரங்களாலும், ஆல் அத்தி அரசுகளாலும், இலுப்பை பலா கல்லால்களாலும், ஆச்சா சந்தனம் கருங்காலிகளாலும், தேவதாரு பவழமல்லிகைகளாலும் லிங்கபேரத்தை செய்ய வேண்டும்.

பாலஸ்தாபன காலம்.

ஜீர்ணித்த காலத்தில், மேல்தளத்தில் வேலை ஆரம்பித்தாலும், உடைந்தாலும், கட்டடந்தளர்ந்தாலும், பிளவு முதலான தோஷங் களுண்டாலுைம் பாலஸ்தாபனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

புத்திமான் லிங்கபேரங்கட்கு அசைவுநேரிட்ட பன்னிரண்டு வருஷத்திற் குள்ளாகவே பாலஸ்தாபனம் செய்தல் வேண்டும். அதற்குமேல் வேறுஸ்பானம் இஷ்டமாக ஸம்மதிக்கப்படவில்லை; அவ்விடத்திலேயே ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அக்ரமண்டப விபரம்.

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்கோண மண்டபம் செய்யத் தக்கது. அந்த முன்மண்டபம் பாலஸ்தாபனலயத்திற்குச் சமமாக வாவது முக்காற்பாகமாவது அதிற்பாதியாவது செய்யத்தக்கது.

வெந்த செங்கல் கருங்கல் முதலானவற்ருல் விதிப்படி கெட்டணை செய்ய வேண்டும். விசாலத்திற்குச் சரியான உயரத் திறைற் சம்பூரணமானதாயும் தண்டிகை திரையோடு கூடினதாயும் செய்ய வேண்டும்.

பீடலக்ஷணமும் பாலலிங்க பேதமும்.

மூலாலயத்தினும் பாலாலயத்தினும் துவாரம் எவ்விதமோ அவ்வாருவது, நாற்கோணமாகவாவது, எண்கோணமாகவாவது பீடத்தின் உருவமானது மூன்றுவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. லிங்கத்தின் நீளவிசாலத்திற் பீடமானது பாதி யுயரம் சம்மதிக்கப் பட்டது. நன்ருக வெந்த செங்கல்லினுலும் சுண்ணும்பினுலும் மண்ணினுலும் லிங்கம் ஆகும்.

பாலஸ்தாபனத்திற்குச் செய்யத் தக்வை.

ரத்னமிடுதல் செய்யக்கூடாது. அஷ்டபந்தன முதலானது வேண்டுவதில்லை. ஆகையாற் புத்திமானுனவன் முன்பாகவே விதியினுல் அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்,

பாலாலயத்தின் முன்பாக நாற்சதுரமன மண்டபம் செய்யத் தக்கது. பத்துமுழமாவது எட்டு முழமாவது எழுமுழமாவது மண் டபம் செய்யத்தக்கது. விசாலமான தூண்களோடு கூடினதாயும், சூரிய ஸ்தம்பத்தோடு கூடினதாயும், மூன்று வரிசைகளோடு நாற் சதுரமாயும் தோரணங்களோடும் தர்ப்பமாலைகளோடுங் கூடினதா யும், மேற்கட்டி முதலானவற்ரேடு கூடினதாயும் மண்டபம் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நடுப்பாகத்தில் அதில் நாலிலோர்பாக முயரம் எட்டு அங்குலம் விசாலம் நான்கு அங்குலம் உயரமுமாகும். அந்த வேதிகைக்கு எட்டுத் திக்குகளிலும் குண்டங்களைச் செய்ய வேண் டும். திக்குகளில் நாற்சதுரங்களாயும் மூலைகளில் தாமரைப் புஷ்பங் கள் போலும் செய்ய வேண்டும். வடகிழக்கு கிழக்குத் திக்குகளின் நடுவில் விருத்தகுண்டம் பிரதானம் ஆகும்.

அவ்வாறன்றி ஐந்து குண்டங்களையாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது ஒன்ருவது கிழக்குத் திக்கில் இருக்க வேண்டும். மண்டபத் திற்கு வடக்குப் பாரிசத்தில் ஸ்நானத்திற்காகப் பள்ளம் செய்ய வேண்டும். பிறகு சிற்பியை நீக்கி அதன்பிறகு புண்யாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். ஜலத்தின் மத்தியில் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடு கூடின வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர் அஸ்திர மந்திரத்தை யுச்சரித்து பஞ்சகவ்யத்தினுல் லிங்கத்தை அபிஷேகஞ் செய்து, சுத்த ஜலத்தாலும் சந்தன முத லானவற்ருலும் ஸ்நானம் செய்வித்து இருதய மந்திரத்தினுல் பூஜிக்க வேண்டும். தொங்குகிற கூர்ச்சத்தோடு கூடியதாக இரண்டு வஸ் திரத்தாற் சுற்றி லிங்கத்தை ஜலத்தில் தர்ப்பையின் பேரில் சத்யோ ஜாத மந்திரத்தால் சயனிப்பிக்க வேண்டும். மூன்று இரண்டு அல் லது ஓரிரவாவது அல்லது நான்கு யாமமாவது வைத்து, விசேஷ மான பஞ்சகவ்வியத்தினுல் ஸ்நானத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

நான்கு பக்கத்திலும் எட்டு உலோகபாலர்களைத் தேவதையாக வுடைய கலசங்களை வஸ்திரத்தோடும் பொன்னேடும் சூத்திரத் தோடும் மாவிலை முதலான மேல்மறைப்போடும் கூடினதாகச் செய் விக்க வேண்டும். பிராமணர்களை, நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த மண்டபத்திற் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். பிறகு தேவாலயத் திலாவது மண்டபத்திலாவது வாஸ்து ஹோமத்தைச் செய்ய வேண் டும். ஹோமகுண்டத் தக்நியால் பர்யக்நிகரணம் செய்து ஜலத் திலிருந்து லிங்கத்தை யெடுத்து, ஸ்நானத்திற்காக வெட்டப்பட்ட பள்ளத்தின்மேல் வைக்க வேண்டும். வஸ்திரத்தைக் களைந்து

லிங்கத்தில் முன்போற் சுத்தியைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் இருதய மந்திரத்தினுல் ரக்ஷாபந்தனம் செய்ய வேண்டும். ஆசாரியர் வாமதேவ மந்திரத்தை யுச்சரித்து வஸ்திரத்தினுல் லிங்கத்தைச் சுற்ற வேண்டும். வேதிகையின் பேரில் எட்டுமரக்கால் நெல்லுகளாலும் அமுதுகளாலும் (அரிசி) எள்ளுகளாலும், தர்ப்பங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் பரிஸ்தரணம் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் கிருஷ்ணு ஜின (மான்தோல்) முதலானவற்ருல் முறையாகச் சயனத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

ஸமஸ்த வாத்தியத்தோடும் தோத்திர மங்கள வாசகத்தோடும் ஸமஸ்த லக்ஷணத்தோடும் சிஷ்யரோடு கூடினவராயுமுள்ள ஆதிசைவர், திவ்விய சந்தனத்தினுற் பூசப்பட்ட அவயவங்களை யுடையவராயும், புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தையுடையவராயும், கிரீடத்தோடு கூடினவராயும், வெளுத்த வஸ்திரத்தின்மேல் உத்தரீய முடையவராயும், ஐந்த வயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடியவராயும், சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவராயும் இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடினவரான ஆசாரியர் வடக்கு முகத்தை யுடையவராய் வேதிகையின்மேல் இருதயமந்திரத்தினுல் கந்தமுதலான உபசாரங்களால் லிங்கத்தைப் பூஜித்துக் கிழக்கு சிரசாகவும் கீழ்முகமாகவும் சயனிப்பிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப வர்த்தனீகும்ப ஸ்தாபனம்.

நூலினுற் சுற்றப்பட்டதாயும் பஞ்சரத்தினத்தோடும் கூடினதாயும் இரண்டு மரக்கால் ஜலத்தினுல் நிறைக்கப்பட்டதாயும் கூர்ச்சத்தோடு கூடினதாயும் ஆச்சானத்தோடும் வஸ்திரத்தோடுங் கூடினதாயுமுள்ள சிவகும்பத்தைக் கவசமந்திரத்தினுல் அதன் சிரசில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். நூல் முதலானவற்ரேடு கூடியிருக்கும்படி வர்த்தனீ கலசத்தை யிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்து, சிவகும்பத்தில் சிவமந்திரத்தை நியாசம் செய்து, தேவதேவராகிய சதாசிவ மூர்த்தியை தியானித்து முப்பத்தெட்டுகலைகளுடன் மூலமந்திரத்தால் பூஜிக்க வேண்டும். வர்த்தனீயை மனேன்மனியாகத் தியானித்து, அதன் மந்திரத்தாற் பூஜித்து பதும முத்திரையும் லிங்க முத்திரையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

அஷ்டதிக்குப் பாலகர் கலசஸ்தாபனம்.

நூல் முதலானவற்ரேடு கூடினதாயும் ஒரு மரக்கால் ஜலத்தினுல் பூரிக்கப்பட்டதாயும் பொன்னுளியோடு கூடினதாயுமுள்ள

எட்டுக் குடங்களை நான்கு பக்கத்திலும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் முறையாக உத்தமாசிரியர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சிவகும்ப நியாசம்.

அநந்தர் முதற் சிகண்டி யீருயுள்ள உருத்திரர்களைத் தத்தம் மந்திரங்களாற் குடங்களிற் சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்ருல் விந்யாசம் செய்து நைவேத்தியம் வரையில் இருதய மந்திரத்தாற் பூஜிக்க வேண்டும். எட்டுப் பரிவார கலசங்களை யுபவேதிகையின் மேல் வைக்க வேண்டும். சமஸ்காரிகளான வேதமுணர்ந்த பிராமணர்கள் ருக்கு முதலான அத்தியயநத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஓர் வேதத்தையாவது சமஸ்த வேதங்களையாவது தத்தந் திக்குகளிலிருந்தவராய்ப் படிக்க வேண்டும். அவர் கிடைக்காவிடிற் சத்தியோஜாத முதலானவற்றை மூர்த்தியதிபதிகளுடன் ஜபிக்க வேண்டும்.

சத்தியோஜாதம் ருக்வேத மெனவும், வாமதேவம் யஜுர்வேத மெனவும், அகோரம் சாமவேத மெனவும், தத்புருஷம் அதர்வண வேதமெனவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டது.

ஜபசங்க்கியை.

ஆயிரத்தெட்டுச் சங்க்கியையாவது அதிற் பாதியாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது வைதிக கார்ய சித்திக்காக ஜபித்தல் வேண்டும். ருக்விக்குகள் கிடைக்காவிடின் ஆசாரியரே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்ய வேண்டும்.

அக்நி காரியம்.

அக்நி ஆதான முதலான சமஸ்த கிருத்தியமும் அக்நி காரியத்திற் கூறினபடிச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே அத்தி ஆல் இலுப்பை எருக்கு பலாசம் இந்த சமித்துக்கள் கூறப்பட்டன. பலாசமோ வென்ருல் சமஸ்தங்களுக்குள் முக்கியமான சமித்தாகக் கூறப்பட்டது. சமித்து நெய் அவிசு பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆயிரமாவது அதிற் பாதியாவது நூற்றெட்டாவது ஹோமம் செய்து பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூல மந்திரத்தினுல் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும். இதரமானவைகட்குத் திக்குகளில் சிவமந்திரத்தினின்றும் பத்திலோர் பங்குப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். விதிக்குகளில் இருதயாதி மந்திரங்களை மூலமந்திரத்திற் பாதியாவது சமமாகவாவது ஜபிக்க வேண்டும். பிறகு வௌஷட் முடிவாக மூலமந்திரத்தினுற் பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பாலாலய லிங்கத்தில் ஆன்மதத்துவ முதலானவை நியாசம் செய்து சமஸ்தமான மூர்த்தியையும் மூர்த்தீச்வரரையும் விந்யாசம் செய்து அக்நியில் ஆவாகித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணுகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும். இராத்திரியையும் மங்களங்களாகவே யடைவிப்பிக்க வேண்டும். மறுநாளிற் புத்திமானுன ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளுடன் நன்ருக ஸ்நானம் செய்யப்பட்டவராயும் சகளீகரணம் செய்யப்பட்ட தேகத்தை யுடையவராயும், துவாரம் துவாராதிபதிகளையும் பூஜிக்க வேண்டும். தேவ கும்பம் அக்நிகளையும் பூஜிந்துக் குண்டத்தை அஸ்திரமந்திரத்தினுற் பூஜிக்க வேண்டும். ஸ்ருக்கு ஸ்ருவம் இவைகளால் ஸம்ஸ்காரம் செய்து பிரம்மா முதலானவர்களைப் பரிதியிற் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு பூரணுகுதியைக் கொடுத்து மந்திரங்களை யாவாகித்துத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். பிராயச்சித்த ரூபமான அஸ்திரமந்திரத்தினுல் ஹோமத்தை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும். அகோரமந்திரத்தினுற் பாவத்தைப் போக்குவதற்காக ஜயாதிகளால் நூறு ஹோமம் செய்து பிறகு ஆசிரியர் மூர்த்தியதிபதிகளாகிய ருத்விக்குகளுடன் கூட பூர்ணுகுதியைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆசாரிய தக்ஷிணை.

அவ்விடத்தில் வஸ்திரம் பொன்மோதிரங்களால் ஆசாரியரைப் பூஜிக்க வேண்டும். அதம பக்ஷம் ஐந்து வராகன். மத்திம பக்ஷம் அதற்கு இரட்டிப்பு ஆகும். உத்தம பக்ஷம் அதற்கு மூன்று பங்கு கூறப்பட்டது. அதமபக்ஷம் மூன்று பாகம் செய்வது. மத்திம கற்பத்தில் இரட்டிப்பு. உத்தம பக்ஷத்தில் மூன்று பங்கு ஆகும்.

ருத்விக்குகள் தக்ஷிணை பத்துபங்கில் ஓர் பங்கு ஆகும். மந்திரம் ஜபிப்பவர்கட்கு அதிற்பாதி. வைதிகர்கட்கு அதற்குச் சமம். சோதிடரிடத்தில் அதற்குச் சமமாக அறியத்தக்கது. வாஸ்து ஹோமம் செய்தவர்கட்கு இரட்டிப்பு. ஆசாரியரின் நாலிலோர் பாகத்தாற் சிற்பிக்குத் தக்ஷிணை சம்மதிக்கப்பட்டது.

ஸ்தாபன கால முதலியன.

முகூர்த்த நாழிகைக்கு முன்பாகவே லிங்கஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். சயனத்திலிருந்து சிவலிங்கத்தை யெடுத்து பாலாலயத்தை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். பீடத்தின் மத்தியில் சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். திரியம்பக மந்திரத்தால் மந்திரித்து, இருதய மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு முகூர்த்த லக்னம் வந்ததாயின் ஆசாரியருக்கு அறிவிப்பிக்க வேண்டும். சங்கு பேரிகை சத்தங்களோடும் பாட்டு நாட்டியங்களோடும் கூடினதாயும், பிரமகோஷத்தோடு கூடினதாயும், அனேக பக்த ஜனங்களோடும் குடை கொடிச்சீலை மேற்கட்டுகளுடனும் தூபதீபங்களுடனும் நிறைந்ததாயும், வர்த்தனீகலசத்தின் பெருக்குகளுடன் கூடினதாயும், மங்களகரமான முளைகளாற் சோபிக்கப்பட்டதாயும் கும்பங்களை யெடுத்துச் சிரசினில் வைத்து ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து கர்ப்பாலயத்தில் மேடையின்மேல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் முன் கூறப்பட்ட விதியுடன் ஆசனத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். சிரசில் பவித்திரங்களைச் சாற்றி நேத்திர மந்திரத்தை விந்யாசம் செய்ய வேண்டும். இலிங்கத்தில் முப்பத்தெட்டு கலா நியாசத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்திற் சதாசிவத்தைத் தியானித்து வித்யாதேகத்தினுற் பூஜிக்க வேண்டும். கும்பத்திலிருந்து பீஜத்தை யெடுத்து, லிங்கத்தின் சிரசிற் சிவத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பிண்டிகையில் பீஜத்தை நியாசம் செய்ய வேண்டும். சக்தியை லிங்கத்திற்கு வடக்கில் நியாசம் செய்ய வேண்டும். வர்த்தனீ கலசத்தின் ஜலத்தினுல் ஸ்நானம் செய்வித்து, அந்தப் பீடத்தில் லிங்கத்தையும் பீடிகையையும் அஷ்ட வித்யேசுரரையும் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் விந்யசிக்க வேண்டும். அர்ச்சனுவிதியிற் கூறப்பட்டபடி பூஜித்து மற்றவைகளையும் யுக்தியாற் செய்ய வேண்டும்.

பரிவார தேவர்களின் பீஜங்களைத் தத்தம் ஸ்தாபனங்களில் விந்யாசிக்க வேண்டும். ஜலங்களால் ஸ்நபனத்தைச் செய்ய வேண்டும். விசேஷமாகிய அவிசைக் கொடுக்க வேண்டும். பாலஸ்தாபனத்திலும் நித்தியோத்ஸவ முதலான சமஸ்த கிருத்தியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

மற்றத் தேவர்கட்குப் பாலஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பேரத்தின் அளவையும் தனக்கிரமம் முதலானதையும் துவாரத்தின் வழியாகச் செய்ய வேண்டும். நயநொன் மீலநத்தையும், பஞ்சகவ்வியாபிஷேகத்தையும், அவ்வாறே சயநத்தையும், கும்பஸ்தாபனத்தையும், பூஜை ஹோமங்களையும், ஸ்தாபன முதலானதையும், தியான மாத்திரத்தையும், நித்தியார்ச்சனத்தினில் நிர்மலங்களான புஷ்ப முதலானவற்றையும் அவ்வத் தேவர்களின் பிரதிஷ்டையிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினுற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ முனீச்வரர்களே! இவ்வாறு சாமான்னியமாக உத்தேசிக்கப்பட்டது. இனி விசேஷம் சிறிது உண்டு. இரண்டாவது தினத்திற் பூர்வதினத்தின் ராத்திரியில் ஸ்தாபிக்கக் கூடுமானது, அவ்விடத்தில் மூலாலயத்தின் முன்பாக முன்போல் ஸ்தண்டிலத்தின்மேற் கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, ஆசாரியராதியர் முன்கூறப்பட்ட விதியால் மூலலிங்கத்தைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அவிசுடன் பூஜித்துத்

தேவதேவர்க்கு ஈசனுகிய பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, "ஓர் வருஷமாரம்பித்து எவ்வளவு காலம் பன்னிரண்டு வருஷமாகுமோ அவற்றின் மத்திய காலத்தில் நான் மறுபடியும் நூதனமாகச் செய்து ஸ்தாபிக்கிறேன்" என்றிவ்வாறு கிருத்தியத்தில் வித்துவானை கர்த்தாவானவர் தேசிகரோடு விஞ்ஞாபனம் செய்து, லிங்கத்திலிருந்து தெய்வத்தை யாவாகித்து கும்பத்தின் மத்தியில் குருவானவர் நியாசம் செய்ய வேண்டும். பீடத்திலிருந்து தேவியை யாவாகித்து வர்த்தனீ கலசத்தின் மத்தியத்தில் நியாசிக்க.

அக்னிகாரியம்.

அதன் முன்பாக மேடை செய்து முன்போல் அக்நி முகத்தையடைவிப்பிக்க வேண்டும். வித்வானனவன் ஸமித்து நெய் அன்னம் பொரிகளாலும் எள்ளுகளாலும் மூலமந்திரத்தினல் நூற்றெட்டும், அதிற் பத்திலோர் பாகத்தினல் அங்கமந்திரத்தினலும் ஹோமம்செய்யவேண்டும். மூன்று முறை தேனில் நனைத்த அறுகம் புற்களால் மிருத்தியுஞ்ஜய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரமாவது அதிற்பாதியாவது நூற்றெட்டாவது இவ்வாறு ஹோமம் செய்து, அதன் முடிவில் க்ஷணஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சூரியர் முதலான வாரங்களாலும் அசுவினி முதலான நக்ஷத்திரங்களாலும் மேஷம் முதலான மாதங்களாலும் பிரதமை முதலான திதிகளாலும் ஓமம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஓர் முறை ஹோமம் செய்து, லோபமுற்ற ஒவ்வொர் வருஷத்திற்கும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறன்றி லோபமுற்ற ஒவ்வொரு வருஷந்தோருமாவது செய்யத்தக்கது. அவ்வாறன்றி முடிவிலாவது செய்ய வேண்டும். பிறகு பூரணுகுதியைக் கொடுத்து தேவரிடத்தில் ஸமஸ்தத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கும்பங்களை யெடுத்து வேதிகையில் ஸமஸ்த மங்களங்களோடு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ஸமஸ்தமான சகளமூர்த்திகட்கும் பாலபிம்பம் இவ்வாறு செய்யத்தக்கது. பிரதிமையிலும் கும்பத்திலும் பீடத்திலும் சிலாமயத்திலும் பரிவாரத்திலும் இவ்வாறு பாலபிம்பத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிறகு மற்ற ஸமஸ்தத்தையும் அதற்குச் சமானமாகச் செய்க. முன் கூறிய மார்க்கத்தால் நிர்மலசித்தராய்ச் செய்ய வேண்டும்.

முப்பத்திரண்டாவது - பாலஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

[illegible]

ग्रामान्तकेऽथ नक्षत्रात् देवाग्निमन्दिरजकान् ।
वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञान् श्रोत्रियान् प्रियदर्शनान् ॥

अधीतशिवशास्त्रांश्च चरित्रान् दोषवर्जितान् ।
उत्कृष्टकर्मनिरताननुष्ठानपरायणान् ॥

विप्रान् संपूज्य निश्चित्य दर्भाग्रं चैव चेत्तथा ।
राष्ट्रमार्गे गोत्रसूत्रे सव्यदक्षिणमार्गके ॥ १५

विप्राः क्षत्रं वणिजांश्च शूद्रांश्च पश्चिमे तथा ।
मध्ये कोणे विदिक्ष्वेवं तान्प्रवाचेत्र विनिर्दिशेत् ॥

शिलायां वा तथा वस्त्रे शुद्धोदकपूर्वकम् ।
प्रदद्यात्सह पूर्वाणि गृहोपकरणानि च ॥

स्त्रीणामाभरणं धान्यं वस्त्रं गां च पयस्विनीम् ।
दासीदासांश्च विप्रेभ्यो दद्याद्धृष्टमना नृपः ॥

ब्राह्मणेभ्यो महीं दद्यात्पुण्यकाले तु बोधकम् ।
कन्याधिष्ठितकाले तु दद्यात्केवलया गिरा ॥

शेषं सर्वं तु सामान्यं सर्ववास्तुनिवेशने ।
नास्तिकान् पिशुनान् क्रूरान् देवाग्निगुरुनिन्दकान् ॥

पापवृत्तान्वर्णसङ्करप्रभवादिसंयुतान् ।
वर्जयेदीदृशान्विप्रान्नृपस्थानककर्मणि ॥

पूर्णकुम्भं प्रतीच्यां च पार्क्ष्यस्य शम्भवे दिने ।
स्वस्तिवाचनसंयुक्तं वेदविद्ब्राह्मणान्वरान् ॥

चतुर्विंशतिकान्मध्यान्षट्त्रिंशत्संख्यकान्वरान् ।
कन्वेकं द्वयं वापि त्रयं वा सन्निवेशयेत् ॥

स्थापयेच्च यथापूर्वं विप्रान्पूर्वोक्तमानवित् ।
पङ्क्तिवाद्यसहायानां देवाग्निसहितां सदा ॥

शेषाणां च प्रवेशेऽपि वास्तुं संपूज्य होमयेत् ।
अकवाटमनाच्छाद्यमच्छिद्रबलिहोमजम् ॥ २५

गृहं विश्रञ्ज्य तत्रैव विताने पदमाचरेत् ।
स्वस्तिकेऽथाग्नौ विप्रास्तु स्वे स्वे गेहे निवेशयेत् ॥

देविकेशानदेशे तु ग्रामे गेहे पूर्वं निवेशयेत् ।
यजमानानुकूलक्षेत्रराशौ वा तन्निवेशयेत् ॥

गृहमध्यपदाद्यौ तु शालाश्च महानसे ।
अनेनैव प्रकारेण तत्तद्द्वारं निवेशयेत् ॥

देवालयादौ देवेशं देवीं सह्यसमन्विताम् ।
अथवा केवलां देवीं देवेशं वाथ मण्डपे ॥

देवाग्रे चतुष्पादौ वेशयेद्वस्त्रमार्गतः ।
राजानं मौलिकादौ तु प्रधानमहिषीयुतम् ॥ ३०

प्रधानमन्त्रिसंयुक्तं सामन्ताद्यैः परावृतम् ।
अक्षरावर्णपूर्वं वा रक्षितं वा निवेशयेत् ॥

गृहमध्यपदाद्यौ तु शालाश्च महानसे ।
ब्राह्मणादिचतुर्वर्णान् क्रमेणानेन वेशयेत् ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे ग्रामगृह
विन्यासविधिर्नाम त्रयस्त्रिंशः पटलः ॥

श्लोकम् - ३२ आश्लोकम् - २२१३½

—°°—

உ

சிவமயம்.

கிராமக்கிரக விந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

கிராம முதலானவற்றின் விந்யாசமும் அதன் பிரவேச முதலானது கூறப்படுகின்றது.

கிராமக்கிரஹ விந்யாஸ விபரம்.

முதலில் காலபரீக்ஷை யாகும். இரண்டாவது தேசங்களின் நிர்ணயம். மூன்ருவது பூமிபரீக்ஷை யாகும். பிறகு நான்காவது பிரவேசிப்பதற்காகப் பலி கொடுத்தல். பிறகு ஐந்தாவது பூமியைக் கைக் கொள்ளுதல். ஆருவது உழவு செய்தல் கூறப்படுகிறது. பிறகு ஏழாவது சங்குஸ்தாபனம். எட்டாவது பதநிர்ணயமாகும். ஒன்பதாவது சூத்திர விந்யாசம். பத்தாவது தேவதாபலியாகும். பதிஞேராவது வீடு தெரு முதலானவற்றின் பேதமாக உதகரிக்கப்பட்டது. பன்னிரண்டாவது கர்ப்பவியாந்சம். பிறகு தேவர்கள் ஸ்தானம் பன்னிரண்டாவதின் முடிவில் பிராமணர் முதலானவர்களின் சங்க்யை. பிறகு பிரவேசம். அதன் முடிவில் பிராமணர்களின் பார்வையாக உதகரிக்கப்பட்டது. பிறகு பூமியின் பிரிவாக ஆகும். இவ்வாறறிந்து செய்ய வேண்டும்.

கிரகங்களின் ஆரம்பத்திற்கு முன்பு தேவர்களின் வாசநிர்ணயமானது இவ்வாறிருக்க வேண்டும். முன்னம் தேவர்களை ஸ்தாபித்து பிறகு பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். மூலஸ்தானத்தின் பாலாலயத்திற்காகக் கூறப்பட்ட விதியால் தேவர்கட்கு ஆலய நிர்ணயமாகும். மாநுடர்க்கு சாலையின் விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

உத்தமமாதி பக்ஷம்.

உத்தம பக்ஷத்திலும் மத்திம பக்ஷத்திலும் அதம பக்ஷத்திலும் தேவர்களின் கிரகம் அவ்வாறே சம்மதிக்கப்பட்டது. உத்தம பக்ஷத்தில் தேவகிரகமாகும். அதமமாயின் அப்போது மானுடர்க்கு ஆகும். அதம பாவமாவது மத்திம பக்ஷமாவது உத்தம பக்ஷமாவது முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டும், இந்தச் சமஸ்தத்தையும் முன் கூறப்பட்ட கிரமத்தாற் செய்ய வேண்டும்.

பிரவேச விதி.

கிராம முதலானவைகட்கும், மாலையைப் போன்ற கிரக முதலானவைகட்கும், விசேஷமான மண்டப முதலானவைகட்கும், மற்ற வஸ்துகட்கும் யஜமானனுடைய பிரவேசத்தையும், சமையற் செய்யுமிடத்திற் பிரவேசத்தையும் கூறப்போகின்றேன்.

எப்பொழுதும் நல்லமனதை யுடையவர்களாயும், அடக்கமுள்ளவர்களாயும், தயையோடு கூடினவர்களாயும், உறுதியான விரத முடையவர்களாயும், மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவர்களாயும், சமஸ்த சந்நாஹங்களுடன் கூடினவர்களாயும் கிராமங்கட்கு அநுகூலமான நக்ஷத்திர சக்கரத்தை யுடையவர்களாயும், தேவர் அக்நி குரு இவர்களைப் பூஜிப்பவர்களாயும், வேத வேதாங்கங்களின் தத்துவத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், வேதாத்தியனம் செய்தவர்களாயும், பிரியமான பார்வை யுள்ளவர்களாயும், ஆகம சாஸ்திரத்தைப் படித்தவர்களாயும், தரித்திர தோஷத்தால் வர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டவர்களாயும், உயர்ந்த காரியத்தில் பிரீதியுள்ளவர்களாயும், அநுஷ்டானத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயுமுள்ள அந்தணர்களை அழைத்து நிச்சயித்து, அப்போது பத்தங்கத்தை லேகனம் (யெழுதச்) செய்ய வேண்டும். அவ்விடத்தில் இராஜ்யம், கிராமம், கோத்திரம், சூத்திரம், அவர்களுக்கு இடது வலது பக்கத்திலிருக்கிற மச்சியை முதலான அடையாளம், வித்தியை, குலம், தந்தையின் நாமதேயம், நிர்மலமான சரீரம் இந்தப் பத்தும் சம்மதிக்கப்பட்டது.

சிலாதி ஸ்தாபனம்.

மூலஸ்தான கர்ப்பக்கிரகத்தில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட சிலை முதலானதிலும் தாமிரபாத்திரத்திலும் இவ்வாறு எழுதி, அப்போது சிரத்தையுடன் ஜலபூர்வமாக வஸ்துவை கொடுக்க வேண்டும்.

தானம்.

அந்தணர்களின் பொருட்டு பூமி முதலியவற்றையும், கிரகத்திற்குச் சாதனமான திரவியங்களையும், ஸ்திரீகட்கு ஆபரணத்தையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும், பாலுள்ளதாகிய பசுவையும், தாசீதாசரையும் சிரத்தையோடு கூடினவராய் அரசன் கொடுக்க வேண்டும். புண்ணிய காலத்தில் பிராமணர்கட்கு பூமியை உதகத்தோடு கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்கட்கு இஷ்டமான காலத்தில் சாதாரணமான வாக்கினுல் தத்தஞ் செய்து கொடுக்கக்கூடும். மற்ற சமஸ்தமும் ஸமஸ்த வாஸ்துவின் பிரவேசகாலத்தில் சாமானியமெனக் கூறப்பட்டது,

தானத்தில் நீக்கவேண்டுவோர்.

நிரீச்வரவாதி, கோள்சொல்லுகிறவர், குரூரமானவர், தேவர் அக்நி குரு இவர்களை நிந்திப்பவர், பலாத்காரமாக அபகரிக்கப்பட்ட பிரமசொத்தை யுடையவர், ராஜத்துரோகத்தோடு கூடினவர் இவ் வாரான அந்தணர்களை அந்த தானக்கிருத்தியத்தில் வர்ஜிக்க வேண்டும்.

உத்தமமாதி பிராமணப் பிரவெசமும் வாஸ்து பூஜையும்.

பூர்ணகும்பத்தையும் தீபங்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சுபமான தினத்தில் வேதவாக்கியத்தின் ஆசீர்வாதத்தோடு, முன் கூறினவ ரல்லாதவரான பிராமணர்களை பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். முப்பத்தாறு சங்க்கியை யுடையவர் உத்தமபக்ஷமானவராயும், இரு பத்துநான்கு சங்க்கியை யுடையவர் மத்திமபக்ஷமானவராயும், அதம பக்ஷத்தில் ஒன்று இரண்டு மூன்றும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்டவராயும் மனைவி புத்திரர்களோடு கூடினவராயும் அவ் வாறே சிவபூசை சிவாக்கிநியோடு கூடினவர்களாயுமுள்ள அந்தணர் களை முன்போல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இவற்றின் பிரவேசத்தில் வாஸ்துவை நன்ருகப் பூஜித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

துன்பத்தைத் தருமிடம்.

கதவில்லாத வீடு மறைப்பில்லாத இடம், கொடுக்கப்படாத பலியைச் சாப்பிடுதல் முதலிய கிரஹத்தில், பிரிதியுடன் பிரவேசித் தால் ஆபத்திற்கு இடம். இவற்றை நீக்க வேண்டும்.

விசேஷ பிரவேச விதி.

தன்சக்திக்குத் தக்கபடி அந்தணர்களைத் தம்தம் வீட்டில் பிர வேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். தேவர்கள் மானுடர்களின் பாகமாகிய வீட்டில் முன்பாகப் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். யஜமானனுக்கு அநுகூலமான ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலாவது ராசியிலாவது அந்த வாஸ்துவை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், வீடு மண்டபம் மலையினுச்சி முதலானவற்றில், சாலைகளில் பாகசாலையில் இந்த முறையினலேயே அதன் யஜமானனைப் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

தேவாலய முதலானவற்றில் பரமசிவத்தையும், சுப்ரமணிய ரோடு கூடின பார்வதியையும் அவ்வாறன்றி கேவலம் தேவியையா வது பரமசிவத்தையாவது, பார்வதி பரமேசுரர்கட்கு அவயமாகிய கிரக முதலானவற்றில் ஸ்தாபிக்க. அல்லது மண்டபத்திலாவது கிழக்கு மார்க்கமாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

மாளிகை முதலானவற்றில் ராஜாவை முதற் பட்டஸ்திரீயுடன் கூடவும், பிரதானமான மந்திரியுடனும், மற்ற மந்திரி முதலானவர் களுடனும், சூழப்பட்டவராகவும், அங்குரார்ப்பணத்தோடு கூடின தாகவாவது அஃதில்லாமலாவது பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும். வீடு மண்டபம் கூடம் முதலானவற்றின் பிரவேசத்திலும், சாலைகளிலும் பாகசாலையிலும் பிராமணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களையும் இந்த மார்க்கத்தால் பிரவேசிப்பிக்க வேண்டும்.

முப்பத்துமூன்ருவது – கிராமக்கிரஹ விந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

வாஸ்துசாந்திவிதி: ॥

வாஸ்துசாந்திவிதிம் வக்ஷ்யே க்ராமாதீனாம் ஸமாஸத: ।
வாஸ்துதோஷசமனம் நாம ஸர்வதோஷவிநாசனம் ॥
ஜீர்ணோத்தாரே நவீகாரே ப்ரவேசே ப்ரதிஷ்டே ததைவ ச ।
வாயுர்நிஜஸம்பாதே ந்ருபசோராதிபாதகே ॥
தக்ஷிணாவர்த்தகே ச ப்ராகாரச்சேதனே ததா ச ।
ந்ருத்தநாதிரோகே ச ரக்தஸ்ராவணிர்க்கமே ॥
ப்ராகாரபரிவாரேஷு தேவதாமூர்த்திஸ்தாபனே ।
யஜமானஸ்ய சைவ ஹீனலக்ஷணவாஸ்துகே ॥
க்ராமே ஸந்தே ததா நஷ்டே ப்ராதிகூல்யே ததைவ ச ॥
க்ராமஹீனஹ்ருதே தோஷே வ்யாதிசோரபயேஷு ச ॥ ௫
உத்பாதே துர்நிமித்தே ச ஸர்வதோஷாபனுத்தயே ।
வாஸ்துசமனம் கர்த்தவ்யம் ஸர்வ விசக்ஷணை: ॥
சக்ராத்யஸ்த்ரிதே வாபி வித்யாஸாத்யவிவர்ஜிதே ।
அந்யேஷாம் ஸம்ஸ்பர்சே சூத்ரதேவாலயேஷு ச ॥
ஹரோத்பூதே ச ஸம்ப்ராப்தே த்வித்யே சாஸ்த்ரசோதிதே ।
ப்ராயஸ்சித்தம் விசேஷேண வக்ஷ்யே காரணிகம் ததா ॥

[illegible]

[illegible]

வா - 1 வாரெ

ஊர்த்வஸ்தூபஸ்தம்பாத்ய விஸ்தாரம் லோபிதம் சைவ ।
கூபமேவ வா வர்ஷ பீடாதிஷு ஜலம் ஸர்வம் பஹி:
க்ஷிபேத் ।

ஸஹஸ்ர ஸங்கம் ததஞ்ச வா ஸதஸங்க்யாஹுதிகம் ததா வா ।
ஸப்தவாரம் ததா நிக்ஷிப்ய ஶாந்திஹோமம் ததா காரயேத் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே வாஸ்துஶாந்திவிதி
படலோ த்வாத்ரிம்ஶத்தம: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௩௩ ஆ. ஶ்லோகம் - ௨௨௪௩½

— :: —

உ

சிவமயம்.

வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்த்ரிகை.

வாஸ்துசாந்தி விதியைக் கூறப்போகின்றேன். வாஸ்து சாந்தியானது கிராம முதலானவைகட்குச் சுபத்தைத்தரும். சகல குற்றங்களையும் போக்கும்.

வாஸ்துசாந்தி யியற்றுங்காலம்.

ஜீர்ணோத்தாரம் செய்வதிலும் புதிதாகச் செய்வதிலும் சேதாரமாவதிலும் அவ்வாறே பின்னமாவதிலும், காற்று ஜலம் நெருப்பு இவற்றின் உபத்திரவத்திலும், அரசன் திருடர் முதலானவரின் உபத்திரவத்திலும், தெற்கு மேற்கு விருத்தியிலும், கிழக்கு வடக்குச் சேதத்திலும், அளவின் தாழ்வு உயர்விலும், துவாரத்தின் வெளிவருவதைப் பேதிப்பதிலும், பிராகாரம் தாழ்ப்பாள் இவற்றைப் பேதிப்பதிலும், தேவாலயங்களைச் செய்வதிலும், இதரமான யஜமானன் விஷயத்திலும், குறைந்த லக்ஷணமுள்ள வாஸ்துவை யுடைய விடத்திலும், ஒன்றுமில்லாத விடத்திலும், அவ்வாறே நஷ்டமான விடத்திலும், அவ்வாறே பிரதிலோமாநுலோம சம்பந்தத்திலும், அபிசாரக நிமித்தமான குற்றத்திலும், வியாதி அகால மரணம் இவற்றினு லுண்டான பயத்திலும், உற்பாத காலத்திலும் அவசகுன காலத்திலும் ஸமஸ்த தோஷங்களையும் போக்குவதற்காக வித்துவானானவன் உடனே வாஸ்து சாந்தியைச் செய்ய வேண்டும்.

கோணலான வீதியுடன் கூடினதானாலும், விந்யாச முதலானவை யில்லாவிடினும், மற்ற சுபத்தோடு கூடின காலங்களிலும், கிரக தேவாலயங்களிலும், மிக ஆச்சரியமான சங்கதி நேரிடினும், மூன்றுவிதமான உத்தம மத்திம அதமாதி காரியம் நேரிடினும் விசேஷமாகக் கூறப்போகிற இந்தப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துசாந்தி கிரியை.

பிறகு சிவப்பிராமணராகிய ஆசாரியர் நிர்மலமான புத்தியை யுடையவராயும் ஸ்நானம் செய்தவராயும் தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும், ஸமஸ்தமான வாஸ்துவின் அங்கமான தேவதைகளையும அவ்வாறே மற்றத் தேவர்களையும் அந்தந்தச் சாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தாற் சாத்திரப்படிப் பூஜித்து, வாஸ்துவின் மத்தியிலாவது வேறான மனோரம்யமான விடத்திலாவது தர்ப்பை மாலை முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் சமஸ்த அலங்காரத்தோடு கூடினதாயுமுள்ள வேதிகையைச் செய்ய வேண்டும்.

மேற்குத் திக்கிலாவது கிழக்குத் திக்கிலாவது தெற்குத் திக்கிலாவது வடக்குத் திக்கிலாவது அதன் மத்தியிலாவது தண்டமாத்திரப் பிரமாணத்தால் ஐந்தங்குல வுயரமுள்ளதாகிய வேதிகையையும், அந்த வேதிகையில், மாவில் நனைக்கப்பட்ட சூத்திரத்தாற் பதங்களையும் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து பதவிந்யாசம்.

பதின்மூன்று பதங்களாவது இருபத்தைந்து பதங்களாவது முப்பத்தாறு பதங்களாவது நாற்பத்தொன்பது பதங்களாவது அறுபத்துநான்கு பதங்களாவது சூத்திர வர்க்கத்திற் கூறப்பட்ட பதமாவது இவைகளுக்கு வேறாக யோக்கியமுள்ள வொன்றையாவது, வாஸ்து சாத்திரத்தை நன்றாக உணர்ந்தவர் விந்யசிக்க வேண்டும்.

வாஸ்து ஹோமம்.

நெற்களால் மேடை செய்து, எள்ளோடு கூடின அமுதுகளாலும், பொரி தர்ப்பைகளோடு கூடினதும் புஷ்பங்களோடு கூடினதுமாயுள்ள சருவை அவ்விடத்தில் ஸ்தாபித்து நெய்யால் அபிகாரஞ் செய்து, இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து வஸ்திரத்தாலும் நல்ல தர்ப்பங்களாலும் ஆச்சாதனம் செய்து, வேதிகைக்கு மேற்குத் திக்கில் குண்டத்தை மூன்று மேகலையுடன் நாற்சதுரமான ஹஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயும் ஒன்பது அங்குலம் வுயரமாயும் செய்து, அவ்விடத்தில் அக்கினியைக் கொணர்ந்து அக்நிகாரியத்திற் கூறப்பட்ட

மார்க்கத்தாற் சமித்து நெய் அவிசுகளாலும் யவை கருமைநிற எள்ளு களாலும், தேன் நெய் பால்களோடு கூடினதாலும், அறுகினுலும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

பஞ்சப் பிரம மந்திரம் சிவாங்க மந்திரங்களாலும் சிவமந்திர பூர்வமான வித்தியாங்கங்களாலும் அகோர மந்திரத்தாலும், நூருவது அதிற்பாதியாவதும், முன்கூறினதான திரவியங்களால் ஐந்து முறையும், அறுகு ஹோமம் யமனே ஜெயித்ததாக நூற்றெட்டும் ஆகும். பிறகு பூர்ணுகுதியைச் செய்து வாஸ்து தேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஆவாகனம்.

பதங்களிற் கூர்ச்சத்தை வைத்து ஆவாகன முதலானதைச் செய்ய வேண்டும். முன்பாகப் பிரமதேவரைப் பூஜித்துப் பிறகு சகலர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வயது நிறைந்தவளாயும் பிராமண ஜாதியிற் பிறந்தவளாயும் சமஸ்த லக்ஷணங்களாற் சம்பூர்ண மானவளாயும் அநேகமான ஆபரணங்களாற் பூஷிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தவளாயும் வெளுத்த புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும் வெளுத்த மேல்வஸ்திரத்தை யுடைய வளாயும் வுள்ள கன்னிகையை அன்னமுதலான வற்ருற் சுகமாகப் பூஜித்து, அந்தக் கன்னிகைக்குத் தாம்பூலத்துடன் பலிதிரவியங்களை யும் கொடுத்து அவளுடைய கையிற் குருவானவர் அப்போது பலி பாத்திரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலியும் தர்ப்பணமும்.

ஐந்தவயவங்களிற் பூஷணங்களோடு கூடினவரும், கிரீடத்தோடு கூடினவரும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவரும் நூதன வஸ்திரத்தோடு கூடினவருமான சிவத்வஜர் பலி கொடுத்து சிவத் தியானம் செய்ய வேண்டும். தேன் நெய் தயிர் இவற்ருேடு கூடினதாயும், சுத்தான்னத்தைச் சமஸ்த திரவியத்தோடு கூடினதாயும் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராம பலியை யிரவில் தேவாலயம் ராஜகிரகம் முதலானவற்றில் யதேஷ்டமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நாற்கோண குண்டத்தில் வாஸ்துதேவர்களின் தர்ப்பணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

தக்ஷிணை.

பிறகு ஆசாரியர் முதலானவரிடத்தில் முறையே தக்ஷிணையைக் கொடுப்பிக்க வேண்டும். அதமபக்ஷம் ஐந்து வராகனும், மத்திம பக்ஷம் பத்துவராகனும், உத்தம பக்ஷம் பதினைந்து வராகனும் ஆசாரியருக்கு தக்ஷிணையாக கூறப்பட்டது.

சாந்தி யியற்ற வேண்டுவன.

அக்கிரஹார முதலானவற்றிலும் தேவாலயத்திலும், ராஜாக்களுடையதும் பிராம்மணர்களுடையதும் வைசியர்களுடையதும் சூத்திரர்களுடையதுமான இருப்பிடத்திலும், மண்டப முதலானவற்றிலும், சண்டாளர் முதலானவரால் வாசம் செய்யப்பட்ட விடத்திலும், அவர் பிறப்பிறப்பிடத்திலும், அசுரர் முதலானவரால் தூஷிக்கப்பட்ட விடத்திலும் இந்த விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

கிணற்றிலாவது குளத்திலாவது எல்லா ஜலத்தையும் புறம்பாக இறைத்துப் போட வேண்டும். அல்லது ஆயிரம் குட தீர்த்தமாவது நூறு குட தீர்த்தமாவது இறைக்க வேண்டும். பஞ்சகவ்யத்தை வைத்து சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்விக்க வேண்டும்.

முப்பத்துநான்காவது – வாஸ்துசாந்திவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

——:0:——

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌵𑌂𑌶𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

✻𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾 𑌓𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௧௦

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍀𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌤𑍌 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௫

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

✻ 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃

𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌚
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌸𑌾𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥ [𑌨𑌾𑌹𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌸𑍁𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑌵𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௨௦

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 ।

𑌗𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍋𑌡𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௫

𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌂𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥

𑌆𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌕𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।

𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । ௩௦

पादोनं सवर्धनं च शिवमेवापि विधीयते ।
पूर्वापरानीत्वा वा शिवान्तं परिकल्पयेत् ॥
कर्णान्तं सवर्धनं च स्तम्भव्यासः प्रकीर्तितः ।
पादविष्कम्भमानेन त्रिगुणादिनवांशकम् ॥
भित्तिविष्कम्भ उत्सेधो द्व्यङ्गुलेनाथवा नयेत् ।
अष्टाङ्गुलं समारभ्य द्व्यङ्गुलविवर्धनात् ॥
त्रिहस्तान्तं च विस्तारो भित्तीनां परिकीर्तितः ।
दण्डभित्तेरिष्टाङ्गुलोर्ध्वे पादाधारमहीनकम् ॥
कर्णान्तान्तरिका वापि नान्तरा वा हस्तसमाः ।
शालैका द्विदण्डाढ्या त्रिशाला तद्वदेव तु ॥ २५
तत्त्रयेण त्रिशाला स्याच्चतुश्शाला च तच्चतुः ।
सप्तभिस्सप्तशाला स्यात् स्वेदसन्ध्या प्रकीर्तिताः ॥
विस्तारे चैकहस्तादि पञ्चाशद्धस्तकावधि ।
आयामेऽपि तथा व्यासाच्छतान्तं परिकल्पयेत् ।
आलाभे सर्वहस्तानां पूर्वादि वा विशेषतः ।
एकद्वित्रिचतुष्पञ्चषट्सप्ताष्टनवसंयुताः ॥
पृष्ठे पार्श्वे तथैव स्यात् सिष्टे देशे यथा
पादः ।
पूर्वपश्चायतं च आयामं सदैव प्रकल्पयेत् ।
ऐक्यं च प्राङ्गणं कार्यं विशालैकपङ्क्तिकम् ।
ऊर्ध्वपङ्क्तिं विन्यस्य तु त्रिपङ्क्तिकं तथैव तु ॥ ३०
आयामे चैकपङ्क्त्यादि त्रिगुणान्तं विशालता ।
एवं बाह्याङ्गणं कार्यं सर्वतस्तच्च नवा ॥
द्विशं वापि प्रकर्तव्यं त्रिगुणं पूर्ववर्णितम् ।
बाह्ये पर्यन्तं वापि विवरं वा प्रकल्पयेत् ॥
एकपङ्क्तिविशालादि पादपादविवर्जितः ।
पञ्चशालावसानान्तं शालाविस्तार इष्यते ।

पूर्वाधारविशालं च तद्वदेव प्रकल्पयेत् ।
आयामः पूर्वाधारेण समो वा पादवर्जितः ॥
अन्तरेण तथैवं स्यात् कर्णिकाधारयुक्तकः ।
गर्भालयान्कर्णकं कभित्त्यर्धव्यपाश्रितम् ॥ ३५
दक्षिणे नैर्ऋतिभित्तौ वा गर्भालयानं प्रकीर्तितम् ।
अथवा ब्रह्मभित्तौ वा गर्भालयानं विधीयते ॥
कभित्तेर्दक्षिणे भागे स्थापिताव्यासः प्रशस्यते ।
उत्तरे राष्ट्रविस्तारं तद्गृहिण्या गृहं भवेत् ॥
कभित्तौ गृहमध्ये तु द्वारयुग्मं कवाटा[1] विशिष्यते ।
नवशाले गृहे तत्र दक्षिणे पञ्चशालकम् ॥
षट्शाले त्रयं त्यक्त्वा शेषं द्वारं विधीयते ।
ईशे द्वारमेवं स्यान्नन्द्यावर्ते च तु ॥
अन्तर्द्वारं च वा कार्यं शेषापार्श्वयोस्तथा ।
भित्तिव्यासेऽष्टभागं तु बाह्ये बाह्यशरांशकम् ॥
पादस्य शेषः पादशेषस्तु विधीयते ।
भित्तिशेषं तयोर्मध्ये पादशेषं च वा भवेत् ।
कोणं च शेषं स्थानं त्यक्त्वा पार्श्वयोर्भवेत् ।
कोणात्तृतीयभागे तु जलनिर्गम इष्यते ॥
गृहवक्षसि शेषे च पार्श्वयोर्विधीयते ।
सर्वत्रैव शेषे च द्वारमार्गो विधीयते ॥
हस्तहस्तसमुच्चार्यानि नराणां पादसम्मिता ।
देवानां त्रिपदं ग्राह्यं शेषद्वारं तु देवतये ॥
कर्णागारादिशेषं च पादवर्ज्यस्य दक्षिणे ।
रुद्रात्तथा नन्दपादान्ते पञ्चाङ्गुलदिगन्तकः ॥ ४०

पा - 1 विशेषतः

वास्तोर्यज्ञार्घ्यं पूर्वं दक्षिणपार्श्वतः क्रमशः ।
यदन्यत्र प्राक् प्रसादाः पूर्वभागादिवास्तुकाः ॥
एकैकांशप्रमाणस्तु स्तम्भस्थानकर्णिकाः ।
गृहाणां वीथ्यपरांशे भित्तिर्वीथिः स्मृता ॥
एवं चतुर्गृहं प्रोक्तं सामान्यं कल्पयेत्ततः ।
एतस्वल्पं तु सामान्यं सार्वान्तिकं कथ्यते ॥
देवतानां द्विजातीनां वाणिजानां शूद्रकः ।
हस्त्यश्वादिवाहनानां शालादिगेहेषु ॥
देवानां पार्वतीनां च नृत्तशालादिकेषु च ।
एकशाला प्रशस्ता शालायां वेश्मानां नराणाम् ॥ ३०
जातयो मण्डपादीनां सर्वेषां त्रिशालादीनाम् ।
सामान्यविषये कर्तव्या वास्तवं प्रयोजयेत् ॥
ऊर्ध्वं पट्टिकां स्तम्भं पञ्चदशाङ्गुलम् ।
प्रयाणसामान्यं गृहस्थानं विधीयते ॥
स्थाप्यावासस्य विन्यासं शिवालयस्य तु ।
पृथ्वीमार्गात्परं पाद्यं वास्तुपार्श्वे स्थितम् ॥
वास्त्वाद्यर्थं चैव बहिर्द्वारं विशेषतः ।
सर्वतः कार्यमूर्ध्वं गृहाद्यावस्थितम् ॥
गृहस्थिताग्राग्रं यथोक्तावान्तरं भवेत् ।
प्राकारवास्तुविन्यासं पूर्वमीशस्थं तथा वा ॥
क्रमशः कर्तव्यं कर्णकूटं यथाविधि ।
कर्णकूटविहीनं वा पादैर्वास्तुवशात् ॥
मध्यमं चाङ्गणस्थानं पङ्क्तिं तं वा ।
सहस्रकर्णकं वापि केवलं वा जयस्थम् ॥
ऊर्ध्वं पुरुषितिति प्रोक्ता वास्तुना च निवेशयेत् ।
प्रयाणविन्यासं पूर्वादिभागेऽपि विवर्जयेत् ॥

स्थापितावासं विधायैवं रक्षं कर्तव्यं ततः ।
पूर्वादिभागे यावत्तथा पूर्ववत्तथा ॥
अथवा सर्वसामान्यं पूर्वादिभागेन चैव वा ।
ऊर्ध्वं पुरुषितिति प्रोक्ता द्वितीयं प्रमाणद्विजाः ॥ ४०
चतुरश्रासमं तत्र तथा पुरुषितिवृत्ते
सा पुरुषिर्णवाराय पूर्वभागे विपरीता ॥
तथा स्वस्थाने कर्तव्या यथाक्रमं तथा ।
मानं ततोऽपि विन्यासः परिवर्तते ॥
चतुष्कोणे चतुष्कं तदिष्टाग्नेण निर्दिशेत् ।
चतुर्भागं मध्यमं स्यात् पृथ्वीं वास्तुमानं प्रकीर्तितम् ॥
कर्णकूटं पुरुषैर्युक्तं सामान्यं पृथ्वीमानं यथा ।
पार्श्वयोर्द्वयोर्वैव चतुर्भागादिविस्तरात् ॥
वज्रादितलं कार्यं कर्णकूटस्योपरि ।
प्रयाणवास्तुसंस्थं कर्णकूटस्य चतुष्कं प्रयोजयेत् ॥ ४५
तयोः पुरुषं च पार्श्वस्य पुरुषे तथा द्वितीयाङ्गिका ।
पृथ्वीमानं तस्य तदन्तर्गतम् ॥
सर्वमानसंयुक्तं द्वितलोपेतं यत् ।
कर्णसंस्थं सङ्ख्यात्मं प्रमाणेनैकेन वास्तुम् ॥
पार्श्वयोर्द्वयोर्वैव वामं सामान्यवास्तुः ।
तथा प्रयाणसामान्यं स्वर्णवास्तुमानेन पार्श्वयोः ॥
कर्णकूटसामान्यं पूर्वभागे विशेषतः ।
भागद्वयं विनिर्दिष्टं भागद्वयविशालतः ॥
सर्वानन्तसामान्यं षट्कं पार्श्वयोर्बहिः ।
चतुरश्रावसानाग्रं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥ ५०

𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮௫

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௯௦

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍋𑌰𑌣𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௯௫

𑌸𑌦𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌲𑌾𑌭𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌦𑍇 ॥ ௧௦௦

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌵𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌸𑌾𑌵𑌯𑌭𑌾𑌗𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௦௫

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌓𑌜𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌕𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌸𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌏𑌕𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௧௦

𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌤𑍁 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 ।
𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑍂𑌲𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌶𑌭𑌾𑌗𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௧௫

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌤𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇 𑌚 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௧௨௦

𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌮𑌾𑌲𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌤𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇 ॥

𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌲𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌤𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ ௧௨௫

𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌟𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥ ௧௩௦

प्राङ्मण्डपं प्रपानं स्यात्प्राग्वामण्डपके ज्वरः ।
दक्षिणे जयदं राज्ञां नैरृते शिवभवस्तुनम् ।
प्रतीच्यां चतुर्द्वित्र्यर्थः वस्त्रोत्तरतो धृतिः ।
उदीच्यां कोशवृद्धिस्स्यादीशाने शरणं ध्रुवम् ॥
सभद्रा शिवा कायमार्द्राजया द्विदीप्तम् ।
देवानामनृजाति नामापि योग्यं सनातनम् ॥
शालाहारे देवतानां व्ययं व्ययविहीनके ।
कालहस्तेऽथ कालहस्ते पूर्वपेटकहेमहवेत् ॥
वेष्टे वृषभे वारुण्यं सिंहकाहले ।
त्यायां वृषगे सौम्यं नैऋतन्तु सुतस्थयम् ॥ १६५
भागस्यश्चित्सि वेश्म नैऋताद्भारतं सदा ।
यदि कार्यानृहृहं तत्र वस्ने तत्र विनश्यति ॥
सम्पत्त्यायाने कृतं वेश्म तत्र गृहं वीक्ष्येत ध्रुवम् ।
अष्टौ च गृहक्षेत्रं स्थापितं नाशितं भवेत् ॥
शनैश्चरे च संप्राप्ते क्षाहीयं तत्र वासिनाम् ।
जीवस्थाने गृहक्षेत्रं पवित्रं संपत्करं भवेत् ॥
शुक्रक्षेत्रे कृतं वेश्म नित्यं कल्याणदायकम् ।
बायस्य पादं सौख्यं सुतः पारिषदे नृपः ॥
कार्यार्थी वस्त्रवं पापि दैवं राशौ मृयं भवेत् ।
अंशकाधिष्ठे विज्ञेयमेवं ज्ञात्वा समाचरेत् ॥ १७०
तथैव प्राकारेण स्थापयेत्पश्चिमादिकान् ।
छायायां विहितं वेश्म शिरोदेशे वामयस्य वा ॥
पायितं च नदीस्रोतसा च शोकावहं भवेत् ।
छिद्रे छिद्रे यथा नष्टं नदीतटदिक्ते गृहे ॥
अभ्यासः कारवीरश्च नद्यावर्तश्च किंशुकः ।
अर्कः कापालकश्चैव षड्भैते गृहनाशनाः ॥

पापः पादिरश्चैव पक्षश्चित्तावटस्तथा ।
गृहे न वर्जनीयास्स्युर्गुल्मादयश्च शाखिनः ॥
सदापादितं पार्श्व पश्चैव कृत्स्नं यदि ।
पुत्रपौत्रादिकं सर्वं त्यक्त्वा गृहं विनाशनम् ॥ १७५
प्राक्पृष्ठितं च शयनं दोषदं दक्षिणादिकम् ।
अपरे पादं च नैष्टं स्यात् नोदक् प्राक्शिरो भवेत् ॥
भोजनं स्नानमाचम्य स्नानं च तथैव च ।
स्नानशालागृहद्वारं नैव कार्यं शयनादिभिः ॥
सकाराधोगृहं कर्तुं यदि कार्यं अप्रयत्नतः ।
ये ये वारणयोग्ये ते शाले कार्ये स्वतन्त्रतः ॥
कोणशालां तु कृत्वा तु वस्थानं विनश्यति ।
द्विजगेहस्य वास्तुं तु पूर्वाग्रं परिकल्पयेत् ॥
याम्याग्रं क्षत्रियाणां तु पश्चिमाग्रं विशां भवेत् ।
शूद्राणामुत्तरं स्याद्वेष वंशाग्रको विधिः ॥
द्विजक्षत्रियवैश्यानां पादुकाः परिकीर्तिताः ।
शूद्राणामनुजातीनामपि स्थलं प्रशस्यते ॥
पदं पादं चैव शक्तिः स्याच्छिलाराजपोतः ।
सिंहासनः विशितं चैव ऋषिको वेश्मपादपः ॥
राजादनं च निम्बश्च सिंहासनः विशितं तथा वा ।
शूद्राणां स्तंभयोग्यं स्यात्स्वकारावसम् योग्यकाः ॥
महाकारं चतुर्भागं चतुष्काष्ठं तथा वा ।
पादवास इति प्रोक्तो महावास्तु कारात्तु वा ॥
पावको विपरीतः स्थानस्थानकल्पतोऽसंख्यया ।
सर्वेषामपि गेहानां स्थलविस्तार उच्यते ॥ १८५

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌚 [1] 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌚𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௬௯

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾 1 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑌮𑍍

𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌮𑍃𑌶𑍇 ।

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌨𑌨
𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌰𑌯𑌃 ॥ ௧௭௦

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃 ।
𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌗𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌭𑍋𑌗𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍀 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑍁 ॥ ௧௭௫

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌰𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥

चैत्यानां तथा वा तत्र वारणाश्वादिकालयः ।
शेषाणां च वायव्याग्नेयस्थानं यथालयः ॥ ३०

नित्ये प्रतिष्ठिकार्यं स्याद्दैत्यानां याम्यदक्षिणे ।
काञ्चवर्णयोः पात्रं प्रागुदक्षिणि विन्यसेत् ।

ईशान्ये केशवे वा च श्रीमुखे सविशेषतः ।
ईशान्यां शान्तिनायकं प्रेताणां च सवितृके ॥

विश्वकर्मणं वरुणं वायौ वैश्रवणे ।
क्षेत्रपालं विद्याधरं चैव वा भवेत् ॥

वितये वा नरप्रेष्ये वित्रक्षकवारिके पदे ।
शूद्रे च पुष्पदन्ते च भृशाख्ये गृहक्षिप्रके ॥

क्षत्रिये तु कोशस्थानं मुख्यभल्लाटे दिवि ।
स्कन्दं तु वैश्रवणांश्च वैष्णवं च दिवाकरे ॥ ३५

भृङ्गराजे मृगे चैव वित्रक्षवारिके पदे ।
कनिष्ठामध्यमे स्यात् तन्त्रावसरमण्डपम् ॥

वाहनं भल्लाटेन्द्रे स्यात्कवासरमार्गे च वारुणे ।
कवाटे यान्यावसथ्याधिपायुधभृङ्गराजके ॥

वित्रवासस्थाने शिवे शोषे वोषणवं वा भवेत् ।
मुख्ये कोशगृहं स्याच्छाङ्गधरे पुष्पदन्ते वा ॥

जयन्ते चावकाशे च पर्जन्ये च शिवे कृत्रिमः ।
विष्णुतत्त्वमयं चैव कुबेरे चैव गृहं भवेत् ॥

सवित्रादिषु क्षितिपालं सवर्णं च कोशनवम् ।
वितथे वाणिज्ये सावित्रे भोजनागारं च वा ॥ ४०

[1] पूर्वम् सत्रं गोपुरं दक्षिणे भवेत् प्रासादकोणकम् ।
सर्वे द्वारेषु कर्तव्यं प्रागादिषु प्रदक्षिणात् ।

पा ० । पूर्व

वाहनाद्युपरि च सर्वे तिथिषु वा विशेषतः ।
पूर्वोत्तरमार्गं च तत्र मध्ये सपृष्ठे ॥

पद्मसिंहासनवितानां कर्तव्यं ...
तीव्रश्च ... हृदयसूत्रे ... ॥

वृत्तवद्धं तत्र सायंकाले नयनं च हृदये च ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे शालालक्षणविधिर्नाम चतुस्त्रिंशः पटलः ॥

ஶ்லோகம் - ௧௬௩½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௨௬௫௦

— :: —

௨

சிவமயம்.

சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு உயர்ந்ததான சாலைகளின் இலக்கணத்தைக் கூறப் போகின்றேன். தேவர்கட்கும் பிராமணர்கட்கும் விசேஷமாக அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் சூத்திரஜாதியருக்கும் வாசயோக்ய மாக அந்தச் சாலைகள் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

சாலையின் அளவும் பெயரும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஏழு பத்து சாலைகள் கூறப் பட்டன. அதற்குமேல் மும்மூன்று விருத்தி செய்து எவ்வளவு இஷ்டமோ அவ்வளவு கிரகிக்கலாம். அவையே யாதுகாரணத்தால் மாலையைப் போல் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால் மாலிகை யெனக் கூறப்பட்டன. அளவைப் பிரமாணமோ வென்றால், இருவகையாகக் கூறப்பட்டது. முழத்தின் பாகத்தின் வசமாக அரை முழம் ஆரம்பித்து மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து நூற்றெட்டுச் சங்க்யை எவ்வளவோ அவ்வளவுவரை முழங்களின் விஸ்தாரம் சம்மதிக்கப்பட்டது. அரைமுழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து ஒன்றரைமுழ அகலம் வரை சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு முழத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு முழத்தின் பிரமாணத்தால் ஒன்பது முழம் வரை விஸ்தாரமானது பக்திகளாகக் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்திலிருந்து இரண்டரை யங்குலமுதல் இரட்டிப்பு முடிவை யுடையதாயும், சமமான நிகளத்தை யுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். ஒரு முழ பாகம் விசாலத்திலிருந்து அரைமுழமாக விருத்தி செய்தல்

வேண்டும். விசாலத்தைப் பார்க்கிலும் மூன்றுபங்கு பிரமாணமாக நிகளம் சம்மதிக்கப்பட்டது. விசாலத்திலும் நிகளத்திலும் வைக்கப் பட்டதான அந்தச் சகலமான பக்திகள் பிரமாணத்தால் விஷமமானுல் ஒற்றைப்படையில் இஷ்டம் போலாகும். விஸ்தாரத்திலும் நிகளத் திலும் இரட்டையான சங்கியைகளும் ஒற்றைச் சங்கியைகளும் பக்தி களாகக் கூறப்பட்டன.

ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! பக்தியின் உள்ளளவைப் பிரமாண மாவது. அவ்வாறன்றி பக்தியின் புறம்பான பாகமாவது, பக்தியின் நடுப் பிரமாணமாவது அதின் காற்பாகத்திலாவது அவ்வாறேயாகும். தேவர்களுக்கும் பிராமாணர்களுக்கும் நற்சதுரமாயிருத்தல் வேண்டும். அரசர்கட்கும் அவ்வாறே கூறப்பட்டது. மற்ற வைசிய சூத்திரர்கட்கு நிகளகோணமுள்ளது. யாதொரு க்ஷத்திரிய வைசியருக்குக் கூறினதைப் பார்க்கிலும் வித்தியாசமாக இருப்பதால், குறைந்த பிரமாணம் உயர்ந்தவர்கட்கு கூறப்படவில்லை.

விசாலத்தோடு சமமான உயரமும், காற்பாகத்தோடு கூடின தாவது, இவ்லாவிடில் அரைப்பாகத்தோடு கூடினதாவது, காற் பாகம் குறைவாக இரட்டிப்பாவது நிகளம் இரட்டிப்பு அல்லது சம மாகவும், கூறப்போகின்ற காற்பாக விசாலங்களால் கிரமப்படி செய்ய வேண்டும்.

ஆயாதி.

ஆயாதி சம்பத்திற்காக அகலத்திலும் நிகளத்திலும் அவ்வாறே உயரத்திலும் முழங்களின் சம்பூர்ணத்தை நன்றாக அடைவிப்பிக்க வேண்டும். கேவலம் விசாலத்திலிருந்தாவது, அல்லது நிகளத் திலிருந்தாவது, அவ்வாறே உயரத்திலிருந்தாவது, அகல நிகளத்தின் சேர்க்கையி லிருந்தாவது ஆய முதலானவை கிரகிக்கப்பட வேண்டும்.

அந்த ஆய முதலானவை எட்டு மூன்று மூன்று எட்டில் பெருக்கி, எட்டு பதினன்கு பன்னிரண்டு இருபத்தேழில் பங்கிட வேண்டும். மிகுதியா யிருப்பது ஆயமும் வியயமும் யோநியும் நக்ஷத்திரமும் ஆகும். திதியானது முப்பதாலும் வாரமானது ஏழாலும் அடையக் கூடும். ஆயாதிகளை வேறு விதத்தாலும் கொள்ளக் கூடும். நிகளத்தை நிகளமாகவும் அகலத்தை அகலமாக வும் அல்லது அகலநிகளங்களை கூட்டி நிகளமாக வேறும் கொள்க. எட்டு ஒன்பது மூன்று எட்டு ஒன்பது ஒன்பதில் பெருக்க வேண் டும். பன்னிரண்டு பத்து எட்டு இருபத்தேழு ஏழு ஒன்பதில் முறையே பாகிக்க வேண்டும். ஆய முதலானது முன்போற் கூறப் பட்டது. ஆயத்தி னதிகம் சுபத்தைத் தரும். எவ்வாறு யஜமான

னுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தோடாவது நாமநக்ஷத்திரத்தோடாவது அநுகூலம் உண்டாகுமோ அவ்வாறு பரீக்ஷித்துச் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்து.

வாஸ்துவானது சகல அநுகூலமும் எவ்விடத்திலும் யாது காரணத்தால் கிடைக்கப்படுகிறதில்லையோ, அந்தக் காரணத்தால் எவ்வாறு அற்பதோஷம் உண்டாகாதோ அவ்வாறு விசேஷ குணமாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

சாலாங்கம்.

வசிக்குமிடம் ஸ்தம்பங்கள் விஸ்தாரம் கர்ணசூத்திரஸ்தானம் சிகரம் ஸ்தூபி இவை சாலையின் அங்கமெனக் கூறப்படுகிறது. யஜ மானனுடைய முழந்தாள் வரையிலாவது, நாபி வரையிலாவது, இருதயம் வரையிலாவது, கண்டம் வரையிலாவது, சிரசுவரை யிலாவது, பாதத்திற் பாதியாவது மூன்று பாகமாகவும் மூன்று முதற் பதினறு பாகங்கள் வரையும் கூறப்பட்ட அளவின் பிரமாணத் திற்கு அதிகமாவது அதிஷ்டானத்தின் பிரமாணம் ஆகும்.

பிறகு பாதத்தின் அந்த அளவைக் கூறப்படுகிறது. ஒன்றரை முழம் முதல் மும்மூன்றங்குலமாக விருத்தி செய்து ஒன்பது முழப் பிரமாணம் முடிவாக ஸ்தம்பத்தின் உயரங்கள் கூறப்பட்டன. மூன் றங்குல மாரம்பித்து அரையங்குலமாக விருத்தி செய்து முப்பதங்குல முடிவாகப் பாதவிஸ்தாரங்கள் கூறப்பட்டன. நான்கு அம்சமுதல் பதினறு அம்சம் வரை விதியைத் தவருமல் பாகித்து, ஓர் பாகத் தால் குறைவானது பாதத்தின் முன்பாகத்தின் விசாலமாகும். இவ் வாறு மேன்மேலாகப் பாதங்களின் அகல நிகளங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும். பிரஸ்தர மென்பது பாதநிகளத்தின் அரையடியள விஞற் செய்ய வேண்டும். புத்திமான் அந்த அளவை ஒன்பது விதமாகச் செய்து, ஒன்று முதல் நான்கு பாகத்திஞற் குறைவாக வாவது அதிகமாகவாவது பிரஸ்தரத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். பிரஸ்தர விதியிற் சொல்லப்மட்ட பிரமாணம் சமஸ்தமும் கண்ட ஸ்தானத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. பாதஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் சிகரஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுகிறது. துருவ நக்ஷத்திரத்தின் விதியின் ஏற்பாட்டினலாவது சிகரத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். கண்டஸ்தானத்திற் கூறப்பட்ட சமஸ்த அளவும் ஸ்தூபியின் உயரமாகக் கூறப்பட்டது. பாதவிஷ்கம்ப அளவால் இரட்டிப்பு முதல் ஒன்பது பாகம்வரை பித்திவிஷ்கம்ப அளவு உத்தேசிக்கப்பட்டது. அவ்வாறன்றி இரண்டங்குலத்தாலாவது அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

கடைக்கால் சுவர்.

எட்டங்குல முதல் இரண்டிரண்டங்குலமாக மூன்று முழம்வரை சுவரின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டது. இது கடைக்காலின் அளவாகும். கடைக்காலுக்குமேல் கால் அல்லது அரையங்குலமாகக் குறைக்க வேண்டும். குறுக்குச் சுவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவாவது சமமாகவாவது இருக்கலாம்.

ஏகசாலை முதலியன.

ஏக சாலையானது தடியைப் பிளந்ததுபோ லிருக்க வேண்டும். அது இரண்டு கொண்டது த்விசாலையாகும். அதன் மூன்று பாகம் த்ரிசாலையாகும். நான்கு பாகமானது சதுச்சாலையாகும். ஏழு பாகத்தாற் சப்தசாலையாகும். இவ்வாறு மற்றவையும் கூறப்பட்டன. விஸ்தாரத்தில் ஓர் பங்கு முதல் ஐம்பது பங்கு வரையிலும், அவ்வாறே நிகளத்திலும் விருத்தியால் நூறு வரையிலும் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால் முற்றம் முதலியன.

இவற்றின் தலைப்பில் தெருவாசல்கள் இருக்க வேண்டும். பிரதான ஸ்தானத்தில் விசேஷமாக ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு தெருவாசல்களோடு கூடின சாலைகள் இருக்க வேண்டும். பின்பக்கத்திலும் பக்கத்திலும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி மீட்டும் இஷ்டமான இடத்திலாவது பெரிதான த்வாரங்களையும் சிறிய த்வாரங்களையும் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

மத்தியில் விசாலத்துடன் ஒருவரிசை யுடையதான முற்றம் செய்யத் தக்கது. அரைவரிசை முதல் விருத்திசெய்து முப்பது வரிசை வரையில் இஷ்டப்படுகின்றது. நிகளத்திலும் ஓர் வரிசை முதலாக மூன்று வரிசை முடிவாக விசாலமாகும். இவ்வாறு பிரமதேவரின் அங்கண மென்கிற முற்றத்தை வாசல் ஜலம் விழுவதற்கிடத்தோடு கூடினதாகவாவது இல்லாமையாகவாவது செய்யலாம். இரண்டுமாவது ஜலயந்திரப் பெருக்கோடு கூடினதாகவது செய்ய வேண்டும். வெளிஜலம் கூடிப்போவதற்காவது ரந்திரம் செய்ய வேண்டும்.

ஓர் வரிசை விசாலமுதற் காற்காற்பாகமாக விருத்திசெய்து ஐந்தாம்பாகம் முடிவுவரை சாலையின் விஸ்தாரமானது இஷ்டப்படுகின்றது. பெரிய துவாரத்தின் விசாலயோ வெனின், இவ்வாறே செய்ய வேண்டும். தெருவாசலில் பெரிதாகிய த்வாரத்தோடு சமமாகவாவது, பாதியளவாகவாவது ஆகும். அவ்வாறே த்வாரத்தினளவு ஆகும். பாதியளவினுல் தண்டிகாத்வாரம் ஆகும்.

கர்ப்பாதானம்.

கர்ப்பாதானத்தின் வைப்பாவது மூலக்ரஹத்தின் மேல் மெத்தையிலாவது, வலது நேத்திர சுவரின் வரிசையிலாவது கர்ப்பாதானம் கூறப்பட்டது. அவ்வாறன்றிப் பிரமதேவரின் சுவரிலாவது கர்ப்பாதானம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்தான விபரம்.

மேல் தளத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் யஜமானனுக்கிடம் கூறப்படுகின்றது. வடக்குப் பாகத்தில் ரங்க மென்று கூறப்பட்டது. அது தான் மனைவியின் கிரஹமாக ஆகும். தளத்தின் மேற்பாகத்தில் இரண்டு த்வாரம் செய்ய வேண்டும், அது விசேஷமெனப் படுகின்றது.

வாசற்கால் வைக்குமிடம்.

ஒன்பதுபாக முள்ளதான கிரகத்தில் அவ்விடத்தில் தென் பாகத்தில் ஐந்து பாகம் செய்து, அதில் இடது பாகத்தில் மூன்று பாகம் நீக்கி நடுப்பாகத்தில் த்வாரமானது விதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு தெருவாசலில் த்வாரம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாருகவே மற்ற விடத்திலும், அவ்வாறே நடுவி லிருபக்கத்திலும் கம்பைத் தவாரம் செய்ய வேண்டும். சுவரின் விசாலத்திற் சூரியன் பாகத்திக்கு வெளியில், வெளி ஐந்து பாகமானது கூடுகின்றதின் மத்திம பாகத்தில் பாத மத்திமமும் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஜலதாரை.

சுவரின் நடுப்பாகம், அவைகளின் சேர்க்கையின் மத்திய பாகம், சமபாகம், பாதமத்திய பாகம், கோணம், நடுப்பாகம் இவைகளை நீக்கி ஜலதாரை இருக்க வேண்டும், கோணத்தி லிருந்து மூன்றும் பாகத்தில் ஜலம் வெளிவரும் மார்க்கம் இச்சிக்கப்படுகின்றது. கிரகக்ஷதரிடத்திலும் மஹேந்திரரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் இந்த த்வாரம் விதிக்கப்படுகின்றது. பல்லாடரிடத்திலும் நடுப்பாகத்திலும் இவர்களுடைய வரிசைகளிலும் த்வாரமானது விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தம்பலக்ஷணம் முதலியன.

முழப் பிரமாணமான ஸ்தம்பங்களுடைய சமத்துவ முதலானவை மனிதர்கட்கு இரட்டைப் படையான சங்கியையா லாகும். தேவர்கட்கு ஒற்றை யிரட்டை யிரண்டும் கிரகிக்கத் தக்கது. பூமியில் தேவர்கட்கு நடு த்வாரம் கிரஹிக்கத் தக்கது.

சதுரச்சாலை.

சதையற் செய்யும் வீடு முதலானவற்றின் நடுப்பாகமானது வாஸ்துவின் மத்தியிலிருந்து பிரதக்ஷணமாக ஆகும். ஆதித்யர் முதல் ஒன்பதாவது பாதத்தின் முடிவு வரை ஐந்து அங்குலகதி வரிசையாய், வாஸ்து நடுவிலிருந்து வடக்கு கிழக்காகவும், தெற்கு மேற்காகவும் வரிசையாய்க் கொள்க. பத்து ஒன்பது எட்டு ஏழு அம்சங்களாகக் கிழக்குப் பாக முதலான பாதத்தை அந்த ஸ்தம்பப் பிரதிஷ்டையின் கிருத்தியத்தில், ஒவ்வொ ரம்சத்தை யடைந்தவைகளாக ஆகும், கிரகம் பாதம் இவற்றின் மத்திய பாகத்தின் மத்தியம், சுவரின் மத்தியபாகமாக ஸ்மரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சதுரச்சாலை கூறப்பட்டது.

சாலை விபரம்.

சாலை விஷயத்தில் ஒன்பது வரை கற்பிக்க வேண்டும். இவை யாவும் சாலைகளின் சாமான்ய மெனக் கூறப்படுகின்றன. தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கும், பாஷண்ட மதத்தை யடைந்தவர்கட்கும், அவ்வாறே யானை குதிரை ரதம் காலாட்கட்கும், யாகத்தில் ஹோம முதலான கருமங்கட்கும் தேவர்கட்கும் அரசர்கட்கும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான கருமங்கட்கும் ஏகசாலை புகழப்பட்டதாக ஆகும். ஸ்திரீகட்கும், சித்திரமெழுதி ஜீவிப்பவர்கட்கும் வேசியர் முதலானவர்கட்கும் கலப்பையைப் போலும், குருஜீவிகட்கு முறத்தைப் போலும் ஆகும். சாலையில்லா விடத்தில் சுவரில் த்வாரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ஊர்த்துவபூமி லக்ஷணம்.

மேற்பூமியை யாரம்பித்து இப்பொது கட்டடம் கூறப்படுகிறது. யாதொரு விடத்திற் பிரதானசாலையோ அவ்விடத்திற் சித்திரமெழுதிய ஸ்தானத்தை விதிக்கப்படுகிறது. யஜமான னிருப்பிடத்தில் மண்டபப் பிராகாரத்துடன் கூடினதாக விந்யாசமானது ஆகும்.

மேல் மெத்தையோடு கூடினதாயும் மேலே முன் வாசலோடு கூடினதாயும், வாஸ்து த்வாரத்தோடு கூடினதாயும், விசேஷமான மேல்தளத்தோடு கூடினதாயும், நான்கு பக்கமும் குண்டங்களுடையதாயும், வீட்டுவாசலோடு கூடினதாயும், சித்திரமெழுதிய சுவர்களை யுடையதாயும், மெத்தைப் படிகளோடு கூடினதாயும், மேலிருப்பிடத்தோடு கூடியதாயும், சிரோகிரகத்தோடு கூடியதாயும், மேல் வேலையோடு கூடியதாயும், காது போன்ற இரண்டு கூடங்களை யுடையதாயும், கர்ணகூடமில்லாமலும், இதரமான சகலமும், வாஸ்துக்களில் நடுமுற்றமும், மண்டபத்தோடு கூடியதாயும் சபையைப் போன்றுவது தனித்தாவது ஜல பூமிகளை யுடையதாயும் இவ்வாறு ஊர்த்வபூமி சொல்லப்பட்டது.

மற்றவை சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமான மண்டபம், மேல் மெத்தையி லிருக்கும் அறை, மேல் மெத்தை இவை நீங்கியதாய் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு யஜமானனிருப்பிடத்தைச் செய்து, சித்திரசாலையை அந்த ஸ்வாமி கிரகத்திற்குச் சமமாக அலங்கார படிகட்கு வேலையோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். மற்றது முன்னர்க் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தினுற் செய்ய வேண்டும்.

ஓ அந்தணர்களே ! அவ்வாறன்றி சமஸ்த சாலையிலும் அலங்காரப்படி செய்யலாம். இவ்வாறு மேற் பூமியானது கூறப்பட்டது. இரண்டடுக்கு பூமியைக் கேளுங்கள். சதுச்சாலையின் பிரதேசத்தில் அதற்குக் கீழ் பூமியானது கூறப்படுகிறது. அந்தச் சதுச்சாலா பூமியானது மண்டபம் அறை மேல்மெத்தை இவற்ற லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் அவ்வாறே பெரிய த்வாரத்தோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும். இரண்டு பாகத்தினுல் அதன் விந்யாசம் படிக்கப்படுகின்றது.

மூன்றடுக்கு பூமி.

நான்கு கோணத்திலும் நான்கு அறை அதன் விஸ்தாரத்தினுல் நிர்மிக்கப்பட்டது. நான்கு பாகம் இரண்டுபாகத்தாலும் பின்பக்கத்தி லிருக்க வேண்டிய கிரகத்தின் சபையைச் செய்ய வேண்டும். முன்னிரண்டு கூடத்தின் மத்தியில் சாலைகள் பின்பக்கம் சபைகளைப் போற் செய்யத்தக்கவை. இரண்டு பார்சத்திலும் நான்காம் பாக முடிவில் விஸ்தார முடையதாகிய இரண்டு கூண்டானது செய்யத்தக்கது. கர்ணுகிருதியான கூடத்திற்குச் சமமான உயரத்தை யுடையதாயும், பிரதான சாலையி னிருப்பிடம் நேத்திரசாலையில் இருக்கிற நேத்திராகிருதியான கூடத்தி னிரண்டையும் செய்ய வேண்டும். அவைகட்கு மேற்பாகத்தில் சம்பூரணமாயும், அதற்கு மேற்பாகத்தில் பின்பக்கத்தி னிருப்பிடத்தின் சபையானது இரண்டு தளத்தை முடிவாக வுடையதாயும், மற்ற சமஸ்தமும் கீழ்ப்பாகத்தில் முடிவோடு கூடினதாயு மிருக்க வேண்டும். இது மூன்றடுக்கு மேற் கட்டட வீடெனக் கூறப்பட்டது.

நான்கடுக்கு பூமி.

வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் நான்கு பாகத்திலும் ஓர் பாகத்தினுல் துவாரத்தையுடையது, இரண்டு பார்சங்களின் முன்

பாகத்தின் சாலையி னநுசாரமாகும், அங்ஙனமே பிரதான சாலையினது அநுசாரமாகவும், வாசற்படியின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் பக்கங்களின் அநுசாரமாகவும், கிழக்குப் பாகத்தில் விசேஷமாகவும், இரண்டு பாகத்தில் வெளிவருகிற இரண்டு பக்கத்தின் விசாலத்தினுலும், த்வாரத்தோடு கூடின நேத்திர சாலைகளின் ஆறு சங்க்யையும் வாசற் படிக்குப் புறம்பாகவும். நான்கு சாலையின் முடிவு வரையிலும் மேற் பாகமும் கீழ்பாகமுமாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஐந்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் பூமியின் பிரவேசத்தில் ஆறு நேத்திரசாலைகளின் ஸ்தலத்திலாவது, மத்தியிலாவது அந்தத் துவாரத்தின் முடிவாகும். நான்குபாக நிகளமுள்ளதாயும், இரண்டு பாகம் அகலத்தோடு கூடினதாயும் இடமானது தென்திசையிலாவது, வடதிசையிலாவது, கிழக்கிலாவது விசேஷமாகும். முன்பாகம் இரண்டு கோணங்களிலும் இந்த ஐந்து ஸ்தானங்களிலும் செய்ய வேண்டும்.

ஆறடுக்கு பூமி.

அவ்வாறன்றி தென்மேற்கிலாவது வடமேற்கிலாவது, தேவ பாகத்தோடு கூடினதாகிய ஸ்தலமாவது, மேற்பாகத்தில் ஆருவது மாடியின் மேற்பாகத்திலாவது செய்யத்தக்கது.

ஏழடுக்கு பூமி.

அதன் கீழ்ப்பாகத்தில் நூற்கயிற்றி னளவினுல் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட மாடப்பூருக் கூண்டுடன் கூடிய இரண்டு பூமியானது செய்யத் தக்கது. இது அரசர்கட்கு வாசம் செய்யத் தகுதியான ஏழு உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பத்தடுக்கு பூமி.

அதற்குக் கீழாக நான்கு பக்கத்திலும் ஓர் பாகத்தால் த்வாரத்தை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். இது பத்து உப்பரிகை யெனக் கூறப்பட்டது.

பதினேரடுக்கு முதலிய பூமி.

அதன் கீழாகப் பதினேராவது, பன்னிரண்டாவது பூமியை யுடையதான பிரதேசம் கூறப்பட்டது. இவ்விதம் பதினறு பூமி வரைச் செய்யக் கூடும்.

சாலைகளின் பெயர் முதலியன.

முதலாவது சர்வதோபத்திரம். இரண்டாவது வர்த்தமானகம் மூன்ருவது ஸ்வஸ்திகம். நான்காவது நந்தியாவர்த்தம். ஐந்தாவதாகிய சருகம் என்பது சாலைகளை மறைத்துப் போடுகிறதாக அறியத் தக்கது. சர்வதோபத்திரம் என்பது எட்டு முகத்தை யுடையது. வர்த்தமானகம் என்பது நான்கு முகத்தையுடையது. பார்சங்களிலும் முன்பாகத்திலும் நான்கு நேத்திரசாலையோடு கூடினது. ஸ்வஸ்திக மென்பது தெற்குத் திக்கிலும் வடக்குத் திக்கிலும் ஆறு நேத்திர சாலையை யுடையதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. நந்தியாவர்த்த மென்று ஸ்மரிக்கப்பட்டது, கிழக்குத் திக்கிலும் தென்பாகத்திலும் அவ்வாறே மேற்குப் பாகத்திலும் வடதிசையிலும் ஸௌம்ய சாலை முதலான சாலைகளின் முகமாகக் கூறப்பட்டது. சருக மென்பது வஸ்திரத்தினுல் மறைக்கப்படுவதாக அறியத்தக்கது.

முக்கியமாய் எல்லாவிடத்திலும் யாது முதலாவதோ அந்த நான்கும் சமஸ்தருக்கும் கூறப்பட்டது. முக்கியமாக அரசர்கட்கே கூறப்பட்டது. சருக மென்பது தேவர்கட்கு யோக்யமானது. அந்தணர்கட்கும் விதிக்கப்பட்டது. பாஷண்ட பௌத்தாச்ரமிகட்கும் விதிக்கப்பட்டது.

சாலையின் பாகத்திலும், வாசற்படியின் கீழிலும், பெரிதான துவாரத்தின் பாகத்திலும் அவ்வாறன்றிச் சொல்லப்பட்ட பூமியிலும், மண்டபத்திலும் விந்யாசம் செய்வது இஷ்டமாகக் கூறப்பட்டது. இந்த மாலிகையின் முன்பாக மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். நிகளம் ஓர் பாகம் ஆரம்பித்துக் கிரகத்தின் விஸ்தாரம் சம்பூர்த்தி வரையில், ஒவ்வொரு பாகம் விருத்தியாக இருக்க வேண்டும். அகலம் கிரகத்திற்குச் சமமாக இருக்கக் கூடும். அகலமோ வெனின் ஒவ்வொரு பாகம் குறைவு செய்து மூன்று பாகம் முடிவாக இருக்கக் கூடும், ஒன்று இரண்டு மூன்று த்வாரத்தோடு கூடினதாகவாவது, நான்கு ஐந்து த்வாரத்தையுடையதாகவாவது மண்டபம், சாலைகளின் முன்பாகத்திற் கட்டவேண்டும். இவ்வாருக விருக்கிற கிரகத்தின் நான்கு பக்கத்திலும் மண்டபத்தைக் கட்ட வேண்டும். ஓர் பாகம் ஆரம்பித்து காற்காற் பாகமாக விருத்தி செய்து ஐந்துபாகம் முடிவுவரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும். முழ அளவினுல் மூன்று முழத்திலிருந்து அரையரை முழமாக விருத்தி செய்து பதினைந்து முழம் வரை ஆவரண மண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டபமில்லா விடினும் அந்த அளவினுல் கஜவிசேஷத்தோடு கூடினதாகவாவது, அதினளவாகவாவது இருக்கிற பீடமும் மாலிகாகிரகமும் பண்டிதர்களால் செய்யத் தக்கது.

சாலைகளின் நான்கு திக்குகளிலும் முறையாக ஓர்பாகம் முதல் காற்காற்பாகம் விருத்தி செய்து எட்டுப் பாகம் முடிவாக வெளிப் புறப்பட்டு வருகிற மார்க்கத்தினது நிகளம் இருக்க வேண்டும். அதன் விருத்தியால் அதன் விஸ்தாரம் இரட்டிப்பு முடிவை யுடைய தாய்ச் செய்யத் தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு நடுப்பிராகாரம் இருக்க வேண்டும். நடு ஆவரணத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதின்மை யாகவாவது இவ்வாறிருக்கிற கிரகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் ராணுவ ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும்.

கிரக விருத்தி.

கிரகத்தின் விஸ்தாரத்தை விருத்திசெய்யும் விஷயத்தில் முதற்பாக முதலாக நான்குபாகம் வரைச் செய்து, கிரகத்திற்குப் புறத்தில் முதலாவரண முதலாகப் பதினறு பாகங்களை நான்கு பக்கத்திலும் நீக்கிச் செய்ய வேண்டும்.

இராணுவ ஸ்தானம்.

இராணுவஸ்தானத்தின் முகத்திலும் பக்கங்களிலும் பின் பக்கத்திலும் யதேஷ்டமாக ஓர்பாகம் முதல் ஏழுபாகம் முடிவை யுடையதாய்க் காலாட்களிருக்க வேண்டும். ஒற்றை இரட்டை யானப் பிரமாணத்தினல் குறைவாகவாவது அதிகமாகவாவது, பத்திர கஜத்தோடு கூடினதாகவாவது அஃதின்மையாகவாவது இஷ்டம் போல் ராணுவஸ்தானம் இருக்கலாம். இராணுவஸ்தானத்தின் நடுப்பாகமோ வெனின் அவ்வாருகவே விதிக்கப்படுகின்றது. இவற் றின் மத்தியபாகம் சமமாகவாவது சமமில்லாமலாகவாவது ஆகும். மத்தியிலாவது புறம்பாகவாவது அதிகமாகவாவது [குறைவாகவா வது, ஓர்பக்கத்தில் அதிகமாகவாவது பின்பக்கத்திலாவது எங்ஙனம் அதிகமோ அங்ஙனமே துவாரத்தின் நிகளகோடியிலாவது, பக்கங் களில் பின்பக்கத்தில் அவ்வாறே சாலையின் விஷயத்திற் கூறப்பட்ட அளவினலாவது, சதுரவளவு முழவளவினலாவது இந்த ராணுவ ஸ்தானம் விஷயத்தில் அந்தச் சமஸ்தமும் கிரகிக்கக்கூடும். சாலை மாத்திரமாவது இருக்கக் கூடும்.

பிராகாரம்.

ஓர் பக்தி முதலாக அரையரை பக்தியாக விருத்தி செய்வ தால் திக்குகளின் சதுர அளவு முடிவுவரையில் ராணுவஸ்தான விதியில் பிராகாரமாகும். அந்தப் பிராகாரம் இரண்டு விதமாகக் கூறப்பட்டது. இராணுவஸ்தானத்தின் விசாலங்களை மூன்று நான்கு

ஐந்து பாகங்களாகவும், ஆறு ஏழு பாகங்களாகவும் செய்து வெளி யில் ஓர் பாகத்தை நீக்கி மத்தியில் மிகுதி பாகங்களை விட்டு நடுவில் பிராகாரம் கூறப்பட்டது.

ஒன்று அல்லது அநேக முற்றப் பிரதேசங்களோடு கூடின தாயும், சபையின் ஆகாரம் போன்ற மேல்மெத்தையோடு கூடின தாயும், அங்ஙனமன்றி மூலகிரகத்தி னுருவம் போன்றதாயும், அல்லது மண்டபத்தின் மேல்மெத்தையினல் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், தலம் அதிஷ்டானம் பாதம் என முன்கூறின இவற்றைப் பார்க்கிலும் சிறிது குறைந்த பிரமாணத்தை யுடையதாயும், அந்தப் பிரமாணத்தினல் விருத்தி செய்யப்பட்ட உபபீடத்தை யுடையதாயும், அந்த அள வினல் விருத்தி செய்யப்பட்ட தலையணை என்னும் சும்மாட்டை யுடையதாயும், பாதம் என்று அடியிற் கூறப்பட்ட ஸ்தானத்தின் நிகளத்திற்குச் சமமான உயரமும் விருத்தமுமான தலையணையை யுடையதாயும், மூலக்கிரகத்தின் பிரதேசத்திற் குயரமான அதிஷ் டான ஸ்தலத்தோடு கூடினதாயும், அதில்லாததாயு மாவது சமமான பிரதேசத்தோடு கூடினதாயுமாவது இந்த ராணுவஸ்தானத்தைப் புத்திமானனவன் ராஜகிரக முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

துவாரப் பிரதேச முதலியன.

தேவர்கட்கும் மனிதர்கட்கும் விசேஷமாக ராஜகிரகத்திலும் புஷ்பதந்த ஸ்தானத்திலும், பல்லாடர் மகேந்திரர் கிரகக்ஷதர் இந்த ஸ்தானத்தில் மத்திய பாகத்தின் சமீபத்திலும் துவாரத்தையாவது அவ்வாறன்றி உபதுவாரத்தையாவது செய்ய வேண்டும். கோபுரத்தை (பட்டணத்தின் வாசற்படியை) ராணுவஸ்தானத் தோடு கூடினதாக விதியினற் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு சாலையை, சாலையின் பிரமாணத்தை அதிக்கிரமிக்காமற் செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பகிரகத்தோடு கூடினதாகவாவது. நடுவில் பக்தியோடு கூடினதாகவாவது ராணுவஸ்தானத்தின் விதியிற் கூறப்படும் வெளி யிலும் உட்பாகத்திலும் வழியோடு கூடினதாயும், நான்கு பாகமுதல் பன்னிரண்டு பாக முடிவுவரை பாகங்களாகச் செய்து, ஓர் பாகத்தை நீக்கி மிகுதிபாகத்தினல் மூலப்பிரதேச முதலானவற்றை புத்திமானு னவன் செய்ய வேண்டும். அதிஷ்டான முதலான ஆறு வர்க்க மானது யாதோ அதனளவை உபபீடத்தில் துவாரத்தி னுயரத்திற் காகச் சமமாகவாவது அதிகமாகவாவது கொடுக்க வேண்டும். ராணுவஸ்தானம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே இந்த விஷயத்தில் விதிக்கப்படுகின்றது. மூலகிரகப் பிரதேசத்தைப் பார்க்கிலும் சிறிது

குறைவாகவாவது செய்ய வேண்டும். பிராகாரம் கோபுரம் இவற்றின் உயரம் மூலகிரகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

கோபுரம்.

கோபுரத்தின் அலங்காரத்தைச் சாலையின் அலங்காரம் போற் செய்ய வேண்டும். சபையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தோடு கூடினதாயும், சாலையின் ஆகாரம் போன்ற சிரோகிரகத்தின் வேலையை யுடையதாயும், மண்டபத்தின் ஆகாரத்தோடு கூடிய தாயும், மேல்மெத்தையா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், முன்பாகத்தில் நடையோடு கூடினதாயும், பிராகாரத்தின் மத்தியில் மெத்தையைக் கோபுரத்தினது விஸ்தாரத்தின் மூன்று பாகத்திலிருந்து ஓர்பாகம், நாலிலோர்பாகம் ஐந்திலோர்பாகம் இருக்க வேண்டும். கோபுரங் களின் வெளிவருகிற வழி பிராகாரத்திற்கு வெளியில் இருக்க வேண்டும். கோபுரமும் ராஜுவஸ்தானமும் மூலவாஸ்துவின் பார்வை யுடையதா யிருக்க வேண்டும்.

அந்தப்புரம்.

நடுவில் ராஜஸ்திரீகளின் வீடுகள் உண்ணேக்கமான முகங் களை யுடையதாக இருக்க வேண்டும். பிரதானமான பட்ட மகிஷி யின் ஸ்தானத்தை இடது பக்கத்திற் கட்டவேண்டும். மற்ற ஸ்திரீ கட்கும் கிரகத்தின் வெளியில் சுற்றுப் பக்கத்திற் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வெளியில் யஜமானனுடைய இச்சையின் வசமாக மற்றவர் கட்கும் இருக்க வேண்டும்.

முற்றம்.

முற்றமானது பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். அக்கி திக் கினது முற்றம் ஜ்வரரோகத்தை யுண்டாக்கும். தென்திக்கில் அரசர் கட்கு வெற்றியைத் தரும். தென்மேற்கிற் சத்ருவிருத்தி செய்யும். மேற்குத் திக்கில் புத்திரர் மித்திரரை மிருத்தியுண்டாக்கும். வாயு மூலையில் மரணம். வடக்குத் திக்கில் பொக்கிஷ விருத்தி யுண்டாக் கும். வடகிழக்கில் மரணமாவது நிச்சயம்.

அகழ்.

நான்கு பக்கத்திலும் அகழைச் செய்ய வேண்டும். இது ராஜ கிரகத்திற்குக் கூறப்பட்டது. தேவர்கட்கும் இதரமான ஜாதிகட்கும் முன் கூறியவாறு தகுதியானது.

கிரஹ ஆரம்பகாலம்.

இந்தக் கிரஹங்களின் ஆரம்பகாலமானது தனித்தனி இவ் விடத்திற் கூறப்படுகின்றது. சூரியன் கும்பராசியில் இருக்கும்போதா வது மகர ராசியிலிருக்கும் போதாவது கீழ்ப்பாகத்திற் கிரகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மேஷராசியில் இருந்தாலும் ரிஷபராசியில் இருந்தாலும் தென்திக்கு வீடும், சிங்கம் கடகமிவற்றை யடைந் திருக்கும் போது மேற்குப் பாக வீடும், துலாம் விருச்சிகம் இவற்றை யடைந்திருக்கும் போது வடக்குப் பாகத்தில் கிரகமும் சம்மத மாகும். மற்ற நான்கு திக்கும் சம்மதமன்று. சூரியன் நின்ற திக்குக் காக (ராசியில்) எப்போதும் உண்ணேக்கமாகிய கிரகம் சம்மத மன்று. கட்டுவானுயின் அந்த வீடு வருஷத்திற்குள் கெடும்.

சூரியன் ஸ்தானத்தில் செய்யப்பட்ட வீடு யாதோ அந்த வீடு உண்மையாகத் தொந்தரவு செய்யும். அங்காரக னிருப்பில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கிரகக்ஷேத்திரம் நாசம் செய்யும். சனி பகவான் அடைந்திருக்கில் அவ்விடத்தில் வசிப்பவர்கட்குப் பசி பயமுண்டாக் கும். குருவின் ஸ்தானத்தில் கிரகம் தோட்டம் முதலானது சமஸ்த சம்பத்தைத் தருவதாக ஆகும். சுக்கிரன் க்ஷேத்திரத்தில் செய்யப் பட்ட கிரகம் எப்போதும் மங்களத்தைத் தரும். புதனுடைய ஸ்தான மானது விசேஷமான சுகத்தைத் தரும். சந்திரன் புருஷர்கட்கு விசனத்தையும் ஸ்திரீகட்குச் சுகத்தையும் செய்வான். இவ்வாறு ராசியின் பலன்களுண்டாகும். அம்சங்களிலும் இவ்வாறு அறியத் தக்கது அறிந்து இயற்ற வேண்டும். இவ்விதமாய் கிரகாரம்பத்தில் வைக்கும் செங்கல் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

வீடு கட்டக் கூடாத இடங்கள்.

பர்வதத்தினுடையவும் தேவாலயத்தினுடையவும் நிழலில் கட்டப்பட்டதாயும், நதிகளின் பிரவாகத்தினுல் பாதிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள கிரகம் சோகத்தையுண்டு பண்ணுவதாக ஆகும்.

வாசஞ் செய்யக் கூடாத இடங்கள்.

இஷ்டமுள்ள கிரகத்தில், இடிந்திருந்தாலும் பிளந்திருந்தாலும் அவ்வாறு குறைவுபட்டிருந்தாலும், நாழ்ந்து தொங்கியிருந்தாலும், அகத்தி அலரி நந்தியாவட்டம் முருக்கு எருக்கு இந்த ஆறும் விருத்தி யாலும் வீட்டை நாசம் செய்யும். முருக்கு கருங்காலி ஆல் புளி அவ்வாறே கல்லால் இவை கிரகத்தில் விருத்தி செய்யத் தகாதன வாகும். கிராமம் முதலானவற்றில் சுபத்தைத் தருவதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

சமமான நிகளத்தினுல் அளக்கப்பட்ட கிரகமானது பதத்தின் நிகளத்தோடு சமமாக இருக்குமாயின் அதைப் பார்க்கிலும் யுக்தமான வியயபாகத்தி னதிகமிருந்தாலும் அப்போது வீடு நன்றன்று.

சயனஸ்தானம்.

படுக்கை மேற்கு முகமாகப் பார்வை இருக்க வேண்டும். தென்முகப் பார்வையானது தோஷத்தைத் தரும், துவாரத்திற் பாதம் நீட்ட சம்மதமன்று. வடக்கு மேற்கு சிரசாக இருக்கக் கூடாது. போஜனமும் படுக்கையும் தூலத்திற்கு நேராகக் கூடாது.

வாசற்கால்.

சுபத்தைக் கோரினவர்கள் கிரகத்திற்கு வாசற்படியை தூலத்திற்கு நேராக வைக்கக் கூடாது, ஏகசாலையின் கிரகம் கட்டுகிறவன் முயற்சியுடன் தெற்குப் பாகத்திற் கட்டவேண்டும். தெற்கு வடக்குத் திக்குகளில் பராமரிக்கையின்றி இரண்டுஇரண்டு சாலைகள் செய்யத் தக்கன. மூலையில் சாலையைச் செய்யின் குடியிருப்பவன் சீக்கிரமாக நசித்துவிடுவான்.

தூலம்.

அந்தணர் கிரகத்திற்குத் தூலமானது கிழக்கு முனையாக வைக்க வேண்டும். அரசர்கட்குத் தெற்கு முனையாக ஆகும். வைசியர்கட்கு மேற்குமுனையாக இருக்க வேண்டும். சூத்திரர்கட்கு வடக்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். இது தூலத்தின் முனையின் விதியாகும்.

தூண்.

அந்தணர் அரசர் வைசியர்கட்கு இரட்டை ஸ்தம்பங்கள் கூறப்பட்டன. சூத்திரர்கட்கும் இதர ஜாதிகட்கும் ஒற்றை ஸ்தம்பம் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. கருக்காலி வன்னி இவை அந்தணர் அரசர்கட்குக் கூடும். சிளிந்திரம் பிசிதம் இலுப்பை வைசியருக்காகும் ஸ்தம்பங்கள். நறுவிலி வேம்பு சிளிந்திரம் பிசிதம் சூத்திரர்கட்கு ஸ்தம்பத்திற்கு யோக்கியமாக ஆகும். கெட்டி மூங்கில்கள் யாவருக்கும் ஆகும்.

வீட்டின் பாகம்.

வீட்டினது ஆகாரத்தை வீட்டின் விஸ்தாரத்தை அளக்கிற முழத்தால், நான்கு பாகமுதல் ஐந்து பாகம் வரையில் அளக்கில் அது பாதவிஸ்தாரமெனக் கூறப்பட்டது. எவ்வளவு விசாலம் முழமோ அவ்வளவு அங்குலி சங்கிலியால் சமஸ்தமான வீடுகட்கும் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரம் இஷ்டமாகின்றது. வடக்குத் திசையில் அந்தணர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குத் திசையில் அரசன் கிரகம் சம்மதிக்கப்பட்டது. தென்திசையில் வைசியர் கிரகம் இருக்க வேண்டும். மேற்குத் திசையில் சூத்திரருக்காகும்.

கிரகத்தின் நடுச்சுவர் ஸ்தம்பத்தின் நடுவை விட்டிருக்க வேண்டும், அதை யடைந்து இரண்டு துவாரம் மூலக்கிரகத்திற் கொப்பாக இந்தச் சாஸ்திரத்தில் சம்மதிக்கப்படுகின்றது. சமஸ்த வீதத்தினுலும் வேருக விருக்கின்ற சாலைகளிற் சேர்ந்த கட்டடத்தைச் செய்யக் கூடாது. தேவதையின் ஸ்தாபனமும் பலி கொடுத்தலும் சாலைகளில் விதிக்கப்படவில்லை. ஸ்தம்பங்கள் ஒன்றிற்கொன்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும் துவாரமில்லாததாயும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாய் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களின் வீடு முதலானவற்றில் இரண்டுஇரண்டு தூண்களாவது ஐந்து தூண்களாவது இஷ்டம்போல் இருக்கக் கூடும்,

கிரஹசாரம்.

சனிவேதை இருக்குமாகில் பொருள் நாசமாகும். சனி அதிசாரமாயின் கடனுல் பந்திக்கப்படுவன்.

அடுக்கு நிலை.

வைசியர் சூத்திரர்கட்கு மூன்றடுக்கு வீடும், அரசர்கட்கு ஐந்து அல்லது எழும், பிராமணர்கட்கு அவ்வாருகவே பதினேரு வேதிகைகளும் இருக்க வேண்டும். பாஷண்டாச்சிரமம் பெற்றவர்கட்கு இரட்டைச் சங்கியையாகிய நிலை விதிக்கப்படுகின்றது. கருங்கற் சுவர் மனிதர் வாசம் செய்யு மிடத்திற் கூடாது.

விழல் முதலானவற்ருலும் களிமண்ணுலும் மறைக்கத் தக்கதாயும், ஓட்டுப்பாளத்தால் மறைக்கப்பட்டதாயும், மரத்தாற் கட்டப்பட்டதாயும் மூகம் இருதயம் நாபி இவற்றின் உயரத்தினளவினுல் செய்ய வேண்டும்.

வாசற்கால்.

முக்கியமான த்வாரமானது வீட்டின் தெற்கு முதலான நான்கு பக்கங்களிலும் இருக்க லேண்டும். துவாரத்தினது கீழ்ப்பாகமானது தாழ்வாக வைக்கப்படுமாயின் வீட்டு யஜமானனுக்கு விருத்தியுண்டாகும். துவாரத்தினது புறம்பாக உயரமாக இருப்பது சத்துருவை விருத்தி செய்கிறதாக அறியத்தக்கது,

விசேஷமாகப் பிராமணர்கட்கு பல்லாடஸ்தானத்தில் த்வாரம் இஷ்டமாக ஆகும். அரசர்கட்கு மகேந்திர ஸ்தான மென்று அறியத்தக்கது. வைசியர்கட்கு ராக்ஷஸ ஸ்தானமாக அறியத்தக்கது. சூத்திரர்கட்குப் புஷ்பதந்தர் ஸ்தானத்தின் த்வாரமே கூறப்பட்டது. அந்தந்தத் திக்கதிபதிகளை யடைந்து துவாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும். மத்தியி லிருக்கும் சூத்திரத்திற்கு இடது பாகத்திலாவது த்வாரத்தைச் சாத்திரப்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஜலதாரை.

அந்த வீட்டுக்கு மீண்டும் ஜலத்வார ஸ்தானத்தைக் கூறப்போகின்றேன், ஜயந்தர் ஸ்தானத்திலும் மஹேந்திர ஸ்தானத்திலும் ராக்ஷதர் விரதர் ப்ரசர் புஷ்பதந்தர் சுக்ரீவர் பல்லாடர் கிரகர் முக்யர் இவர்கள் ஸ்தானத்திலும் ஜலத்வாரம் கூறப்படுகிறது. பிரமாவிற்கு எதிர்முகமாகவும் பிரமபாகமாகவும் இருக்கிற ஜலத்வாரம் விருத்தியைத் தடை செய்கின்றது.

ஆயம்.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு இந்த அம்சத்தில் த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் எனப்படும். இந்த ஆயமுதலான வையோ வெனின் கிழக்கு முதலான திசைகளில் அநுலோமக் கிரமமாக சுபத்தைத் தருங் கிரகங்கள். இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு இந்த ஸ்தானங்களில் இருப்பவர்கட்கு தூமாயம் சுனகாயம் காராயம் காகாயம் இவை ஆக்னேய முதலான மூலைகளில் காம்யாதிகளால் வர்ஜிக்கத் தக்கவை.

யாதொரு யஜமானனுடைய வீட்டிற்கு, த்வஜாயம் சிம்ஹாயம் விருஷபாயம் கஜாயம் இவைகளுளவோ அந்தக் கிரகத்திற்கு முகமானது மேற்கு வடக்கு கிழக்கு தெற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

த்வஜாயம் சிம்ஹாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. சிம்ஹாயம் கஜாய ஸ்தானத்தை யடைகின்றது. ஸமஸ்தமும் விருஷபாயத்தினது ஸ்தானத்தை யடைகின்றன. விருஷபாயம் ஒராய ஸ்தானத்திலும் அடைகிறதில்லை. விருஷபாயத்தில் துவாரம் செய்யக் கூடாது. அங்ஙனமன்றி மத்தியிலாவது இருக்கக் கூடும். பிராமணர்கட்கு வடக்குத் துவாரம், அரசர்கட்குக் கிழக்குத் துவாரம், வைசியர்கட்குத் தெற்குத் துவாரம், சூத்திரர்கட்கு மேற்குத் துவாரம் சிறந்தது. நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடின வீட்டினது ஏற்பாட்டில் இந்தச் சாலாத் துவாரம் கூறப்பட்டது.

தெற்குத்திக்கில் வெளிவாசற்படியைப் பல்லாடர் ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். மேற்குப் பாகத்தில் மகேந்திர ஸ்தானம். வடக்குக் கிரகத்தில் கந்தர்வ ஸ்தானம். கிழக்குக் கிரகத்தில் புஷ்பதந்தருடைய துவாரம் விதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தான விபரம்.

பிராமணர்கட்கு ஈசான்ய பாகத்தில் பாகசாலை விதிக்கப்படுகின்றது. அரசர்கட்கு ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலை கூறப்படுகின்றது வைசியர்கட்கு நிருதி மூலையில் பாகஸ்தானம் கூறப்படுகிறது. சூத்திரர்கட்கு வாயுதிக்கில் பாகஸ்தானம் விசேஷமெனப் படுகிறது.

கிழக்குத் திக்கில் போஜன ஸ்தானமும். ஆக்நேய திக்கில் பாகசாலையும், தென் திசையில் படுக்கையிடமும், நிருதியில் ஆயுத கிரகமும், அவ்விடத்தில் மித்ர ஸ்தானமும், மேற்குத் திக்கில் ஜல ஸ்தானமும், வாயு திக்கில் மாட்டுக் கொட்டாரமும், வடக்கே தன கிரகமும் இருக்க வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் நித்ய நைமித்திய காரியமாக யாகமண்டபத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

கஞ்சி உப்பு இவற்றின் பாத்திரத்தைக் கிழக்கு வடக்குகளில் வைக்க வேண்டும். அந்தரிக்ஷ ஸ்தானத்தில் அடுப்பும், ஸவிதாவின் ஸ்தானத்தில் உரலும், அர்யமர் ஸ்தானத்தில் போஜன ஸ்தானமும், இந்திராணியின் பாகத்திலாவது சவிதாவின் ஸ்தானத்திலாவது விவஸ்வரின் பாகத்திலாவது பாகமும், மைத்திர ஸ்தானத்தில் விவாகமும், இந்திரஜய ஸ்தானத்தில் க்ஷேத்திர தேவதையின் பூசையும் அறியத் தக்கது. அவ்வாறன்றி வாயு திசையிலாவது சந்திரதிசையிலாவது கூடும். விததரில் உபநயனமும், பித்ருக்கள் தௌவாரிகர் ஸ்தானத்திலும் சுக்ரீவரிடத்திலும் புஷ்பதந்தரிடத்திலும் பிரசூதிக்கிரகமும் இச்சிக்கப்படுகிறது. ஆபவத்ஸர் ஸ்தானத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். ஆபரிடத்தில் குண்டம்

விதிக்கப்படுகிறது. மகேந்திரர் பாகத்தில் முற்றம். ப்ருதிவீதர ஸ்தானத்தில் அம்மி. ப்ருங்கராஜர் சுக்ரீவர் பித்ரு தௌவாரிகர் இவர்கள் ஸ்தானத்தில் அரிஷ்டகிரகம் இஷ்டமாக ஆகும். அவ்விடத்தில் உக்கிராண வீடு இருக்க வேண்டும்.

வாகனம் துவாரத்திற்குத் தெற்குத் திசையில் இருக்க வேண்டும். தேவேந்திரரிடத்தில் ஆயுத முதலானவையும், அங்ஙனமே மித்திர ஸ்தானத்தில் மித்திரர்களின் இருப்பும், ரோக ஸ்தானத்தில் உரலும் சம்மதிக்கப்பட்டது. ப்ருதிவீதரரிடத்தில் தனஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். நரகருடைய ஸ்தானத்தில் நெய்யும் ஔஷதமும் ஆகும். ஜயந்தரிடத்திலும் ஆபவத்ஸரிடத்திலும் பர்ஜன்ய ரிடத்திலும் சிவனிடத்திலும் முறையாக விஷத்தைப் போக்கும் மருந்தும், கிணற்றிற் கருகாமையில் வேதார்ச்சனையின் கிரகமும் இருக்க வேண்டும். சவிதர் முதல் அந்தரிக்ஷர் வரை வியஞ்சனத்தோடு கூடின பாகசாலை செய்யத்தக்கது. விததரிடத்திலும் பூஷாவின் ஸ்தானத்திலும் சாவித்ரரிடத்திலும் போஜனக் கிரகம் செய்யத்தக்கது. ருக்ஷர் பல்லாடர் சோமர் இவர்களிடத்தில் ஆஸ்தான மண்டபம் இருக்க வேண்டும். முக்யர் ஸ்தானத்திலாவது உரல் செய்யக்கூடும். (இவ்விடத்தில்) கணிகையர்களும் பிரசம்சிக்கப்பட்டன. முன்பாகவாவது இடது பாகத்திலாவது வாகனத்திற்கு விசேஷமாகக் கீர்த்தியைத் தரும்.

சதுர்க் கிரகமானது நடுவில் மண்டபத்தோடு கூடினதாகக் கூறப்பட்டது. வீட்டிற்குச் சமீபமான சுவரின் பேரில் ஜலம் வீழ்வது வீட்டிற்குக் கெடுதி யுண்டாக்கும். அவ்விடத்தில் கடின உத்பாதம். அந்த வீட்டிற்கு மங்களமன்று. இந்தச் சமஸ்தமும் கிரகவிஷயங்களிலும் சாலைகளிலும் சாதாரணமாக் கூறப்பட்டது.

முப்பத்தைந்தாவது - சாலாலக்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:O:—

ஸ்ரீமத் காமிகாகம மஹாதந்திர கிரியாபாத பூர்வபாகம் கிரந்த மூலம் தமிழ்ச் சந்த்ரிகையுடன் முதற்பகுதி முற்றுப்பெறுகிறது.

—:❋:—

திருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	6	ஶோபிதே	ஶோபிதே
,,	19	சரணள	சரணௌ
16	23	[illegible]	[illegible]
22	10	ஆயிர	ஆருயிர
24	2	[illegible]	[illegible]
26	11	[illegible]	[illegible]
,,	28	[illegible]	[illegible]
31	20	த்விஜோத்தம:	த்விஜோத்தமா:
[illegible]	4	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
[illegible]	15	[illegible]	[illegible]
[illegible]	10-11	—	[illegible] (சேர்க்க)
[illegible]	27	[illegible]	[illegible]
[illegible]	23	[illegible]	[illegible]
[illegible]	11	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
[illegible]	20	[illegible]	[illegible]
[illegible]	4	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
சுஎ	2	ஷாஜகாடிம்	ஷாஜகாடிம்
சுஅ	6	ஷளஜீ்ரொஷொ	ஷளஜீரொஷொ
,,	9	ஆிகஜி	ஆஜகஜி
,,	18	ஜூஷிஷொரி	ஜூஷிஷொரிஃ
சுகூ	2	ஸிஷெஜாஷி	ஸிஷெஜாZஷி
,,	3	ஷெயொய	ஷெயொZய
,,	19	—	ஶொகம்-கஅசு½ ஆ ஶொகம்-ஙகங (சேர்க்க)
௫௦	6	வஷவஷாய	வஷவஷாய
,,	13	சூயாராயெயாய	சூயாராயயெயாய
௫க	8	ரஜிஷாய	ரஜஷாய
,,	11	ஜீவதஜொ	ஶிவதஜொ
,,	26	ஜீம் ஜீம்	ஜீம் ஜீம்
,,	27	ஜூஶிம் ஜூஶிம் தி	ஜூஶிம் ஜூஶிம் ஜூஶிம் தி
௫உ	6	கஶரகஶர	தஶரதஶர (பாடம்)
,,	22	ஷூஶிஜ்ரீ	ஷூஶிஃஜ்ரீ
,,	23	நஜொஜா	நஜொZஜா
௫ங	26	ஜயா।	ஜயா।(ஙங½)
௫சு	2	ஜதஃ।	ஜதஃ। (ஙசு½)
,,	4	ஜூராஜிகஜு।	ஜூராஜிகஜு। (ஙசு½)
,,	5	தயா।	தயா। (ஙஅ½)
,,	6	நஃ।	நஃ। (சசு½)
,,	8	ரெஷொதிஜிகி வத।	ரெஷொதி ஜிகி வத। (சுஎ)
,,	10	மஶஃ।	மஶஃ। (சுஎ½)
,,	12	ஶூரஶி॥	ஶூரஶி॥ (சுறு)
,,	13	எஅ	சுஅ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫சு	20	வதீஜள யயள	வதீஜள நள யயள
,,	21	கூதஜொநஷூயா	கூதஜொநஷூஷா
௫௫	4	வாஜவஸாஶூ	வாஜவஸாஶூ
,,	5	வீம்ஶூ	வீம்ஶூ
,,	6	ஷதஜாஜியம்	ஷதஜாஜிம்
,,	9	வீவிதி	வீவீதி
,,	10	வஷஶம்ஶூ	வஷஶஶூ
,,	12	நாஶூ	நாவ
,,	17	வாம்ஜெஶ	வாம்ஜெஶூ
,,	24	யொஜாஜீ	யொஜாஜீ
,,	26	ஷூரணு	ஷூரணு
௫சு	14	யஜெஜள	யஜெஜா
,,	20	ஷஜாஜ	தஜாஜ
௫எ	8	சூவயஶூ	சூவயஶூ
,,	13	ஶூஜயொவ தயொ... யொஃ॥	ஶூஜயாவ தயா... ...யொஃ॥ (அயிகவாஃ)
௫சு	5	நூகஃ॥	நூகஃ॥ (கஉஅ½)
,,	7	நிஶூகஃ॥	நிஶூகஃ॥ (கஙங½)
,,	9	நூஷெஜ॥	நூஷெஜ॥ (கங௫½)
,,	11	தஜெவ வ॥	தஜெவ வ॥ (கஙசு½)
,,	13	ரஜாஜவா॥	ரஜாஜவா॥ (கஙஎ½)
,,	14	ஜூயா।	ஜூயா। (கஙஅ)
சுஎ	3	கீதீஷீதஜு	கீதிஷீதஜு
கoஅ	14	ஶவஜாய ஜௌஜெயெஷீ	வநூயவ நமஜெயெஷீ (வாரஜெஷஃ)
கக௦	4	ம்ரம்ஶாஜெநூ	ஷஜஜாஜெ। (வாரஜெஷஃ)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ககஉ	15	ஸாயயெதீஷூிதம் ஷஜை	வூயா கெமொ ஜவிஷ்யதி (ஷாoஹெஃ)
,,	15-16	—	வஹாகஷ்நாமடெந ஷஜொ ஸாய யெதீஷிதம் ஷஜை। (சேர்க்க)
,,	23	ஶிவெநெ	ஶிவெநெ
ககங	2	குஜூஜாவ	குஜூஜாவ
ககஅ	25	மொமஜெ	மொமஜூ
ககக	9	வாயஷ்	காயஷ்
கஉ0	5	ஊஹாராயா	ஊஹாரோயா
கஉக	26	மகதூாஷி	வஙவ மகதூாஷி
கஉங	26	வ௦டா	வணா
கஉச	19	தஜெமாந	தஜெமாந
கஉடு	2	உதாவாஹநாஷி	உதாவாஹந
,,	8	நிஷாஜூ௦	நிஷஜூ௦
கஉஎ	21-22	—	ஸாயெஸாவஷூ௦ ஸஊஹவஷ்வ தீவாஜூகவா வஙவ ஹி। (சேர்க்க)
கஉஅ	4	கூாக।	கூாக। ஙஅடு
,,	5	யாதூ। ஙஅடு	யாதூ॥
,,	14	ஹொரொவரெஜ।	ஹொரொரொவரெஜ। ஙகூ0
,,	15	ஸஊதூ॥ ஙகூ0	ஸஊதூ॥
,,	24	நிதூ।	நிதூ। ஙகூடு
,,	25	ஸாஙிஷா॥ ஙகூடு	ஸாஙிஷா॥
கஉகூ	8	ஒஊவ வா।	ஒஊவ வா। சு00
,,	11	யஒத॥ சு00	யஒத॥
,,	18	வரெஜ।	வரெஜ। சு0டு
கங0	6	ஊஷியஷ்	ஊஷியிஷ்
,,	7	ஸாயொஜயெஜ	நியொஜயெஜ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கங0	8	யஷிவெ	யஷிவ
,,	10	கவெஷ்……வெஜ॥	கவெஷ்……வெஜ॥ (கயிகவா௦ஃ)
,,	24	விநவெஜ।	விநவெஜ॥ சுஉ0
,,	26	வியாய வ॥ சுஉ0	வியாய வ॥
கஙஉ	2	நிதூ।	நிதூ॥ சுஙடு
,,	3	ஒயெஜ। சுஙடு	ஒயெஜ॥
,,	9	நவஹ௦ம௦	நவஹ௦ம௦
,,	12	யெஊயஃ।	யெஊயஃ। சுசு0
,,	13	ஜூமூ॥ சுசு0	ஜூமூ॥
,,	15	ஸாமாவா௦	ஸாமாஷிவா௦
,,	22	மவாஜணா……தஃ।	மவாஜணா……தஃ।
,,	24	ஞூிஒெஃ॥ சுசுடு	ஞூிஒெஃ॥ [சுசுடு
கஙங	6	தாமி வ।	தாமி வ। சுடு0
,,	7	ஷஹ। சுடு0	ஷஹ।
,,	13	குயஷிஊ௦	குயஷிஊ௦
,,	16	ஹஷிஷிதாஃ।	ஹஷிஷிதாஃ। சுடுடு
,,	17	வநாஃ। சுடுடு	வநாஃ॥
,,	26	ஙாமெயெஃ।	ஙாமெயெஃ। சுகூ0
,,	27	வதஃ॥ சுகூ0	வதஃ॥
கஙச	10	யஜெஜ।	யஜெஜ। சுகூடு
,,	11	தரெ॥ சுகூடு	தரெ॥
கஙடு	4	ஹாஜஃ॥	ஹாஜஃ॥ சுஎடு
,,	5	ஜூஜ। சுஎடு	ஜூஜ।
,,	14	தாநு।	தாநு। சுஅ0
,,	15	ணூ॥ சுஅ0	ணூ॥
,,	21	மகஜ௦	மவஜூ
,,	24	யஜெஜ।	யஜெஜ। சுஅடு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௩௯	2	ஸ்வஸ	ஸ்வஸ
,,	8	க்ஷணஃ	க்ஷணஃ . ௪௯0
,,	9	திக்கா । ௪௯0	திக்கா ॥
௧௩௭	2	ஃஜொஃ ।	ஃஜொஃ । ௫00
,,	3	யெஜ ॥ ௫00	யெஜ ॥
,,	12	யதெ ।	யதெ । ௫0௫
,,	13	வூதெ ॥ ௫0௫	வூதெ ॥
,,	22	யெஜ ।	யெஜ । ௫௧0
,,	23	ஜநஃ ॥ ௫௧0	ஜநஃ ॥
௧௩௮	7	நிவெஜெ	நிவெஜெ
,,	8	ஹுதழு	ஹுதழு । ௫௧௫
,,	10	வாநஃ । ௫௧௫	வாநஃ ॥
,,	19	மதழு ।	மதழு । ௫௨0
,,	20	தெநவ ॥ ௫௨0	தெநவ ॥
௧௩௯	4	கீதிக்தஃ ।	கீதிக்தஃ । ௫௨௫
,,	14	தயா ।	தயா । ௫௩0
,,	24	ஷுஷா ।	ஷுஷா । ௫௩௫
,,	25	வூணஜூவ ॥ ௫௩௫	வூணஜூவ ॥
௧௪0	9	௫௩௭½	௫௩௮
,,	,,	௩0௧௫	௩0௧௫½
௧௪௨	19	ஆனம	ஆன்ம
௧௮௮	21	ஜெஹ	ஜெத
,,	24	வூஹரா	வூஹரா
௧௮௯	14	வஹுாஜெ	வஹுாஜெஃ
,,	16	வாஷி	வாஷி
௧௯0	14	ஜெவாஜூஃ	ஜெவாமாஃ
,,	22	யஜொ	யஜொ
௧௯௧	15	வவக்ஷு	கவக்ஷு
,,	19	ஹஜஹீ	பஜஹீ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௯௨	8	காவீரகழு	காவீரஜழு
,,	11	யாதக்ஷரழு	யாதூரழு
,,	15	வஹுவிவா ஶ்ரீ	வஹுவிவா ஶ்ரீ
,,	22	ஜொஃயாதிக்ஷாரகம்	ஜொஃயாதூரகம்
௧௯௩	10	ஸஹஸாஜூ	ஸஹஸாஜூ
,,	11	ஸஹஸ	ஸஹஸெ
,,	22	கெதகி	கெதகீ
௧௯௪	4	யதாமா	யக்தாமா
,,	8	கீடா	கீடா
,,	17	ஃவூதெ ।	ஃவூதெ ॥ (வா0ஜெஃ)
,,	19	வூஸுநாஜெ	வூஸுநாஜெ
,,	23	திகா	திவதா
,,	24	ஸஹித	ஸ0ஹித
௧௯௫	3	ஃா0ஸீஸி	ஃா0ஸிஸி
,,	10	தாஸ்வாயா	தாஸ்வாயா
,,	11	தஷிமணிதம்	தஷிமணம்
,,	17	ஸவி ஷா	ஸவிக்ஷா
,,	21	ஸூதழு	ஸூதழு
௨0௪	20	பற்றி மூவுலகத்திலும்	பற்றிய யாவனொருவன் மூவுலகத்திலும்
௨0௫	10	யயாமக்தி	யயாமக்தி
,,	19	உதரெ	உதரெ
,,	21	ஜொாகத	ஜொாத
௨0௬	3	ஸுகஜொா	ஸுகரீ
,,	7	விஜொாஷு	விஜொாஷு
,,	9	ஸ0ஹுாஹு	ஸ0ஹுாஹு
,,	10	கியா	க்ரியா
,,	11	ஷீஹிஃ	ஷீஹிஃ
,,	,,	ஜெஷவகாய	ஜெஷவகாய

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உ0௬	15	வ்ருஷ்டிஃ கூபாவெ	வ்ருஷ்டிஃ கூபாவம்
,,	16	வாத்ருணாபக	வாத்ருணாபக
,,	19	ஙிஹொவுதெ	ஙிஹொவுதெ
,,	24	ஶிவாபக	ஶிவாபக
,,	25	ராஜகா	ராஜகா
,,	,,	வெஷ்ருண	வெஷ்ருண
உ0எ	2	வ்ருஷ்ஸம்ஷயா	வ்ருஷ்ஸஷயா
,,	4	நைமித்திக	நைமித்திகம்
,,	6	ஶாஜ	ஶாஜா
,,	7	ஃயுாயஶாஸூஷ கஷியீ	ஃயுாயாஶாஸூஷஷியீ
,,	8	ஔயாஷிகமூ	ஔயாநிதமூ
,,	10	வூாமகஷவியிநா	வூாமஷவியிநா
,,	12	ஸூாவாகம்	ஸூாவாகம்
,,	15	யெகஜ த்ணூ	யெத்ணூ
,,	18	கயூயஃம்	கயூயஃம்
,,	19	ஷஹஃநு	ஷஹஃநு
,,	22	ஶொவஜூஷ	ஶொவயெஜூஷ
,,	25	ஸூாவிகாஷெ	ஸூாவி காஷெ
உ0அ	2	கெஶகீடொ	கெஶகீடா
,,	3	வந	வவ
,,	,,	கூவயாநொZவு	கூவயாநொவு
,,	4	ஔயஃகமூ	ஔயஃகமூ
,,	5	ஹெஜஃம்ஷயஃம்	ஹெZஜஃம் ஷயஃம்
,,	9	ஸுாயஃம்	ஸுாயஃம்
,,	12	ஃஹோஹ	ஃஹோஹ
,,	,,	நொZவுதெ	நொவுதெ
,,	15	ஃஸிவிராஜ	ஃஸீவம் ராஜ
உ0அ	16	ஹெூதகஜஸி	ஹெூதகஜ ஹஸி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உ0அ	18	ஶிம்ப ஷி	ஶிம்பா ஷி
,,	19	ஷெவ	ஷெவ
,,	,,	தயவா	தயா
,,	20	கூஷ்ரூாணவ நவஸா	கூஷ்ரூாணம் வ நவஸா
,,	,,	ஷஹதீ	வுஹதீ
,,	24	வனகெக	வனகெக
,,	,,	வூஷ்ஷெஷூக	வூஷ்ஷெஷூக
,,	26	யூஷம்	வுஷம்
உஉ௬	13	இவைகளில் கிழக்கு… ……இருக்க வேண்டும்	இவைகளில் கிழக்கு முகமும், தெற்கு தென் கிழக்கு தென் மேற்கு மேற்கு குண்டங்கள் வடக்கு முகமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
௩உஅ	25	வ ரகெஷூ	வரகெஷூ
௩௩௬	30	கள அள	கள அள $\frac{1}{2}$
௩எ௫	23	ஃணவம்	ஃணூவம்
௬௪௫	25	ஹஃா	ஃஹா
பதிப்புரை			
2	22	நைமித்திய	நைமித்திக
முன்னுரை			
6	13	ரிவாக	சிவாக
,,	18	மகெ்ளக	மகௌக
10	3	அவர்கள்	அவர்களால்

புத்தகங்கள் கிடைக்கும் இடம்.

சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள்,
பொது காரியதரிசி,
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1

சிவஸ்ரீ என். டி. தக்ஷிணாமூர்த்தி குருக்கள் அவர்கள்,
28, துர்காலயா ரோடு.
திருவாரூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

சிவஸ்ரீ டி. அய்யாசாமி குருக்கள் அவர்கள்,
6, கந்தசாமி கோயில் தெரு,
பொள்ளாச்சி, கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

திருத்தங்கள்

(இவைகளை முன் திருத்தங்களுடன் சேர்க்க)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௮	18	ஷுவஸிஜோஸி	ஷுவஸிஜாஸி:
௬௬	15	ஜாதிப்ரூக்ஷு	ஜாதிப்ரூக்ஷு
௭௦	4	நிஜ்ஞாநயூ	நிஜ்ஞாநாயூ
,,	10	நயேஷ்டம்ஸ்ரு	நயேஷ்டஸ்ரு
௭௩	14	ஸகாஜ்ஞாஸ்ரும்	ஸகாஜ்ஞாஸ்ரும்
,,	18	படம்ஷீ	படம்ஷீ
௭௫	11	ஷாநஞாம்	ஷாநாநஞாம்
௭௭	7	ஸம்ஷபுரு	ஸம்ஸபுரு
௭௯	7	நநூநந	நநூந
,,	9	விஷ்ணுவ்ஹ்ரி	விஷ்ணுஹ்ரி
௧௦௦	9	புக்ஷு	புக்ஷு
௧௦௪	23	வக்ஷுகெ	வக்ஷுகெ
௧௧௨	17	புத்தி	புத்தி
,,	21	வொஜ	வ்ரொஜ
௧௧௬	6	ஜாநஞா	ஜாநாஞா
௧௨௦	27	ஜ்யேஷா	ஜ்யேஷ்டா
௧௨௪	7	ஸஞ்ருவக்ஷும்	ஸஞ்ரும்வக்ஷும்
௧௨௫	7	கூஜதஷுமபு	கஜதஸ்வபு
௧௨௬	7	புக்ஷுரா ஹவ	புக்ஷுரா ஹய
௧௨௭	14	வொக்ஷு	வொக்ஷும்
,,	24	வாஜ	வாஜ்ரு
௧௩௨	10	தரிகஞ்ஞு	பரிகஞ்ஞு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க௩௨	14	யாடுவெ_த	யாடுவெ_ந
,,	16	யாடுவ_தி	யாடுவ௦_தி
,,	26	_நாZZ_நஜஹ	_நாZZஜஹ
,,	27	யாடுவ தீவெஷூ வ	யாடுவெ தீவெZய
,,	,,	வெ_நவெஜ	வெ_நவெஜெ
க௩௩	18	ஹெளஶ்ரீநெ	ஹளஶ்ராஶ்ரீணெ
க௩௪	17	கஜிம்ஹ்கூ	கஜணுஹ்கூ
க௩௫	25	_தாகூ-ஷூ௦	_தாகூ-ஷூ௦
க௩௬	5	வஜ	வஜ
,,	12	ரவெஹ	ரவெஹ்ர
,,	21	ரவெZக	ரவெவெக
க௩௭	5	_நஹெஹ	_நஹெஹக
,,	9	ஶாஷ்ராய-ா	ஶாஷ்ராய-்
,,	13	ஹாடிதூ௦	ஹாடிதூ௦
க௩௯	17	ஶாயதூ	ஶாயதூா
க௪0	3	ஷாவொ	ஷாவொ
க௮௮	8	ஹஸிஹ	ஹஸுஹ
க௮௯	9	ஜூ௦காா	ஜூ௦காா
,,	18	ஶாஜவஹ்ரா_த௦	ஶாஜவஹஹ_த௦
உ0௫	6	கவாடிவாகா	கவாடிவகா
உ0௬	12	ஶாடிவ-ாஷி	ஶாடிவ-ாஷி
,,	14	ஶாக்தி	ஶாக்தி
,,	19	வஜ௦	வஜ௦
உ0௭	11	ஶாகூவஹ	ஶாகூவஹூ
உகக	16	ஹ வாடிஜா	ஹ௦வாடிஜா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உஉக	21	நிஜதள ஶக்திகொ	நிஜ-தளஷுஷகொ
உஉ௩	10	ரதிராதூ	ரதிராதூ
,,	14	ஷிகாரஹ	ஷிகாரஹ
உஉ௪	6	ரவெதூக	ரவெதூக
உ௩உ	7	ஜூ௦வ	ஜூ௦வ
உ௩௩	3	கா௦ஹ	காணு
உ௩௪	4	விகூணா	வீகூணா
உ௩௫	7	ஶஜெ	ஶஜ
உ௩௬	7	_நாவீ	_நாவீ
,,	25	வெளஷஜெ_த	வளஷஹஜெ_ந
உ௩௯	17	உகவாவ-ஹ	உகவாவ-ஹ
உ௪0	2	வெநஷெவ௦	வெஷெவ௦
,,	10	வெ-ாஹி	வெ-ாஹி
,,	20	நிஶ-ஜெஷா	நிஶ-ஜெஷா
,,	,,	ஷெஹாஹி	ஷெஹாஹி:
உ௫௩	13	ஶயா	ஶவா
உ௫௪	13	ஹெஜாஷா௦	ஹெஜாஷா௦
உ௫௮	3	1கூ-்	கூ-்
,,	14	ஶிஜாய-்	ஶிஜாய-்
,,	18	நி௦_நஶா	நிஜ_ஶா
,,	23	வா - 1 ஹவ-௦ (நி௦_நஶ:)	(நீக்க)
உ௬உ	7	விகூவெஶாக	விகூாவெஶாக
உ௬௩	10	கிராவெஷ:	கிராவெ_த:
உ௬௪	4	விஶீஷா	விஶிஷா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨௬௫	6	நம் ந	நந்ந
,,	17	ஜயாநாம்	ஜயாநாம்
௨௬௬	2	அக்நேயபூமி	ஆக்நேயபூமி
௨௭௪	2	ஸாதாந	ஸாதாநா
௨௭௬	6	நிம் நஹாம்ஹ:	நந்நஹா ஹ:
,,	14	நயேத்	நயேத்ா
௨௭௭	20	வஷ்வேரி	ஹஷ்வேரி
௨௮௧	4	ஷட்வ்ரவ:	ஷட்வ்ரவ:
௨௮௨	18	வரீஷ	வாரீஷ
௨௮௭	2	வணர்நோநா	வணர்நாநா
,,	3	கதர்ணாம்	கதர்ணாம்
,,	13	த்விஜாதி	த்விஜாதீ
௨௮௮	11	ஹஷ்வாநாம்	ஹஷ்வாநாம்
,,	13	ஸாக	ஸ்ராக
,,	17	ஸ்ரோதி	ஸ்ரோதி
௨௯௫	7	ஜம்பவே	ஜஞ்பவே
௨௯௭	17	ஜம்போ	ஜஞ்போ
௩௦௧	7	ஷாவீ	ஷாவி
,,	10	உத்தாஹர	உத்தாஹர்ர
௩௦௭	23	ஜீஹம்	ஜிஹம்
௩௦௯	21	ஸாமோ:	ஸாமா:
௩௧௦	17	வக்ஷ	வக்ஷ
,,	22	கயம்ணி	கயர்ணி
௩௨௩	20	கீர்திதா	கீர்திர்தா
௩௨௪	14	ஸூர்திஃ	ஸூர்திஃ (வா)
௩௩௬	27	மாஸே	மாஸ்ரே
௩௩௯	3	தேவ	தேவே
௩௪௦	2	ஷணு	க்ஷணு
௩௪௩	26	தயாம்ய	தயாந்ய
,,	28	ஸம்வா	ஸம்வ்ரா
௩௫௪	7	வஷ	வஷ
௩௪௮	18	ஸந்வீயி	ஸத்வீயி
௩௪௯	3	ஸ்ரஸவீயி	ஸ்ரஹவீயி
,,	6	காயர்	காயர்
,,	14	ஜஹா	ஜ்ஜஹா
௨௫௭	19	ஹ்ரர்ஸ:	ஹ்ரர்ஸு
௨௫௮	2	ராத்ரு	ராத்ரு
,,	19	வாயவ்ர	வாயவேர
௨௬௪	3	ஸாதே	ஸ்ராதே
,,	7	ஸீந்தி	ஸீந்தி
,,	22	த்ரத்வா	த்ரக்வா
௨௯௫	6	யாஜாமர்	[illegible]
௨௯௮	5	தஜ்ஜேதேர்	தஜ்ஜேதேர்
௩௭௦	16	தேகாநாம்	தேஹகாநாம்
,,	20	வோஹ்ர	வோஹ்ர
௩௭௪	10	தீவாவி	திவாவி
௩௭௫	20	காஸீரா	காஹோரா
,,	21	ஜ்ரதா	ஜ்ரதா
௩௭௭	3	காவஸ்ர	காவயஸ்ர
௩௭௯	2	ஷீதாஸ்ரா	ஷிதம்ஸ்ரா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௮௧	12	விசேநந	விசேநத
௩௯௨	21	ஈஹஞாடீ	ஈஹாஞாடீ
௩௯௪	10	பாஞாஞெயா	பாஞாஞயா
,,	16	பஜ்ஸஜ்ஞம்	வஜ்ஸஜ்ஞம்
௩௯௬	10	ஐந்ராதி	ஐந்ராதி
௩௯௭	21	கயவா	கயசோ
௩௯௮	6	ஈஞ யிகவகா	ஈஞ யிகா
,,	11	ஸஹிதாம்	ஸஹிதம்
,,	20	ஶெய்ஜ்ஞம்	ஶெய்ஜ்ஞம்
௩௯௯	7	ஹஷ்ஸ	ஹஷ்ஸ
௪௦௦	9	ஸசோநாம்	ஸசோநம்
௪௦௯	8	ஶ்ரூஹவிய்யா	ஶ்ரூஹவீய்யா
௪௧௦	3	ப்ரியஜமல்	ப்ரியஜமல்
,,	24	பூஜவொ	பூஜவெட்
௪௧௬	3	கஹதாஹ்யம்	கஹதாஹ்யாம்
,,	15	தண்ணொ	தண்ணொ
௪௧௭	10	பாஶெஷ	பாஶெஷ
௪௨௨	24	ஶெமக்ஷ	ஶெமஷ
௪௨௭	19	கவிந்ரஸ்ய	கவிந்ரஸ்ய
௪௩௦	15	ஶெஹம்	ஶெகம்
௪௩௨	7	ஜாதிநா	ஜாதீநா
,,	24	காபஹம்	காவஹம்
(FOREWORD)			
I	33	Pudukkottai	Devakkottai

—:0:—

உ

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க வெளியீடுகள்

1.	கிரியாக்ரம த்யோதி– பூர்வம் தீக்ஷாவிதி	(கிரந்தம்–தமிழ்)	12 00
2.	,, அபரக்ரியாவிதி	(,, ,,)	5 50
3.	,, சைவஷோடசப் பிரகாசிகை	(,, ,,)	2 50
4.	,, விக்நேச்வர பிரதிஷ்டாவிதி	(கிரந்தம்)	4 00
5.	,, சிவப் பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	7 50
6.	,, தேவி பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 50
7.	,, சுப்பிரமணிய பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	4 00
8.	,, பவித்ரோத்ஸவவிதி	(,,)	2 50
9.	,, த்வஜாரோஹணவிதி	(,,)	அச்சில்
10.	,, மஹோத்ஸவவிதி	(,,)	7 00
11.	,, பிராயச்சித்தவிதி	(,,)	2 50
12.	ஸ்ரீமாரியம்மன்ஸ்தாபனம்	(,,)	1 25
13.	ஸ்ரீசாஸ்தா பிரதிஷ்டாவிதி	(,,)	1 50
14.	பிரதிஷ்டா அஷ்டாதச கிரியாவளி	(,,)	5 00
15.	நித்யார்சனவிதி – காரணாகமம்	(கிரந்தம் – தமிழ்)	2 50
16.	சித்தாந்த சாராவளி	(,, ,,)	20 00
17.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம் (முதற்பகுதி)	(,, ,,)	30 00
18.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம் (இரண்டாம் பாகம்)	(,, ,,)	அச்சில்
19.	மகுடாகமம்	(கிரந்தம்)	அச்சில்
20.	கௌமார சம்ஹிதை	(நாகரம்)	1 00
21.	குமாரதந்த்ரம்	(,,)	10 00
22.	சகலாகமசார சங்கிரஹம்	(,,)	5 00
23.	காமிகாகமம் – பூர்வபாகம்	(,,)	40 00
24.	காமிகாமம் – உத்தரபாகம்	(,,)	அச்சில்
25.	போதாயன பூர்வபிரயோகம் —கனகசபாபதீயம்	(,,)	20 00